

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA
ŚRODOWISKO
UPROSZCZONYCH PLANÓW URZĄDZENIA
LASU DLA LASÓW NIESTANOWIĄCYCH
WŁASNOŚCI SKARBU PAŃSTWA NA
TERENIE
Powiatu Siedleckiego**

Miasta Mordy oraz Gmin: Mordy oraz Korczew

na okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2030 r.

Warszawa, 2020

Spis treści:

1 Wstęp	5
1.1 Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	5
1.2 Wykaz stosowanych skrótów i terminów	7
2 Informacje ogólne	8
2.1 Podstawa prawna i zakres prognozy oddziaływania Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu na środowisko.....	8
2.2 Zawartość i główne cele Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu	10
2.3 Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	11
2.4 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu	12
2.5 Powiązania Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu z innymi dokumentami, w tym dokumentami, dla których zostały sporządzone strategiczne oceny	14
2.6 Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	16
3 Opis, analiza i ocena stanu środowiska i celów ochrony	17
3.1 Położenie i ogólna charakterystyka obszaru objętego opracowaniem UPUL	17
3.2 Klimat.....	17
3.3 Charakterystyka lasów na gruntach niestanowiących własności Skarbu Państwa objętych opracowaniem UPUL.....	18
3.4 Aktualny stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	21
3.4.1 <i>Stan środowiska na obszarach objętych uproszczonymi planami urządzenia lasu</i>	21
3.4.2 <i>Stan i zagrożenia powietrza atmosferycznego</i>	22
3.4.3 <i>Stan i zagrożenia gleb</i>	23
3.4.4 <i>Stan i zagrożenia wód powierzchniowych i gruntowych</i>	23
3.4.5 <i>Zagrożenia dla ekosystemów leśnych</i>	23
3.4.6 <i>Zagrożenia antropogeniczne</i>	26
3.5 Istniejące formy ochrony przyrody w obszarze opracowania UPUL	27
3.5.1 <i>Pomniki przyrody</i>	31
3.5.2 <i>Siedliska przyrodnicze poza obszarem Natura 2000</i>	32
3.6 Istniejące problemy ochrony przyrody istotne z punktu widzenia realizacji UPUL, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.....	33
3.7 Aktualny stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	34
4 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko i Obszary Natura 2000	35
4.1 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko.....	35
4.1.1 <i>Oddziaływanie na różnorodność biologiczną</i>	35
4.1.2 <i>Oddziaływanie na ludzi i zdrowie ludzi</i>	35
4.1.3 <i>Oddziaływanie na rośliny, grzyby i zwierzęta, w szczególności na gatunki chronione</i>	36
4.1.4 <i>Oddziaływanie na wodę</i>	39
4.1.5 <i>Oddziaływanie na powietrze</i>	39

4.1.6	Oddziaływanie na powierzchnię ziemi	39
4.1.7	Oddziaływanie na krajobraz.....	40
4.1.8	Oddziaływanie na klimat	40
4.1.9	Oddziaływanie na zasoby naturalne	41
4.1.10	Oddziaływanie na zabytki i dobra kultury materialnej	42
4.1.11	Zestawienie zbiorcze wpływu realizacji założeń UPUL na środowisko	43
4.2	Przewidywane oddziaływanie UPUL na formy ochrony przyrody.....	43
4.2.1	Przewidywane oddziaływanie Poleski Park Narodowy wraz z otuliną.....	44
4.2.2	Przewidywane oddziaływanie na rezerваты przyrody	44
4.2.3	Przewidywane oddziaływanie na Parki Krajobrazowe	45
4.2.4	Przewidywane oddziaływanie na Obszary Chronionego Krajobrazu	49
4.2.5	Przewidywane oddziaływania na Użytki Ekologiczne	49
4.2.6	Przewidywane oddziaływanie na Zespoły Przyrodniczo-Krajobrazowe	49
4.2.7	Przewidywane oddziaływania na pomniki przyrody i stanowiska dokumentacyjne 49	
4.3	Przewidywane oddziaływanie UPUL na Obszary Natura 2000	49
4.3.1	Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk.....	50
4.3.2	Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków.....	61
4.4	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedliska leśne, potencjalne siedliska przyrodnicze	99
4.5	Przewidywane oddziaływanie na integralność obszarów Natura 2000	100
4.6	Przewidywane skumulowane oddziaływanie UPUL na środowisko.....	100
4.7	Przewidywane rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań UPUL na środowisko	101
4.8	Metody analizy skutków realizacji postanowień UPUL oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	102
4.9	Rozwiązania alternatywne do zadań ujętych w UPUL	103
5	Spis tabel i wykresów.....	104
6	Literatura	107

1 Wstęp

1.1 Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Wykonanie Prognozy oddziaływania na środowisko Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu wynika z art. 46 oraz 47 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.). Przeczytać tam możemy m.in., że: „Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty: (...) planów lub programów w dziedzinie (...) leśnictwa (...)”. Szczegółowy zakres prognozy znajduje się w art. 51 wyżej wymienionej ustawy.

Głównym celem opracowanej prognozy było przeanalizowanie zapisów znajdujących się w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu (UPUL) w odniesieniu do ich wpływu na środowisko przyrodnicze. Analiza ta polegała głównie na sprawdzeniu, czy zapisy te nie wpływają negatywnie na środowisko naturalne, a w szczególności na stan zachowania przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, gatunków grzybów, roślin i zwierząt objętych ochroną prawną oraz na stan zachowania siedlisk wymienionych, jako cenne z punktu widzenia Unii Europejskiej w Dyrektywach Rady 2009/147/WE (ochrona ptaków oraz ich siedlisk) oraz 92/43/EWG (siedliska przyrodnicze oraz dzika fauna i flora).

Jednym z podstawowych zadań była analiza wpływu realizacji zaprojektowanych w UPUL wskazań gospodarczych na określone prawnie przedmioty ochrony występujące w obszarze lasów prywatnych objętych opracowaniem UPUL. Oceny dokonano na podstawie analiz eksperckich przy użyciu tabel macierzy. Tabele macierzy pozwalają przy pomocy wartości liczbowych określić wpływ projektowanych działań gospodarczych na siedliska przyrodnicze oraz na gatunki podlegające ochronie prawnej.

Opracowanie powstało w zgodzie z wymogami formalno-prawnymi oraz wytycznymi organów opiniodawczych. W pierwszej części dokumentu zawarto ogólne informacje na temat podstawy prawnej i powiązań z innymi dokumentami, krótki opis Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu oraz informacje o źródłach danych oraz metodach wykorzystywanych w trakcie sporządzania prognozy.

Kolejny rozdział opracowania zawiera informacje o aktualnym stanie środowiska. W części tej w stopniu ogólnym omówione zostały warunki geograficzne Powiatu Siedleckiego, szczegółowo opisano natomiast stan ekosystemów leśnych oraz potencjalne zagrożenia abiotyczne, biotyczne i antropogeniczne środowiska przyrodniczego. Przytoczono także główne przedmioty ochrony lokalnej przyrody.

Integralną część opracowania stanowi prognoza wpływu zaplanowanych działań z zakresu gospodarki leśnej na stan środowiska. Szczegółowo rozpatrzono potencjalne oddziaływanie zaplanowanych w UPUL zabiegów na chronione rośliny, zwierzęta, siedliska, ze szczególnym uwzględnieniem przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000. Ponadto, przeanalizowano potencjalny wpływ zaplanowanych zabiegów na elementy środowiska oraz na zabytki i dobra kultury.

Wykazano, iż oddziaływanie projektów planów na powietrze, wodę, klimat, rośliny, zwierzęta oraz zabytki i dobra kultury będzie miało charakter neutralny. W odniesieniu do bioróżnorodności, ludzi oraz zasobów naturalnych oddziaływanie będzie miało charakter pozytywny, natomiast w odniesieniu do powierzchni ziemi i krajobrazu – potencjalnie pozytywny.

Ostatni rozdział, analizuje skutki realizacji zadań zaprojektowanych w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu na obszarowe formy ochrony oraz integralność obszarów Natura 2000. Przeprowadzona analiza wykazuje neutralność takich oddziaływań.

Przeprowadzona analiza jednoznacznie wykazuje, iż zaprojektowane w UPUL zabiegi nie wpłyną negatywnie na stan zachowania środowiska i walorów przyrodniczych na terenie lasów własności prywatnej położonych w analizowanych obszarach powiatu Siedleckiego objętych opracowaniem UPUL. Stosowane dotąd oraz zalecane obecnie metody działań we właściwy sposób

zabezpieczają te obiekty, a różnorodność siedlisk i gatunków na terenach leśnych pozostanie zachowana głównie dzięki prowadzeniu racjonalnej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w myśl zasad przyjętych w dokumentacji urządzeniowej.

1.2 Wykaz stosowanych skrótów i terminów

TD – Typ Drzewostanu

NTG – Narada Techniczno Gospodarcza

POP – Program Ochrony Przyrody

RDLP – Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych

TSL – typ siedliskowy lasu

Bśw – bór świeży

Bb – bór bagienny

BMw – bór mieszany wilgotny

LMśw – las mieszany świeży

LMb – las mieszany bagienny

Lw – las wilgotny

OIJ – ols jesionowy

I kl.w. – pierwsza klasa wieku (1-20 lat)

III kl.w. – trzecia klasa wieku (41-60 lat)

V kl.w. – piąta klasa wieku (81-100 lat)

VII kl.w. – siódma klasa wieku (121-140 lat)

KO – klasa odnowienia

So – sosna pospolita

Md – modrzew

Jd – jodła

Bk – buk

Dbb – dąb bezszypułkowy

Kl – klon pospolity

Wz – wierzba

Gb – grab

Brzo – brzoza omszona

Olsz – olsza szara

Tp – topola

Lp – lipa

Czm – czeremcha pospolita

SDF – standardowy formularz danych

GUS – Główny Urząd Statystyczny

OSO – Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków

SOO – Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk

RDOŚ – Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska

PWIS/WSSE – Państwowy Wojewódzki Inspektorat Sanitarny

Bw – bór wilgotny

BMśw – bór mieszany świeży

BMb – bór mieszany bagienny

LMw – las mieszany wilgotny

Lśw – las świeży

OI – ols

II kl.w. – druga klasa wieku (21-40 lat)

IV kl.w. – czwarta klasa wieku (61-80 lat)

VI kl.w. – szósta klasa wieku (101-120 lat)

VIII kl.w. – ósma klasa wieku (141-160 lat)

KDO – klasa do odnowienia

Soc – sosna czarna

Św – świerk

Dg – daglezja

Dbs – dąb szypułkowy

Dbc – dąb czerwony

Jw – klon jawor

Js – jesion

Brz – brzoza brodawkowata

OI – olsza czarna

Ak – robinia akacjowa

Ksz – kasztanowiec

Czr – czereśnia pospolita

2 Informacje ogólne

2.1 Podstawa prawna i zakres prognozy oddziaływania Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu na środowisko

Prognoza Oddziaływania na Środowisko Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych, położonych na terenie powiatu siedleckiego miasta Mordy oraz gmin: Mordy oraz Korczew została wykonana przez Firmę TAXUS UL w Warszawie, na podstawie umowy zawartej pomiędzy Wykonawcą a Starostą Siedleckim.

Podstawą prawną do wykonania Prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko [Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.] zwana dalej Ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku (OOS).

Zawartość prognozy określają art. 51 i 52 ww. Ustawy. Prognoza powinna przedstawić rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

W myśl art. 46 pkt 2 ww. ustawy, konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają m. in. projekty planów w dziedzinie leśnictwa opracowywane lub przyjmowane przez organy administracji, które wyznaczają ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, tj. wymienionych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity: (Dz.U. z 2019 roku, poz. 1839), a na podstawie art. 46 pkt 3 - projekty planów, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszary Natura 2000, jeżeli nie są one bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony. Projektowana dokumentacja urzędniowa dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa należących do osób fizycznych, stanowi podstawę prowadzenia gospodarki leśnej, nie przewiduje zmiany charakteru użytkowania gruntów leśnych i nie wyznacza ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity: Dz.U. z 2019 roku, poz. 1839).

Starosta Siedlecki zlecił opracowanie uproszczonych planów urządzenia lasu dla obrębów ewidencyjnych leżących na terenie powiatu siedleckiego miasta Mordy oraz gmin: Mordy oraz Korczew. W związku z tym Wykonawca na podstawie upoważnienia Starosty Siedleckiego, na podstawie art. 53 ww. Ustawy, uzgodnił z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58 zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko uproszczonych planów urządzenia lasu dla analizowanych obrębów ewidencyjnych.

Przy opracowaniu prognozy uwzględniono również zapisy następujących aktów:

Prawo krajowe:

- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody [Dz. U. 2020 r. poz. 55 ze zm.];
- Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach [Dz. U. 2020. 1463 t. j.];
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko [Dz. U. z 2020 r. poz. 283];
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. [Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.];
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska [Dz. U. 2019 r., poz. 1396 ze zm.];

- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych [Dz.U. z 2017 r. poz. 1161];
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne [Dz. U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.];
- Ustawa z 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie [Dz. U. z 2019 r., poz. 1862 ze zm.];
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014 r. poz. 1409)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów [Dz. U. z 2014 r. poz. 1408];
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko [Dz. U. z 2019 r., poz. 1839];
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków [Dz. U. z 2017 r., poz. 1416]
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 [Dz. U. z 2014 r. poz. 1713];
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie kryteriów oceny wystąpienia szkody w środowisku [Dz. U. z 2019 r. poz. 1383];

Prawo międzynarodowe:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zwana w skrócie Dyrektywą Ptasią;
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (wraz z późniejszymi zmianami), zwana w skrócie Dyrektywą Siedliskową;
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzanym środowisku naturalnemu;
- Konwencja z Rio de Janeiro o różnorodności biologicznej przyjęta 5 czerwca 1992r., ratyfikowana przez Polskę 18 stycznia 1996r;
- Konwencja Paryska w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego przyjęta 16 listopada 1972r. w Paryżu;
- Konwencja Bońska o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, sporządzona 23 czerwca 1979r. w Bonn; w Polsce weszła w życie w 1996r.;
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, podpisana w Ramsarze 2 lutego 1971 r., w Polsce obowiązująca od 22 marca 1978 r.;
- Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk sporządzona 19 września 1979r. w Bernie.

2.2 Zawartość i główne cele Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu

Sporządzone Uproszczone Plany Urządzenia Lasu zawierają w szczególności:

- 1) opis ogólny
 - a. warunki przyrodnicze - położenie w regionalizacji przyrodniczo-leśnej oraz gospodarcze typy drzewostanów przyjęte dla poszczególnych typów siedliskowych lasu,
 - b. maksymalną miąższość możliwą do pozyskania, w tym wieki rębności oraz wyliczony etat,
 - c. informacje z zakresu hodowli lasu oraz ochrony przyrody (stan sanitarny lasu, występujące lasy ochronne),
 - d. wymogi ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony gleb i wód (jeżeli takie wymogi istnieją);
- 2) opis taksacyjny wydziałów leśnych, w tym wskazówki gospodarcze (planowane zabiegi) dla każdego wydziału;
- 3) powierzchnię i miąższościową tabelę klas wieku w układzie wg gatunków panujących oraz w układzie wg funkcji lasu;
- 5) rejestr działek leśnych (tabelę właścicieli).

Uproszczone Plany Urządzenia Lasu umożliwiają prowadzenie trwale zrównoważonej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa. Znajduje to odzwierciedlenie w przepisach prawnych, w świetle których gospodarowanie lasem i jego zasobami może odbywać się wyłącznie na podstawie planów urządzenia lasu, sporządzanych na okres 10 lat.

Cele, dla jakich sporządzono Uproszczone Plany Urządzenia Lasu dla lasów własności prywatnej położonych na terenie wspomnianego obszaru, to przede wszystkim: rozpoznanie stanu lasu i zasobów leśnych na podstawie taksacji i inwentaryzacji zapasu, ocena zagrożeń lasu, ustalenie kierunkowych zadań i potrzeb (ochrona lasu i przyrody, ochrona przeciwpożarowa, zagospodarowanie turystyczne), ustalenie wieku drzewostanów (będącego m.in. podstawą do naliczania podatku leśnego) oraz opracowanie materiałów kartograficznych.

Gdziekolwiek w tekście niniejszego opracowania jest mowa o „projekcie planu”, „projekcie UPUL” lub „projekcie uproszczonego planu urządzenia” dotyczy to projektu uproszczonego planu urządzenia lasu (UPUL) dla powiatu Siedleckiego na lata 2021-2030. Tam, gdzie mowa jest o „prognozie”, dotyczy to prognozy oddziaływania na środowisko projektu uproszczonego planu urządzenia lasu dla powiatu Siedleckiego na lata 2021-2030.

2.3 Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Opracowując Prognozę oddziaływania UPUL na środowisko należało zastosować metody analizy i oceny. Sporządzanie Prognozy przebiegało w dwóch etapach:

1. Zebranie informacji o terenie i danych na temat stanu środowiska.
2. Porównanie zebranych danych w układzie przestrzennym z zaplanowanymi zabiegami gospodarczymi.

Analiza została przeprowadzona w postaci:

- a. Porównań przestrzennych z zastosowaniem technik GIS – wytypowano miejsca występowania gatunków ptaków, siedliska przyrodnicze, obiekty chronione, na to zostały nałożone mapy zaplanowanych zabiegów; zidentyfikowane w ten sposób obszary zostały poddane analizie pod kątem rodzaju zaplanowanego zabiegu i stopnia w jakim wpływa na dany gatunek, siedlisko.
- b. Zestawień danych w formie: tabel, wykresów, map.

Na podstawie przeprowadzonych analiz i uzyskanych zestawień, dokonana została ocena poszczególnych parametrów środowiska oraz wpływu UPUL na te parametry. W ocenie oddziaływania wykorzystano formę macierzy, w której przyjęto następującą skalę:

Ze względu na bezpośredni wpływ środowisko:

+ pozytywny - realizacja zapisów UPUL służy osiągnięciu celów ochrony środowiska, istotnie zwiększając szansę na zachowanie trwałości i ciągłości ekosystemów leśnych.

(+) warunkowo pozytywny - skutki realizacji zapisów UPUL jednoznacznie przeważają nad ewentualnymi skutkami negatywnymi.

0 brak wpływu (neutralny) - nie stwierdzono istotnych oddziaływań na środowisko, pozytywnych jak i negatywnych. Wpływ realizacji zapisów UPUL na środowisko jest zatem znikomy i pomijalny.

(-) warunkowo negatywny - skutki realizacji zapisów UPUL równoważą lub też przewyższają ewentualne skutki pozytywne. W tym wypadku, istnieje możliwość minimalizacji negatywnego wpływu, pod warunkiem jednak zachowania szczególnej ostrożności w trakcie realizacji zapisów UPUL.

- negatywny - skutkiem realizacji zapisów UPUL są niemożliwe do uniknięcia koszty środowiskowe, przewyższające w znacznym stopniu potencjalne pozytywne.

Ze względu na szacunkowy czas wpływu zapisów projektu planu na środowisko:

1 krótkookresowy – występujący bezpośrednio podczas wykonywania pojedynczych czynności wynikających z zapisów UPUL (np. ścinka drzewa)

2 średniookresowy – obejmujący kompleksowo czas trwania zabiegów wynikających z zapisów UPUL (np. wykonanie trzebieży, rębni zupełnej itp.)

3 długookresowy – mając na uwadze cykliczność wykonywania UPUL wraz z analizą środowiskową w odstępach 10-letnich, w przedmiotowej Prognozie wpływ długoterminowy odnosi się do całego, 10-letniego okresu obowiązywania przedmiotowego UPUL, w niektórych przypadkach uwzględniając również dłuższą perspektywę czasową.

Dla określenia skutków realizacji zapisów UPUL przyjęto następującą skalę opisową:

Pozytywne – realizacja zapisów UPUL służy osiągnięciu celów ochrony środowiska, istotnie zwiększając szansę na zachowanie trwałości i ciągłości ekosystemów leśnych.

Potencjalnie pozytywne - skutki realizacji zapisów UPUL jednoznacznie przeważają nad ewentualnymi skutkami negatywnymi.

Neutralne – nie stwierdzono istotnych oddziaływań na środowisko, pozytywnych jak i negatywnych. Wpływ realizacji zapisów UPUL na środowisko jest zatem znikomy i pomijalny.

Potencjalnie negatywne – skutki realizacji zapisów UPUL równoważą lub też przewyższają ewentualne skutki pozytywne. W tym wypadku, istnieje możliwość minimalizacji negatywnego wpływu, pod warunkiem jednak zachowania szczególnej ostrożności w trakcie realizacji zapisów UPUL.

Negatywne – skutkiem realizacji zapisów UPUL są niemożliwe do uniknięcia koszty środowiskowe, przewyższające w znacznym stopniu potencjalne oddziaływanie pozytywne.

2.4 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu

Prognoza oddziaływania na środowisko oraz stanowiący jej przedmiot Uproszczony Plan Urządzenia Lasu, musi być zgodna ze stosownymi aktami prawnymi na szczeblu międzynarodowym i krajowym. Polska przystępując do Unii Europejskiej zobowiązana została do przestrzegania prawa unijnego. Akty prawne wyznaczające cele, jakie mają osiągnąć państwa członkowskie, przy jednoczesnym pozostawieniu im wyboru środków służących do osiągnięcia tych celów stanowią Dyrektywy. Obowiązkiem Państwa jest przestrzeganie Dyrektyw oraz dostosowanie przepisów prawa krajowego do wymogów Dyrektywy.

Poza aktami prawa wymienionymi w punkcie 2.1., cele ochrony środowiska na szczeblu krajowym są uszczegółowione przez następujące dokumenty krajowe:

Polityka Leśna Państwa.

Przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 22 kwietnia 1997r. wedle, której celem Państwa jest osiągnięcie i utrzymanie wielofunkcyjnej gospodarki leśnej (gospodarka zrównoważona ekonomicznie, proekologiczna). Najważniejsze z działań to: zwiększanie lesistości i zasobów drzewnych, poprawa stanu lasu i jego ochrony w celu polepszenia spełnianych przez nie funkcji, zwiększenie bioróżnorodności na wszystkich poziomach (genetyczny, gatunkowy, ekosystemowy), sporządzenie i wdrożenie programu małej retencji, regulowanie stanu zwierzyny tak, by nie stanowiła zagrożenia w hodowli lasu, zapewnienie ochrony wszystkim lasom, szczególnie ekosystemom najcenniejszym oraz rzadkim.

Cele i działania zawarte w Uproszczonym Planie Urządzenia Lasu są spójne z celami Polityki leśnej państwa. Realizacja zadań zaprojektowanych w UPUL przyczyni się do wypełnienia założeń dokumentu, poprawy stanu lasów, zwłaszcza lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa oraz ich ochrony.

Cele i działania zawarte w UPUL wypełniają założenia omawianego dokumentu, głównie poprzez zaprojektowane wskazania dotyczące odnowień w lasach własności prywatnej.

Krajowy program zwiększania lesistości

Program opracowany przez Instytut Badawczy Leśnictwa na zlecenie Ministerstwa Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa i zaakceptowany do realizacji przez Radę Ministrów w dniu 23 czerwca 1995 r., a następnie zmodyfikowany w r. 2002, którego głównym celem jest stworzenie warunków do zwiększenia lesistości Polski do 30% w r. 2020 i 33% w 2050 r., zapewnienie optymalnego przestrzenno-czasowego rozmieszczenia zalesień oraz ustalenie priorytetów ekologicznych i gospodarczych oraz preferencji zalesieniowych gmin.

Polityka Ekologiczna Państwa 2030.

"Polityka ekologiczna państwa 2030" jest najważniejszą strategią w obszarze środowiska i gospodarki wodnej. Dokument stanowi podstawę do inwestowania środków europejskich z perspektywy

finansowej na lata 2021–2027. Zawiera zapisy na temat stanu wyjściowego obszarów leśnych, średniookresowe cele i kierunki działań. W zakresie leśnictwa sprowadza się do rozwijania trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej. Kierunki działań to m.in: realizacja „Krajowego Programu Zwiększania Lesistości”, w tym realizacja zalesień przez podmioty prywatne po dofinansowaniu ze środków Unii Europejskiej, utrzymanie retencji wodnej, powiększanie jej przez przywracanie przesuszonych przez meliorację terenów wodno-błotnych, dostosowanie składów gatunkowych drzewostanów do siedlisk, zwiększenie różnorodności genetycznej i gatunkowej biocenozy leśnych.

Cele i działania zawarte w UPUL są spójne z celami Polityki Ekologicznej Państwa. Projektowane wskazania gospodarcze przyczyniają się do racjonalnej gospodarki leśnej w lasach własności prywatnej, kształtując ich właściwą strukturę gatunkową i wiekową. Realizacja zapisów UPUL przyczyni się do wypełnienia założeń omawianego dokumentu.

Krajowa strategia ochrony różnorodności biologicznej.

Utworzenie tego dokumentu jest efektem wdrażania Konwencji z Rio de Janeiro, jego realizację prowadzi się poprzez: branie pod uwagę potrzeb ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej przy zalesianiu gruntów rolnych, zachowanie pełnej zmienności drzew leśnych, opieranie gospodarki leśnej na racjonalnych podstawach przyrodniczych, ochronę i rozważne użytkowanie ekosystemów wodno-błotnych, kształtowanie ekotonów – strefy przejścia na skraju lasu, ochronę obszarów (w tym górskich) wrażliwych na zmiany sposobu gospodarowania, zwłaszcza w zakresie gospodarki leśnej, umiarkowane użytkowanie i ochrona różnorodności biologicznej w procedurach: urzędzenia, zagospodarowania i ochrony lasu, prowadzenie skutecznej edukacji przyrodniczo-leśnej społeczeństwa.

Cele i działania zawarte w UPUL są spójne z celami omawianego dokumentu. Projektowane wskazania gospodarcze zakładają na obszarach objętych UPUL trwale zrównoważoną gospodarkę leśną. Ponadto, realizacja zadań z zakresu odnawiania i pielęgnacji lasu, przyczynia się do ochrony bioróżnorodności, w znacznym stopniu eliminując ryzyko wprowadzania w lasach własności prywatnej drzewostanów monolitycznych.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, w odniesieniu do UPUL są uszczegółowione przez następujące dokumenty międzynarodowe:

Konwencja o różnorodności biologicznej Przyjęta 5 czerwca 1992 r. w Rio de Janeiro, ratyfikowana przez Polskę 18 stycznia 1996 r.; mówi o ochronie światowych zasobów różnorodności biologicznej na trzech poziomach: genetyczny, gatunkowy, ekosystemowy.

Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk – utworzona 19 września 1979r. w Bernie.

Konwencja Bońska o ochronie gatunków wędrownych dzikich zwierząt – sporządzona 23 czerwca 1979r. w Bonn, w Polsce wprowadzona w 1995r.; zawiera listę zwierząt wędrownych oraz sposoby ich ochrony.

Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza, jako środowisko życiowe ptactwa wodnego – sporządzona 2 lutego 1971r. w Ramsarze; porozumienie ma na celu ochronę i utrzymanie w stanie niezmiennym obszarów określanych, jako „wodno-błotne”.

Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (wraz z późniejszymi zmianami), zwana w skrócie Dyrektywą Siedliskową. Głównym celem Dyrektywy Siedliskowej jest „zachowania różnorodności biologicznej przy uwzględnieniu wymagań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych obszarów o znaczeniu wspólnotowym”. Aby osiągnąć ten cel należy rozpoznać i wyznaczyć miejsca występowania cennych siedlisk

przyrodniczych, a następnie należy zachować lub odtworzyć siedlisko przyrodnicze oraz populacje gatunków dzikiej fauny i flory.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zwana w skrócie Dyrektywą Ptasią. Głównym celem tej dyrektywy jest „ochrona gatunków dzikiego ptactwa, występujących naturalnie na europejskim terytorium państw członkowskich”, ze szczególnym uwzględnieniem ptaków wędrownych. Cel ten ma być osiągnięty m.in. poprzez eliminację negatywnego działania człowieka polegającego na niszczeniu i zanieczyszczaniu naturalnych siedlisk ptaków oraz na chwytaniu, zabijaniu i handlu ptactwem przez człowieka.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/35WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu zwana “szkodową”.

Cele i działania zawarte w UPUL są spójne z celami określonymi w większości dokumentów międzynarodowych. Projektowane wskazania gospodarcze przyczyniają się do racjonalnej gospodarki leśnej, kształtując właściwą strukturę gatunkową i wiekową oraz przyczyniając się do zwiększania i ochrony bioróżnorodności lasów własności prywatnej. Ponadto, mając na uwadze wyróżnione na omawianym terenie Obszary Natura 2000, realizacja zapisów UPUL w dużym stopniu przyczyni się do zachowania właściwego stanu siedlisk, w tym również miejsc bytowania i żerowania chronionych gatunków ptaków i ssaków.

2.5 Powiązania Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu z innymi dokumentami, w tym dokumentami, dla których zostały sporządzone strategiczne oceny

Uprozczone Plany Urządzenia Lasu na terenie omawianych gmin są w bardzo niskim stopniu powiązane z innymi dokumentami dla tego obszaru. Mogą być pośrednio powiązane z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Biorąc jednak pod uwagę to, że opracowanie UPUL nie przewiduje zmian użytkowania gruntów (np. nowych zalesień), ich realizacja nie spowoduje kolizji pomiędzy ustaleniami obu planów. Realizacja dokumentacji urządzeniowej nie wyznacza obszarów przeznaczanych do zalesienia, a przenosi jedynie ewentualne wcześniejsze ustalenia z MPZP do odpowiednich miejsc w dokumentacji urządzeniowej. Należy jednak zaznaczyć, iż grunty przeznaczone do zalesienia, zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o lasach (Dz. U. 2020. 1463 t. j.) określa miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Analizując dostępną dokumentację planistyczną dla w/w Gmin można określić tereny zalesień/dolesień, stanowiące uzupełnienia już istniejących kompleksów leśnych. Dokumentacja urządzeniowa, jak wspomniano wyżej, nie wyznacza gruntów przeznaczonych do zalesienia oraz nie zawiera zapisów w tym zakresie i nie będzie kolidowała z zapisami MPZP oraz pod tym kątem nie wyznacza ram dla przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko (Dz. U. 2019 r. poz. 1836).

Uprozczone Plany Urządzenia Lasu dla na terenie omawianych gmin są w bardzo niskim stopniu powiązane z innymi dokumentami dla tego obszaru. Mogą być pośrednio powiązane z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Dokumenty będą powiązane z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, w tych zapisach które przeznaczają grunty leśne do produkcji leśnej. Jednak realizacja dokumentacji urządzeniowej nie zmienia sposobu użytkowania gruntu, nie wyznacza obszarów przeznaczanych do zalesienia czy wylesienia, a przenosi jedynie ewentualne wcześniejsze ustalenia z MPZP do odpowiednich miejsc w UPUL.

- Plan Urządzenia Lasu dla Nadleśnictw Siedlce oraz Sarnaki,

Uprozczone plany urządzenia lasów w żaden sposób nie odnoszą się do lasów pozostających w zarządzie Lasów Państwowych. Częściowo sąsiadują z lasami państwowymi. Wskazania zawarte w

UPUL nie ingerują bezpośrednio w drzewostany pod zarządem PGL Lasów Państwowych, a zawarte w planie wskazówki nie będą kolidowały z założeniami Planu Urządzenia Lasu dla tych Nadleśnictw. Projekt UPUL jest opiniowany przez właściwego terenowo nadleśniczego. Wszelkie zabiegi na terenie lasów prywatnych muszą być konsultowane z odpowiednim terenowo leśniczym. Dzięki tym procedurom nad gospodarką prowadzoną na terenie lasów prywatnych czuwają osoby merytorycznie przygotowane do pracy w lesie, a zaprojektowane zabiegi są optymalnie dobrane do potrzeb drzewostanów.

Ze względu na rozplanowane w czasie zabiegi, dostosowany do potrzeb hodowlanych rozmiar pozyskania oraz współpracę właścicieli gruntów z pracownikami Służby Leśnej, skumulowane oddziaływanie krótkoterminowe, średnioterminowe jak i długoterminowe obu planów urządzania lasu nie będzie miało negatywnego wpływu na środowisko. Przyczyni się do zachowania trwałości kompleksów leśnych, ich dobrego stanu zdrowotnego, a tym samym zwiększy odporność na abiotyczne i biotyczne czynniki niszczące.

- Strategia rozwoju Województwa Mazowieckiego do 2030 roku, SWM aktualizacja 2013;
- Program Ochrony Środowiska dla powiatu Siedleckiego na lata 2016 – 2019 z perspektywą do roku 2020 - 2023; Powiat Siedlecki 2016 r.;

Na szczeblu gmin, dokumentami powiązanymi z projektem uproszczonego planu urządzania lasu są przede wszystkim programy ochrony środowiska: Programy Ochrony Środowiska w zakresie zadań „ochrona i powiększanie zasobów leśnych” zakładają opracowanie planów urządzania lasu.

Gminy w zasięgu których położone są grunty objęte Prognozą, posiadają również opracowania dotyczące planowania przestrzennego takimi jak Miejscowy Plan Zagospodarowanie Przestrzeni oraz „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (SUiKZP), w których określono politykę przestrzenną gminy, ogólny planowany sposób zagospodarowania całego terytorium gminy, a także zawarto informacje o położeniu lasów, obszarów przeznaczonych pod zabudowę, do zalesień, o przebiegu głównych szlaków komunikacyjnych, terenów chronionych itp.

Innego typu dokumentami planistycznymi powiązanymi z projektem uproszczonego planu urządzania lasu są plany ochrony dla form ochrony przyrody wynikające z Ustawy o ochronie przyrody. W zasięgu oddziaływania UPUL i jego bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się: rezerваты przyrody, obszary Natura 2000 i obszary chronionego krajobrazu, parki krajobrazowe.

Nadzór nad gospodarką leśną na gruntach objętych projektami UPUL na terenie powiatu siedleckiego jest sprawowany bezpośrednio przez Starostwo Powiatowe w Siedlcach.

W celu sporządzenia niniejszej Prognozy wykorzystano dane z P.O.Ś. Podstawą prawną opracowania Programu Ochrony Środowiska dla Powiatu Siedlce na lata 2016-2019 z perspektywą na lata 2020-2023 jest art. 17 ust. 1 ustawy Prawo Ochrony Środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r., nakładający obowiązek sporządzania Programów na poziomie gminnym, powiatowym oraz wojewódzkim dotyczące m. in. występowania obszarów chronionych, gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk, jeśli zostały określone.

Uproszczone plany urządzania lasu w żaden sposób nie kolidują z założeniami Programów Ochrony Środowiska czy Planów Rozwoju Lokalnego dla Gmin powiatu Siedleckiego których celem jest przede wszystkim ochrona zasobów naturalnych, poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego, możliwość korzystania z zasobów naturalnych w celach turystycznych czy poprawy stanu ekonomicznego mieszkańców. Strategie rozwoju wskazują mocne strony Gmin i w połączeniu ze zrównoważoną gospodarką wskazują możliwości i pola do rozwoju. Racjonalna gospodarka leśna, mająca na celu utrzymanie stabilności terenów zalesionych przy jednoczesnym umożliwieniu pozyskiwania surowca wpisuje się w cele powyższych strategii.

Racjonalna gospodarka leśna i stosowanie się do zaleceń uproszczonych planów urządzenia lasu ma na celu zachowanie dobrej kondycji lasów, a tym samym wpłynie pozytywnie na całokształt stanu środowiska w obszarze wszystkich gmin znajdujących się na opracowywanym terenie.

2.6 Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

W przypadku analizowanych gmin nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko.

3 Opis, analiza i ocena stanu środowiska i celów ochrony

3.1 Położenie i ogólna charakterystyka obszaru objętego opracowaniem UPUL

Powiat Siedlecki położony jest we wschodniej części województwa mazowieckiego. Dominującą formą gospodarki w Powiecie jest rolnictwo. Według danych GUS, w 2014 r. użytki rolne zajmowały 76,65% ogólnej powierzchni Powiatu. Wśród nich przeważały grunty orne – 68,91% przestrzeni rolniczej. Tereny lesiste zajmowały natomiast 19,28% ogólnej powierzchni Powiatu, podczas gdy dla województwa mazowieckiego lesistość wynosi 24,5%.

Tabela 1 Regionalizacja przyrodniczo-leśna w poszczególnych gminach objętych opracowaniem

Kraina	Mezoregion	Nadleśnictwo
Gmina Mordy		
IV Mazowiecko-Podlaska	15 – Wysoczyzny Siedleckiej	Siedlce, Sarnaki
Miasto Mordy		
IV Mazowiecko-Podlaska	15 – Wysoczyzny Siedleckiej	Siedlce
Gmina Korczew		
IV Mazowiecko-Podlaska	15 – Wysoczyzny Siedleckiej, 9 – Dolina Dolnego Bugu	Sarnaki

Rys. 1 Położenie opracowywanych Gmin w powiecie Siedleckim (www.osp.org.pl).

3.2 Klimat

Klimat gmin można scharakteryzować jako kontynentalny. Gminy położone są w granicach mazowiecko-podlaskiej dzielnicy rolniczo-klimatycznej. Wielkość opadów z wielolecia waha się od 500 mm do 600 mm. Średnia temperatura stycznia to -4,0 – -2,5 °C, lipca 17,5 – 18,0 °C. Klimat można scharakteryzować, jako umiarkowany ciepły przejściowy. Średnia roczna temperatura wynosi 6,8 °C natomiast średnia temperatura w najcieplejsze miesiące wynosi 18°C. Roczna suma opadów dla omawianego obszaru wynosi ok. 560-650 mm. Największa ilość opadów przypada na miesiące wiosenne i letnie.

3.3 Charakterystyka lasów na gruntach niestanowiących własności Skarbu Państwa objętych opracowaniem UPUL

Opracowaniem Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu w obrębach analizowanych gmin, objęte zostały grunty o łącznej powierzchni ok. **1897,6509** ha. Lasy objęte opracowaniem rozłożone są w krainie przyrodniczo-leśnej: IV Mazowiecko-Podlaska w mezoregionach: 15 – Wysoczyzny Siedleckiej, 9 – Dolina Dolnego Bugu

Tabela 2 Zestawienie powierzchni objętych opracowaniem w poszczególnych gminach

Gmina	Obręb	Pow. [ha]
Korczew (022)	Bużyska	32,8924
	Czaple Górne	9,6511
	Drażniew	33,9923
	Góry	177,4451
	Józefin	2,0877
	Knychówek	9,9274
	Korczew	114,0087
	Laskowice	71,2777
	Mogielnica	59,5748
	Nowy Bartków	48,2741
	Ruda	106,7069
	Starczewice	17,0224
	Stary Bartków	53,9472
	Szczegłacin	24,4618
	Tokary	151,0322
	Zaleś	1,3942
	Suma	913,696

Miasto	Obręb	Pow. [ha]
Mordy	Mordy	2,3885
	Suma	2,3885

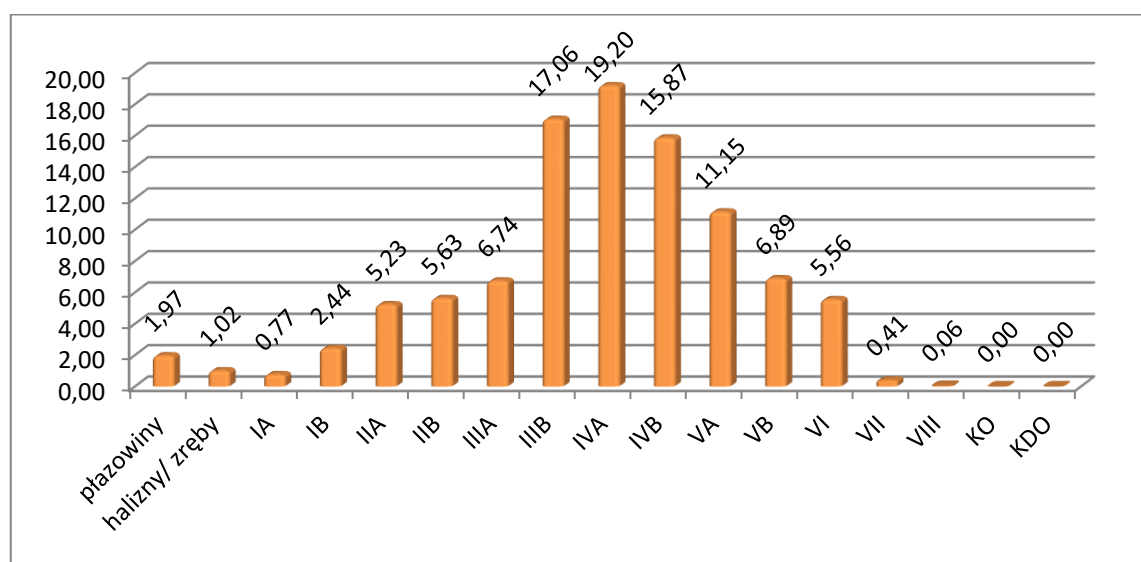
Gmina	Obręb	Pow. [ha]
Mordy	Czepielin	62,0802
	Czepielin-Kolonia	168,7455
	Czołomyje	145,0259
	Doliwo	106,7252
	Głuchów	82,0357
	Klimonty	213,7728
	Kolonia Mordy	256,8220
	Krzymosze	3,3400
	Leśniczówka	99,5892
	Ogrodniki	19,0788
	Olędy	66,9752
	Ostoje	12,4897

Gmina	Obręb	Pow. [ha]
	Pieńki	55,2923
	Pióry Wielkie	12,9800
	Ptaszki	58,0900
	Radzików-Kornica	132,5001
	Radzików-Oczki	26,4844
	Radzików-Stopki	94,2101
	Radzików Wielki	19,6760
	Sosenki-Jajki	70,8500
	Stok Ruski	140,1169
	Wielgorz	0,0396
	Wólka Soseńska	47,2072
	Wyczółki	68,0757
	Płosodrza	0,4000
	Rogóziec	44,9201
	Stara Wieś	140,4284
	Suchodółek	55,5607
	Suchodół Wielki	74,2298
	Wojnów	217,9755
	Wólka Biernaty	16,0523
	Suma	2511,7693

Dane na temat drzewostanów na terenie opracowywanym, dotyczące wieku, zapasu oraz udziału siedlisk dla terenu opracowywanego:

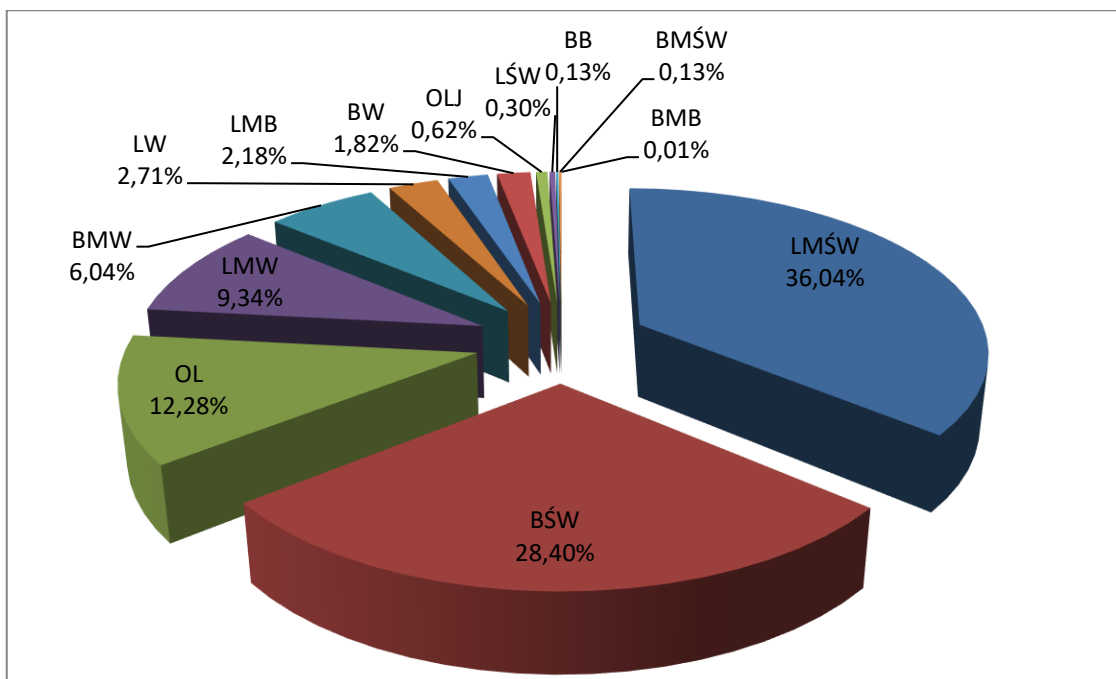
- dla analizowanych Gmin średni wiek drzewostanów na gruntach objętych opracowaniem UPUL wynosi 67 lat. Przeciętny zapas drzewostanów kształtuje się na poziomie 226 m³/ha.

Wykres 1 Udział procentowy powierzchni gruntów leśnych w poszczególnych podklasach wieku dla drzewostanów objętych opracowaniem UPUL

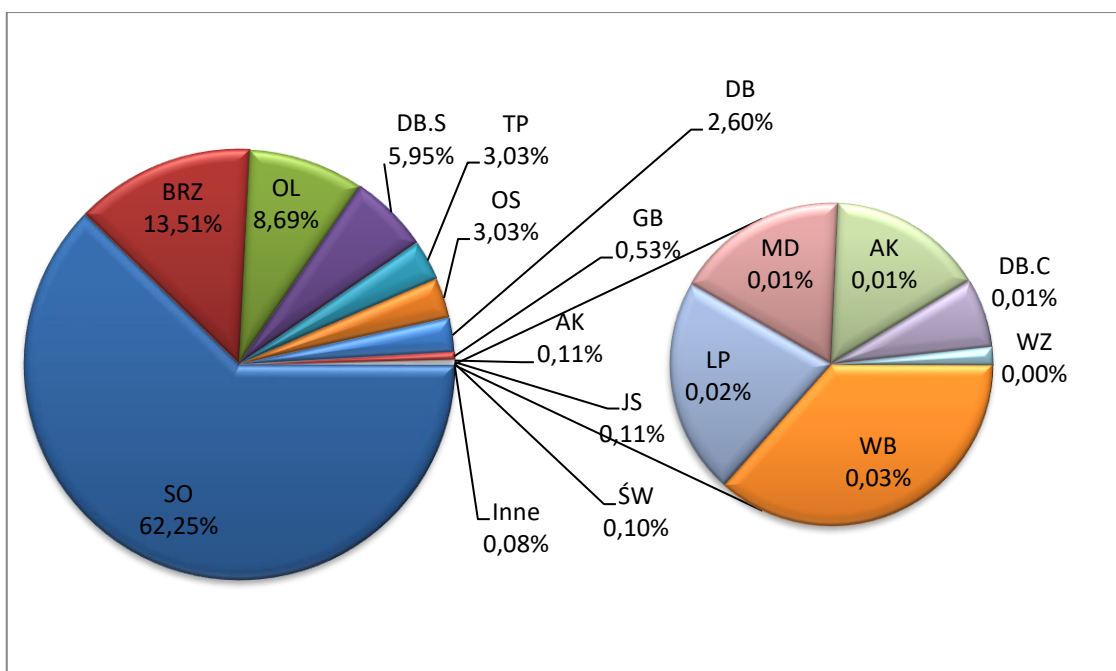
Przewagę stanowią drzewostany dojrzewające w wieku – III klasy wieku (41-60 lat) oraz IV (61-80). Liczną grupę stanowią również drzewostany w V klasie wieku oraz sumarycznie II klasy wieku co oznacza utrzymanie stabilnego odnowienia.

Wykres 2 Udział typów siedliskowych lasów na obszarze analizowanych obrębów

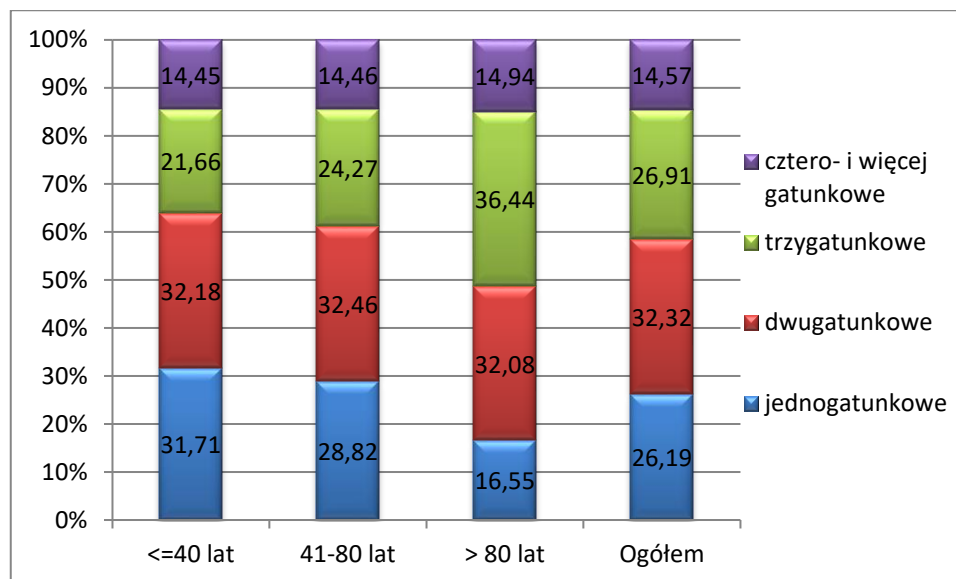
Siedliska borowe stanowią ponad 34 % powierzchni lasów objętych opracowaniem upul.

Wykres 3 Udział procentowy gatunków drzew panujących w lasach objętych opracowaniem UPUL

Spośród gatunków panujących, dominujących w składzie danej warstwy lasu pod względem zajmowanej powierzchni, miąższości lub liczebności, największy udział mają drzewostany sosnowe 62,25 %, olsza, brzozy 13,51 % oraz olsowe 8,69 %.

Wykres 4 Powierzchnia drzewostanów wg bogactwa gatunkowego i wieku dla obszaru analizowanych gmin

Drzewostany objęte opracowaniem UPUL wykazują dość duże zróżnicowanie pod względem bogactwa gatunkowego. W młodszych drzewostanach widać większy udział drzewostanów jedno-, dwu- oraz trzygatunkowych, co może być spowodowane zmianą podejścia do gospodarki leśnej. Drzewostany cztero- i więcej gatunkowe stanowią ok. 14,57 % wszystkich lasów objętych UPUL. Największą powierzchnię we wszystkich klasach wieku zajmują drzewostany dwugatunkowe 32,32 %, drzewostany trzygatunkowe zajmują powierzchnię 26,91 %. Wzrost drzewostanów dwugatunkowych powinien postępować w związku z nowocześniejszym podejściem do gospodarki leśnej, które traktuje bioróżnorodność jako część składową właściwie zadbanego drzewostanu. W grupie drzewostanów powyżej 80 lat widać dużą dominację d- i stanów dwu- i więcej gatunkowych, co może być spowodowane pozostawianiem drzew gatunków bardziej długowiecznych do późniejszej wycinki zgodnie z wiekiem rębności.

3.4 Aktualny stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

3.4.1 Stan środowiska na obszarach objętych uproszczonymi planami urządzenia lasu

Przedstawiając aktualny stan środowiska na terenie objętym opracowaniem UPUL, największy nacisk położono na potencjalne zagrożenia zarówno dla ekosystemów jak i dla człowieka. Należy mieć na uwadze, że w środowisku przyrodniczym istnieje cały szereg powiązań między poszczególnymi jego elementami, a zachwianie równowagi prowadzi nieuchronnie do bardzo poważnych konsekwencji, zarówno dla ekosystemów jak i dla człowieka.

Zagrożenie środowiska przyrodniczego wynika ze stałego, równoczesnego oddziaływania wielu czynników powodujących w nim niekorzystne zjawiska i zmiany. Negatywnie oddziałujące czynniki, określane jako stresowe, można sklasyfikować uwzględniając ich:

- Pochodzenie, jako: abiotyczne, biotyczne, antropogeniczne;
- Charakter oddziaływania, jako: fizjologiczne, mechaniczne, chemiczne;
- Długotrwałość oddziaływania, jako: okresowe, ciągłe;
- Rolę, jaką odgrywają w procesie degradacji, jako: predysponujące, inicjujące, współuczestniczące.

Oddziaływanie czynników stresowych na środowisko przyrodnicze ma charakter złożony. Z wieloletnich badań i obserwacji wynika, że równoczesne działanie różnych czynników stresowych osłabia odporność biologiczną poszczególnych ekosystemów powodując stałą, wysoką ich podatność na procesy destrukcyjne spowodowane okresowym nasileniem się choćby jednego z tych czynników.

Stan środowiska na terenie Gmin objętej opracowaniem UPUL w powiecie Siedleckim określono na podstawie danych:

1. Raportu o stanie środowiska w województwa Mazowieckiego w 2016 roku - BMŚ Warszawa 2017,
2. Program Ochrony Środowiska dla powiatu Siedleckiego na lata 2016 – 2019 z perspektywą na lata 2020 – 2023

3.4.2 Stan i zagrożenia powietrza atmosferycznego

Tereny leśne Gmin objętych opracowaniem znajdują się **mazowieckiej strefie oceny o kodzie (PL1404).**

Substancje zanieczyszczające powietrze i źródła ich pochodzenia:

- pyły (spalanie paliw, unos pyłu przez wiatr, pojazdy procesy, technologiczne),
- dwutlenek siarki (spalanie paliw zawierających siarkę, procesy technologiczne),
- tlenek azotu (spalanie paliw i procesy technologiczne przy wysokiej temperaturze, transport),
- dwutlenek azotu (spalanie paliw i procesy technologiczne, transport),
- tlenek węgla (powstaje podczas niepełnego spalania),
- ozon (powstaje naturalnie oraz z innych zanieczyszczeń (utleniaczy))

Ocena ze względu na ochronę zdrowia

Ze względu na ochronę zdrowia ludzi strefa mazowiecka o kodzie PL1414 – została zaliczona do klasy A pod względem SO₂, NO₂, CO, C₆H₆, Pb, As, Cd oraz Ni, pod względem pyłów PM₁₀ oraz PM_{2,5} a także benzo(A)pirenu i ozonu strefę zaliczono do klasy C. W województwie mazowieckim poziomy celu długoterminowego dla ozonu zostały przekroczone dla wszystkich czterech stref w przypadku ochrony zdrowia.

O zaliczeniu stref do niekorzystnej klasy D2 zdecydowały w przypadku klasyfikacji ze względu na ochronę zdrowia maksymalne stężenia 8-godzinne ozonu – wyniki modelowania krajowego. Zachowanie trwałości i stabilności, dobrego stanu sanitarnego obszarów leśnych przyczynić się może do zmniejszenia zapylenia, poprzez wpływ na mikroklimat oraz zmniejszenie erozji gleb.

Ocena ze względu na ochronę roślin

Na obszarze strefy mazowieckiej występują przekroczenia dopuszczalnych stężeń średniorocznych w zakresie stężenia NO_x i SO₂ oraz O₃, z tego względu strefę zaliczono do klasy C. Na terenie analizowanej Gminy głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego są zanieczyszczenia komunikacyjne i komunalne. Wzmożona emisja, a tym samym wzrost stężenia w atmosferze pyłów i gazów emisyjnych obserwowany jest w okresie jesienno-zimowym i ma charakter w głównej mierze lokalny, pochodzi przede wszystkim z procesów energetycznego spalania paliw dla celów grzewczych oraz procesów technologicznych. Powiat siedlecki obszarem o charakterze typowo rolniczym, z tego względu głównym źródłem zanieczyszczenia powietrze jest emisja ze źródeł zachodzących w procesach produkcji np. drobiarskiej, chowu trzody chlewnej. Podobnie jak w przypadku klas pod kątem zdrowia ludzi w przypadku klasy stref uzyskanych w ocenie rocznej za 2016 r. wg. kryteriów ochrony roślin Ozon w kryterium celu długoterminowego osiągnął klasę D₂.

3.4.3 Stan i zagrożenia gleb

W powiecie siedleckim najczęściej występującymi są gleby darniowo-bielicowe. Do zanieczyszczenia gleb przyczyniają się najbardziej: zintensyfikowane rolnictwo (nadmierne nawożenie, monokulturowość upraw), nielegalne składowiska odpadów komunalnych zlokalizowane najczęściej na obrzeżach lasów, zarówno państwowych jak i prywatnych, w tym również potencjalnie lasów objętych opracowaniem UPUL. Ich obecność wpływa nie tylko na obniżenie walorów estetycznych i krajobrazowych środowiska przyrodniczego, lecz również na zanieczyszczenie, gdyż ze względu na brak ekranizacji podłoża możliwe jest zanieczyszczenie odciekami również warstwy wodonośnej.

Zagrożenie dla gleb może stanowić również erozja, osuwiska, odpady, zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych, wprowadzanie do gleby nieoczyszczonych ścieków komunalnych i przemysłowych, a także postępująca urbanizacja i zwiększająca się ilość odpadów i ścieków. W związku z lokalizacją terenów górniczych na terenie Powiatu Siedleckiego, rzeźba terenu i krajobraz naturalny mogą być narażone na negatywne skutki eksploatacji kopalni z których najbardziej rozległe mogą być przekształcenia hydrologiczne i hydrogeologiczne (obniżenie poziomu wód gruntowych, przesuszenie gleb), deformacje geomechaniczne oraz zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego i wód.

3.4.4 Stan i zagrożenia wód powierzchniowych i gruntowych

Największą rzeką przepływającą przez teren Powiatu Siedleckiego jest rzeka Liwiec. Jest to rzeka IV rzędu, znajdująca się w dorzeczu Bugu. Długość rzeki wynosi 26,2 km, a powierzchnia jej zlewni 2779 km². W większości terenów zlewni występuje mała retencja wody, co powoduje występowanie deficytu wody. Do rzeki Liwiec dopływa wiele mniejszych rzek, również znajdujących się na terenie Powiatu Siedleckiego. Do największych dopływów należą: Muchawka, Kostrzyń i Helenka. Rzeki te wykorzystywane są głównie do celów rolniczych, hodowlanych oraz rekreacyjnych.

Istotnym zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych stanowić będzie przenikanie nieoczyszczonych lub oczyszczonych w stopniu niewystarczającym ścieków bytowo-gospodarczych i zanieczyszczeń komunikacyjnych do warstw wodonośnych. Ponadto, na terenach rolniczych, istotne zagrożenie stanowią zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego, głównie bogate w azot nawozy oraz chemiczne środki ochrony roślin, w szczególności ich niewłaściwe magazynowanie, nieumiejętne przygotowywanie cieczy roboczych oraz nieprawidłowa utylizacja nieużytych środków chemicznych. Ponadto potencjalne zagrożenie dla jakości wód na terenie Gminy mogą stanowić nieczynne lub niewłaściwie zabezpieczone studnie wiercone, stanowiące źródło bakteriologicznego skażenia warstwy wodonośnej.

Wody powierzchniowe to również zbiorniki wodne, które na obszarze gminy posiadają genezę antropogeniczną, czyli do powstania których przyczyniła się działalność człowieka. Największymi zbiornikami są kompleksy stawów rybnych zlokalizowane w Czołomyjach, Stoku Ruskim i Mordach). Posiadają one regionalną rangę przyrodniczą, głównie ze względu na silne zróżnicowanie i bogate zgrupowania fauny lądowej.

Wody podziemne w regionach: Subniecka Warszawska (nr 215) poza częścią centralną ośrodek porowy oraz Dolina kopalna górny Liwiec (nr 223) ośrodek porowy czwartorzędowy, występują w utworach trzecio- i czwartorzędowych. Wody podziemne w ramach obszaru objętego UPUL były w badane w ramach sieci krajowej oraz regionalnej. Punkt badawczy dla powiatu siedleckiego znajduje się w miejscowości Łysów – gdzie zgodnie z monitoringiem dla roku 2016 zbiornik czwartorzędowy posiada III klasę wód.

3.4.5 Zagrożenia dla ekosystemów leśnych

Zagrożenia abiotyczne

Zagrożenia abiotyczne wynikają przede wszystkim z położenia geograficznego danego obszaru. Związane są one z występowaniem anomalii pogodowych (wyrażających się w naszej szerokości geograficznej występowaniem ekstremalnych temperatur, opadów czy wiatrów), okresowym obniżeniem zwierciadła wód gruntowych, związanym z długim okresem suszy lub okresowym zalewaniem, podtapianiem terenu w

związku z obfitymi opadami, czy napływem wód roztopowych. Istotnym zagrożeniem mogą być również przymrozki zarówno wiosenne jak i wczesnojesienne.

Spośród zagrożeń abiotycznych występujących na terenie gmin analizowanych w powiecie Siedleckim zagrażających bezpośrednio utrzymaniu właściwego stanu ekosystemów leśnych należy wymienić:

- *Gwałtowne wiatry i krótkotrwałe wiatry o charakterze huraganu*

Silne i bardzo silne wiatry występują najczęściej zimą i stanowią szczególne zagrożenie dla drzewostanów przerzedzonych, zaniedbanych pod względem pielęgnacyjnym. Szczególnie narażone są drzewostany pogradacyjne i uszkodzone, szczególnie przez korniki. W obrębie lasów objętych opracowaniem uszkodzenia od wiatru występują głównie w drzewostanach świerkowych zaatakowanych przez korniki.

Aby zniwelować powstanie szkód, należy przede wszystkim dbać o właściwy stan sanitarny i dobrą kondycję lasów.

Podczas prac taksacyjnych zinwentaryzowano na powierzchni ok 0,8 ha uszkodzeń od wiatru.

Tabela 3 Zastawienie uszkodzeń od wiatru na terenie analizowanych gmin

ADRES LEŚNY	POWIERZCHNIA [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG
W260220007-1001 -d -00	2,1248	na 40% pow. uszkodzenia od wiatru	TP

- *Okiść śniegowa*

Występuje podczas długotrwałych opadów mokrego śniegu. Szkody od okiści mają charakter uszkodzeń mechanicznych – łamanie gałęzi, wierzchołków, przyginanie, a nawet wywracanie drzew. Szczególnie podatne na szkody są młode, przerzedzone drzewostany, rosnące na słabszych siedliskach borowych.

Na terenie obrębów objętych opracowaniem nie stwierdzono występowania szkód od okiści.

- *Zakłócenie gospodarki wodnej*

Istotnym zagrożeniem, w szczególności dla lasów, powodującym osłabienie naturalnej odporności drzewostanów jest niedobór wody, spowodowany obniżaniem się poziomu zalegania wód gruntowych. Rezultatem tego zjawiska jest zwiększona podatność na działalność szkodników ze świata zwierząt.

- *Zmrozowiska*

Są to najczęściej niewielkie, bezodpływowe zagłębienia terenu, w których gromadzi się zimne powietrze. Utrudniony przepływ powietrza sprzyja powstawaniu przymrozków, stanowiących szczególne zagrożenie dla młodego pokolenia drzewostanu. Długo utrzymująca się niska temperatura powietrza i gleby na zmrozowisku powodują zaburzenia bilansu wodnego roślin, opóźniają ich wzrost i rozwój. Na terenie powiatu potencjalne miejsca zalegania chłodnego powietrza, zagrożone występowaniem zmrozowisk występują w bocznych dolinkach niewielkich cieków wodnych.

- *Osuwiska*

W obrębie objętym UPUL ze względu na nizinny charakter obszaru zagrożenie osuwiskami jest znikome obejmujące jedynie strome zbocza, jary, doliny potoków.

Zagrożenia biotyczne

W trakcie prac terenowych prowadzonych przez Firmę TAXUS UL nie stwierdzono poważniejszych uszkodzeń ze strony szkodników owadzych, jedynie w gminie Dorohusk w obrębie ewidencyjnym 0020 Pogranicze taksator zaobserwował w 10 % uszkodzenia drzewostanu przez owady.

Tabela 4 Zastawienie uszkodzeń owadzych na terenie gminy Mordy

ADRESS_FOREST	SUB_AREA	SUBAREA_INFO	MEASURE_CD
W260550021-1007 -a -00	0,4358	10% posuszu So, kornik ostrozębny	TP
W260550013-1001 -ox -00	0,3673	20% posuszu Brz	IB
W260550013-1001 -rx -00	0,2685	40% posuszu So	IB
W260550024-1003 -d -00	0,2013	50% posuszu So i Brz, pilny zabieg	IB
W260550007-1006 -g -00	5,31	5% posuszu So	TP
W260550003-1008 -p -00	0,1287	pojedyncze drzewa - posusz	TP

Tabela 5 Zastawienie uszkodzeń owadzych na terenie gminy Korczew

ADRES LEŚNY	POWIERZCHNIA [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG
W260220013-1001 -i -00	2,2383	posusz na pow.	TP
W260220014-1001 -x -00	1,9247	zniszczenia od zwierzyny	CP
W260220004-1001 -m -00	2,554	Wypad Md i Św na gniazdach (luki). Zgryziona Lp	CP
W260220011-1004 -o -00	0,8287	kornik ostrozębny	IB

Kornik ostrozębny często zasiedla drzewa osłabione w wyniku różnych zjawisk (susza, pożar, zanieczyszczenia przemysłowe, itp.). Szkodnik ten atakuje głównie górne partie drzew z cienką korą i grubsze gałęzie. Jego działalność prowadzi do szybkiego zamierania drzew. Jest jednym z najgroźniejszych szkodników atakujących osłabione sosny.

W celu skutecznego ograniczenia kornika ostrozębnego istotne jest, aby wszyscy właściciele lasów (w tym lasów prywatnych i innych własności oraz Lasy Państwowe) solidarnie zwalczali w swoich drzewostanach tego groźnego szkodnika. Zgodnie z Ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach [Dz. U. 2020. 1463 t. j.] Art. 9. 1. W celu zapewnienia powszechnej ochrony lasów właściciele lasów są obowiązani do kształtowania równowagi w ekosystemach leśnych, podnoszenia naturalnej odporności drzewostanów, a w szczególności do: zapobiegania, wykrywania i zwalczania nadmiernie pojawiających i rozprzestrzeniających się organizmów szkodliwych.

Nie stwierdzono znaczących gospodarczo szkód od patogenów grzybowych. Osobnym problemem jest występowanie zjawiska zamierania jesionów oraz nadmiernego wydzielania się posuszu w ramach tego gatunku, podobne zjawisko zaczyna dotyczyć wiązu stanowiącego cenną domieszkę w drzewostanach. Uszkodzenia powodowane przez zwierzynę płową (zgryzanie, spalowanie) występują głównie w drzewostanach młodszych klas wieku (uprawy, młodniki), ze względu jednak na niewielkie powierzchnie uszkodzeń, zagrożenie od zwierzyny płowej w lasach własności prywatnej objętych przedmiotowym opracowaniem jest nieznaczne. Ogólny stan sanitarny lasów jest zadowalający.

Zagrożenie pożarowe

Realnym zagrożeniem obszarów leśnych są pożary, szczególnie w okresie wczesnej wiosny oraz długotrwałych okresów suszy w sezonie letnim. Stan zagrożenia pożarowego obszarów leśnych jest przede wszystkim wynikiem wzrastającej ich penetracji przez ludność i nieostrożnym obchodzeniem się z ogniem w lesie lub na gruntach sąsiadujących z lasami. W okresie wiosennym ponadto duże zagrożenie stanowi wypalanie łąk i pastwisk sąsiadujących z gruntami leśnymi. Od zarządcy lasów objętych opracowaniem UPUL wymaga się, by w zlokalizowanych przy drogach publicznych dokonano uprzątnięcia pasa szerokości 30 m od skraju drogi z posuszu oraz odpadów komunalnych. Zagrożenie pożarem lasów własności prywatnej w dużej mierze zależy od stanu sanitarnego lasów, stąd bardzo ważna jest realizacja wskazań gospodarczych zapisanych w UPUL w sposób zadowalający.

3.4.6 Zagrożenia antropogeniczne

Całokształt planowych i bezplanowych, bezpośrednich i pośrednich oddziaływań ludzkich wywołujących zmiany w środowisku i szacie roślinnej nazywamy antropopresją. O zagrożeniach antropogenicznych mówimy, gdy oddziaływania te wpływają znacząco negatywnie na przyrodę i środowisko. Pośrednie oddziaływanie ma wpływ na zanieczyszczenia wód, gleby czy powietrza. Z kolei bezpośrednio negatywne działanie człowieka przejawia się głównie w szkodnictwie leśnym.

Hałas

Zagrożenie hałasem charakteryzuje się dużą powszechnością występowania i najczęściej jest pochodną szeregu niekorzystnych czynników, takich jak m.in. urbanizacja, duże zagęszczenie tras komunikacyjnych, czy intensywny rozwój ośrodków przemysłowych.

W województwie mazowieckim hałas pochodzi głównie z komunikacji drogowej, w znacznie mniejszym stopniu z innych źródeł. Pomiar hałasu komunikacyjnego/drogowego, wykonywany w ramach monitoringu WIOŚ dla województwa mazowieckiego w latach 2013 – 2015 prowadzono na 63 odcinkach dróg na terenie 15 powiatów, w roku 2016 badano hałas drogowy w 15 punktach powiatu radzyńskiego (Radzyń Podlaski jest miastem powiatowym, położonym w północnej części województwa mazowieckiego. Przez miasto, lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie, przebiegają główne drogi: będąca obwodnicą miasta droga krajowa nr 19 prowadząca w kierunku północnym do Białegostoku, Kowna i Rygi, oraz w kierunku południowym do Lublina i Koszyc, droga krajowa nr 63 relacji Obwód Kaliningradzki – Giżycko – Pisz – Łomża – Zambrów – Siedlce - Łuków – Radzyń Podlaski – Sławatycze (przejście graniczne z Białorusią), droga wojewódzka nr 814 stanowiąca połączenie z Parczewem). Pomiary długookresowe nie wykazały przekroczeń wartości dopuszczalnych hałasu. Pomiary krótkookresowe wykazały przekroczenia poziomów dopuszczalnych: w porze dziennej w 60 % punktach pomiarowych i na 45 % długości odcinków zbadanych dróg, zaś w porze nocnej w 53 % punktów pomiarowych i na 38 % długości odcinków zbadanych dróg. W trakcie pomiarów nie odnotowano przekroczeń dobowych powyżej 10dB. W badaniach w 2016 roku. WIOŚ wykonał dobowe pomiary hałasu drogowego w 9 punktach pomiarowych. Przekroczenia dopuszczalnych norm wystąpiły w 2 punktach pomiarowych w dzień oraz w 4 punktach w nocy. Najwyższe wartości przekroczeń wystąpiły przy drodze krajowej nr 19, sięgały one: 6,7 dB w dzień, 12,2 dB nocą. Należy podkreślić, że zmierzone najwyższe chwilowe wartości hałasu emitowanego do środowiska dochodziły nawet do 103,1 dB. Dlatego hałas komunikacyjny może stanowić uciążliwość akustyczną dla mieszkańców terenów położonych w sąsiedztwie kontrolowanych dróg.

Hałas przemysłowy w ramach obszarów objętych UPUL może dotyczyć stref przemysłowych zlokalizowanych w pobliżu zakładów przemysłu włókienniczego, drzewnego, przetwórstwa, obszarów gastronomicznych i rozrywkowych, jednak emitowany hałas nie ma dużego natężenia, a przekroczenie norm jest nieznaczne i raczej sporadyczne. Większe przekroczenia mogą dotyczyć obszarów miast. Jednak niewielka liczba zakładów przemysłowych wpływa na stan obszaru dając wynik jednego z najczystszych w kraju.

Pole elektromagnetyczne

Głównymi źródłami sztucznych pól elektromagnetycznych są: linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia, stacje przekaźnikowe, stacje radiolokacyjne i obiekty radiokomunikacyjne takie jak stacje nadawcze radiowe i telewizyjne oraz stacje bazowe telefonii komórkowych a także komputery, telewizory, lodówki itp.

Zakres dopuszczalnych częstotliwości jest ściśle określony dla różnych miejsc dostępnych dla ludzi i terenów mieszkalnych wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z dn. 30.10.2003 r. (Dz. U. Nr 192, poz.1883). Pomiary wykonywane były zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 r. (Dz. U. nr 221, poz. 1645).

W roku 2018 wykonano pomiary poziomów pól elektromagnetycznych w województwie mazowieckim. Na terenie analizowanych Gmin nie były prowadzone pomiary poziomów pól elektromagnetycznych. Przeprowadzono takie pomiary w 3-punktach na terenie miasta Siedlce, które sąsiadują z analizowanymi gminami, gdzie nie było przekroczeń natężenia składowej elektrycznej pola,. Zgodnie z analizą zawartą w ocenie poziomu pól elektromagnetycznych dla województwa mazowieckiego (GDOŚ, 2019) największa ilość pomiarów (około 90%) wykazuje wartości poniżej 1 V/m i jest znacząco niższa od poziomu dopuszczalnego (7 V/m). Pomiary wykonywane na terenie woj. mazowieckiego nie wykazały przekroczeń w miejscach dostępnych dla ludności, czy też przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową.

3.5 Istniejące formy ochrony przyrody w obszarze opracowania UPUL

Na terenie powiatu Siedleckiego występuje wiele zróżnicowanych form ochrony przyrody. Istniejące obszary chronione analizowano pod kątem wpływu zapisów dokumentacji urzędniczej, ze względu na ograniczone powierzchnie wydziałów oraz zalecenia dotyczące konkretnych powierzchni, istnieje możliwość występowania formy ochrony przyrody w granicach administracyjnych gminy ale bez występowania w jej granicach wydziałów z UPUL. Mnogość form ochrony przyrody powoduje, iż wiele spośród nich pokrywa się pod względem granic, analiza dotyczyć będzie wpływu na poszczególne obszary/formy w związku z przedmiotami ochrony. Spośród obszarowych form ochrony przyrody, w granicach gmin i miasta Mordy oraz gminy Korczew: w obrębach objętych UPUL wyróżnimy:

PARKI NARODOWE:

Brak tej formy ochrony przyrody na analizowanym terenie.

REZERWATY PRZYRODY:

~ **Rezerwat Przyrody Klimonty** Został utworzony w marcu 2015 roku przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Rezerwat ten obejmuje obszar leśny o powierzchni 109,20 ha, położony w miejscowości Klimonty (gm. Mordy). Celem powstania tego terenu jest ochrona i zachowanie kompleksu olsów i łęgów stanowiących ostoje chronionych i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt.

Żadne z analizowanych wydziałów nie leży w granicach Rezerwatu przyrody „Klimonty”. Granice tej formy ochrony przyrody graniczą z analizowanymi wydziałami w gminie Mordy w obrębach ewidencyjnych Klimonty 0006, Wólka Soseńska 0024, Radzików-Oczki 0017 oraz Radzików Wielki 0019. W związku z powyższym wpływ na rezerwat przyrody oceniono jako neutralny.

~ **Rezerwat Przyrody Kaliniak** Utworzony został w celu ochrony naturalnego fragmentu lasów liściastych z bogatym w rzadkie gatunki runem leśnym w 1979 roku. Rezerwat leży w Gminie Korczew na terenie Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego, a jego powierzchnia zajmuje 54,41 ha.

Żadne z analizowanych wydziałów nie leży w obszarze ochrony Rezerwatu przyrody „Kaliniak”. Granice tej formy ochrony przyrody jedynie graniczą z jednym wydziałem w gminie Korczew w analizowanym obszarze ewidencyjnym Szczeglacin 0014. W związku z powyższym wpływ na rezerwat przyrody oceniono jako neutralny.

~ **Rezerwat Przyrody Dębniak** Został powołany Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 16 stycznia 1978 roku (M.P. z 1978 r. Nr 4, poz. 20) na powierzchni 20,84 ha. Leśny rezerwat położony jest we wschodniej części Korczewa, na skarpie doliny Bugu. Posiada on charakter parku przypałacowego. Leży on na terenie Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego. Rezerwat powołany został w celu ochrony fragmentu starodrzewu dębowo-lipowego z licznymi pomnikowymi drzewami oraz bogatym i ciekawym florystycznie runem.

Żadne z analizowanych wydziałów nie leży w granicach Rezerwatu przyrody „Dębniak”. Granice tej formy ochrony przyrody jedynie znajdują się w analizowanym obrębie ewidencyjnym Korczew 0007 w gminie Korczew. W związku z powyższym wpływ na rezerwat przyrody oceniono jako neutralny.

~ **Rezerwat Przyrody Przekop** Utworzony został w celu ochrony naturalnego fragmentu wilgotnych i żyznych lasów liściastych w 1964 roku. Jego powierzchnia wynosi 21,08 ha. Znajduje się w północnej części Gminy Korczew nad Bugiem i leży w granicach Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego.

Żadne z analizowanych wydziałów nie leży w granicach Rezerwatu przyrody „Przekop”. Granice tej formy ochrony przyrody znajdują się w analizowanym obrębie ewidencyjnym w gminie Korczew w obrębie ewidencyjnym Korczew 0007 i tylko analizowane wydziałowe graniczą z tą formą przyrody. W związku z powyższym wpływ na rezerwat przyrody oceniono jako neutralny.

PARKI KRAJOBRAZOWE:

~ **Nadbużański Park Krajobrazowy wraz z otuliną** Obszar ten został utworzony w 1993 roku, zgodnie z Rozporządzeniem Nr 36/93 Wojewody Siedleckiego z dnia 30 września 1993 r. w sprawie utworzenia Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Siedleckiego Nr 8, poz. 166 z 28 października 1993 r.). Obowiązującym aktem prawnym jest Rozporządzenie Nr 58 Wojewody Mazowieckiego z dnia 25.05.2005 zmieniające rozporządzenie w sprawie Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 136, poz. 4208). Nadbużański Park Krajobrazowy zajmuje obszar 74136,5000 ha. Jego największym walorem faunistycznym jest bez wątpienia awifauna, znajdująca w zalewowych terenach doliny Bugu doskonale miejsca lęgowe.

Otulina jest wydzielony obszar ochronny wokół chronionego przyrodniczo terenu (zazwyczaj parków narodowych i krajobrazowych), zabezpieczający go przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka (definicja według Ustawy o ochronie przyrody z 16 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 55)). Otulina nie jest, w rozumieniu art. 5 ust. 14 ustawy, formą ochrony przyrody, lecz obszarem, na którym działalność człowieka nie może negatywnie oddziaływać na przyrodę obszaru chronionego

~ **Park Krajobrazowy Podlaski Przełom Bugu wraz z otuliną** – Obszar ten został utworzony w 1994 zgodnie z Rozporządzeniem Nr 10 Wojewody Białkopodlaskiego z dnia 25 sierpnia 1994 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego "Podlaski Przełom Bugu". Park krajobrazowy położony na terenie województwa lubelskiego i mazowieckiego. Został utworzony w 1994 roku. Zajmuje powierzchnię 30 904 ha, z czego 15 511 ha leży w województwie lubelskim, a 15 393 ha w mazowieckim. Jego otulina zajmuje 17 131 ha – 9222 ha w województwie lubelskim i 7909 ha w mazowieckim.

Żadne z analizowanych wydziałów nie znajduje się w **Parku Krajobrazowym Podlaski Przełom Bugu ani jego otulinie**. Jedynie obręby Tokary 0015, Ruda 0011, Drażniew 0003 oraz w gminie Korczew graniczą z otuliną oraz Parkiem Krajobrazowym. W związku z powyższym wpływ na otulinę oceniono jako neutralny.

OBSZARY CHRONIONEGO KRAJOBRAZU:

~ **Nadbużański Obszar Chronionego Krajobrazu** Obszar ten został utworzony w 1986 roku, zgodnie z Rozporządzeniem Nr 15 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2005 r. Nr 91, poz. 2447). Nadbużański Obszar Chronionego Krajobrazu obejmuje obszar 23 451 ha. Należy do

wschodniej części działania nadleśnictwa i położony jest na terenie powiatów siedleckiego, sokołowskiego i łosickiego. Jego największym walorem faunistycznym jest bez wątpienia awifauna, znajdująca w zalewowych terenach doliny Bugu doskonałe miejsca lęgowe.

Żadne z analizowanych wydziałów nie znajduje się w **Nadbużański Obszar Chronionego Krajobrazu Obszar**. Jedynie analizowane wydziały Tokary 0015 w gminie Korczew graniczą z Nadbużański Obszar Chronionego Krajobrazu Obszar. W związku z powyższym wpływ na otulinę oceniono jako neutralny.

~ **Dolina Bugu Obszar Chronionego Krajobrazu** powołany Uchwałą Nr XII/84/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 29 kwietnia 1986 r. w sprawie ustalenia obszarów krajobrazu chronionego (Dz. Urz. z 1986 r. Nr 12, poz. 128). Czynna ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki rolnej i leśnej, polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych występujących w dolinie Bugu oraz na terenie kompleksu leśnego Puszczy Mielnickiej i Puszczy Nurskiej.

Żadne z analizowanych wydziałów nie znajduje się w **Dolina Bugu Obszar Chronionego Krajobrazu Obszar**. Jedynie analizowane wydziały Mogielnica 009, Starczewice 0012, Korczew 0007, Bużyska 0001, Góry 0004, Drażniew 0003 w gminie Korczew graniczą z Dolina Bugu Obszar Chronionego Krajobrazu Obszar. W związku z powyższym wpływ na otulinę oceniono jako neutralny.

OBSZARY NATURA 2000:

Obszary specjalnej ochrony ptaków:

~ **PLB140002 obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Liwca** – Obszar specjalnej ochrony ptaków, przyjęty na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2004 r., poz. 2313), posiada Plan Zadań Ochronnych ustanowiony zarządzeniem nr 12 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2014 r., poz. 3825 ze zm.). Obszar obejmuje dolinę rzeki Liwiec, od źródeł do ujścia rzeki do Bugu, z łąkami i zalewowymi pastwiskami utworzonymi na zmeliorowanych bagnach. Niektóre odcinki rzeki mają charakter naturalny, na innych odcinkach jest ona uregulowana, lokalnie w dolinie występują wtórne zabagnienia. Miejscami brzegi Liwca są płaskie, zajęte przez łąki i wilgotne, zalewane pastwiska, na innych odcinkach brzegi są wysokie. W dolinie przeważają łąki i pastwiska, lokalnie występują łęgi olchowe i olchowo-jesionowe oraz niewielkie kompleksy leśne, z dominującym udziałem sosny. Podłoże stanowią tu gleby mineralne.

~ **PLB140001 Dolina Dolnego Bugu** o powierzchni ponad 60 tys. ha, który znajduje się w regionie ostrołęcko-siedleckim, rozciągając się wzdłuż 260 km odcinka rzeki Bug od ujścia Krzny aż do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość terenu to siedliska rolnicze w formie suchych pastwisk, ale dolina to bogata jest, również w miejsca o wysokiej wartości przyrodniczej. Należą do nich tereny bagienne, znajdujące się w okolicach ujść dopływów Bugu i fragmentów jego dawnego koryta. Występuje tu zróżnicowana roślinność wodna oraz starorzeczka. W korycie Bugu nie odcisnęła się działalność człowieka, przez co możemy obserwować naturalne, piaszczyste wyspy, niekiedy w malowniczy sposób obrosnięte wierzbowymi lub topolowymi łęgami rzecznyymi. Brzegi porastają bujne zarośla wierzbowe, występują też lasy iglaste i liściaste. Na terenach ostoi występuje rzadki gatunek sasanki otwartej oraz rosnącego na łąkach staroduba. Występuje tutaj również ok. 39 gatunków (np., perkozek, czernica, łyska, puszczyk, czy pliszka żółta) chronionych ptasząt dyrektywą.

Specjalne obszary ochrony siedlisk:

~ **PLH140032 Ostoja Nadliwiecka** – Specjalny obszar ochrony siedlisk, przyjęty na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG w czwartym zaktualizowanym wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. Urz. UE 2011/64/UE), posiada Plan Zadań Ochronnych – ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r., (Dz. Urz. Woj. Zam. Z 2014 r., poz. 3827 ze zm.). Jest to najcenniejszy pod względem przyrodniczym, obok doliny Bugu, obszar we wschodniej części województwa mazowieckiego. O tak wysokiej randze świadczy przede wszystkim - wysoka różnorodność biologiczna; koncentracja stanowisk chronionych i ginących gatunków roślin, grzybów i zwierząt; różnorodność siedlisk przyrodniczych oraz funkcja jednego z najważniejszych korytarzy ekologicznych o węzłowym znaczeniu ponad regionalnym. Dolina Liwca to cenny krajobrazowo i przyrodniczo kompleks przestrzenny różnych środowisk reprezentujących pełną skalę wilgotnościową siedlisk występujących w dolinie rzecznej i warunkujący ściśle określone zespoły roślin i zwierząt. Charakterystycznym elementem tutejszego krajobrazu są lasy łęgowe (*91E0).

~ **PLH140011 Ostoja Nadbużańska** Powierzchnia ostoi wynosi 46 036,7 ha i obejmuje ok. 260 km odcinek doliny Bugu od ujścia Krzyny do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość doliny charakteryzuje się występowaniem suchych, ekstensywnie użytkowanych pastwisk. Obszary bagienne są usytuowane głównie przy ujściach rzek, dopływów Bugu oraz wokół fragmentów dawnych koryt rzecznych. Koryto Bugu jest w większości nie zmienione przez człowieka, pozostały tu liczne, piaszczyste wyspy, nagie lub porośnięte wierzbowymi lub topolowymi łęgami nadrzecznymi, z dobrze rozwiniętymi zaroślami wierzbowymi. Pierwsza terasa rzeki obfituje w starorzecza, zróżnicowana pod względem wielkości, głębokości i stopnia porośnięcia przez roślinność wodną. Do ostoi włączony jest także kompleks lasów liściastych między miejscowościami Drażniew i Platerów. Dominują tu siedliska nieleśne: łąki i pastwiska oraz uprawy rolnicze. Na terenie tego obszaru występuje 16 rodzajów siedlisk, ok. 20 gatunków. Jest to jeden z najważniejszych obszarów dla ochrony ichtiofauny w Polsce, obejmujących ok. 10 gatunków ryb.

STANOWISKA DOKUMENTACYJNE:

Brak;

UŻYTKI EKOLOGICZNE:

W obrębach ewidencyjnych objętych analizą występują formy ochrony przyrody pod postacią użytków ekologicznych. Zgodnie z definicją Ministerstwa Środowiska ustawy o ochronie przyrody z 2004 roku są to *zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów, mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej – naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt, i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsca sezonowego przebywania.*

Tabela 6. Położenie użytków ekologicznych na analizowanych obrębach

OBRĘB	NAZWA	KOD
Gmina Korczew		
Tokary 0015	Śródleśne bagno	PL.ZIPOP.1393.UE.1426022.1
		PL.ZIPOP.1393.UE.1426022.3
		PL.ZIPOP.1393.UE.1426022.4
Drażniew 0003	Śródleśne bagno	PL.ZIPOP.1393.UE.1426022.4
Korczew 0007	Śródleśne bagno	PL.ZIPOP.1393.UE.1426022.5
		PL.ZIPOP.1393.UE.1426022.6
Bużyska 0001	halizna	PL.ZIPOP.1393.UE.1426022.483
		PL.ZIPOP.1393.UE.1426022.484

Żadne z analizowanych wydziałów nie leży w granicach wyżej wymienionych użytków ekologicznych. Granice tej formy ochrony przyrody jedynie znajdują się w analizowanych gminach. W związku z powyższym wpływ na rezerwat przyrody oceniono jako neutralny.

ZESPOŁY PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWE:

Zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi są to fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego zasługujące na ochronę ze względu na ich walory widokowe lub estetyczne.

Żadne z wydziałów nie znajduje się w granicach zespołów przyrodniczo - krajobrazowych. Proponowane zabiegi nie wpłyną negatywnie na obszary, ze względu na ograniczenie powierzchni manipulacyjnych do granic wydziałów oraz stosowaniu zasady przezorności nie powinny wystąpić negatywne skutki.

KORYTARZE EKOLOGICZNE:

Przez część terenu podlegającego analizie przebiega również korytarze ekologiczne: Siedlecki gmina Mordy oraz Dolina Dolnego Bugu – gmina Korczew

Ze względu na ograniczoną powierzchnię oraz zalecenia dotyczące konkretnych powierzchni wydziałów, a także charakter prac, zapisy planu nie powinny mieć wpływu na formy ochrony przyrody położone poza zasięgiem wydziałów.

3.5.1 Pomniki przyrody

Pomnikami przyrody są to pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe oraz jaskinie (wg Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody).

Zgodnie z analizowanymi warstwami (warstwy ze strony GDOŚ - <https://www.gdos.gov.pl/>) na terenie analizowanych gmin występują 81 pomniki przyrody - dwa z nich leżą w granicach analizowanych wydziałów w gminie Korczew obrębie ewidencyjnym Tokary 0015. Informacja o pomnikach przyrody zamieszczana jest w informacjach dla wydziału, zabiegi proponowane dostosowywane są do zasad ochrony. W związku z powyższym wpływ na pomniki przyrody oceniono jako neutralny.

Tabela 7. Zestawienie wszystkich pomników znajdujących się na opracowywanych obrębach.

OBRĘB	KOD	NAZWA
Gmina Korczew		
Korczew 0007	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2622	Drzewa
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2621	Głaz narzutowy
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2617	Drzewa
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.26116 - 10	Drzewa
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2633	Drzewa
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2630	Drzewa
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2618	Aleja drzew
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2636	Drzewa
Stary Bartków 0013	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2619	Drzewo
Tokary 0015	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2632	Drzewo
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2629	Głaz narzutowy
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2627	Drzewo *
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2626	Drzewa *
Szczeglacin 00014	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2635	Drzewo
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2608	
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2634	
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426022.2607	
Gmina Mordy		
Pióry Wielkie 0014	PL.ZIPOP.1393.PP.1426053.2571	Drzewo
Krzymosze 0008	PL.ZIPOP.1393.PP.1426053.2567	
	PL.ZIPOP.1393.PP.1426053.2564	

Źródło :http://geoserwis.gdos.gov.pl/_www. <http://www.msw-pttk.org.pl/>

W dokumentacji urzędzeniowej zawarto informacje o występujących pomnikach przyrody oraz wprowadzono zapisy o pozostawieniu kęp ekologicznych – nadzorowanie oraz działanie zgodnie z zapisami UPUL daje gwarancje zachowania pomników przyrody na terenach analizowanych.

Projektowana dokumentacja nie obejmuje swoim zakresem działań związanych z ochroną zabytków i obiektów dziedzictwa kulturowego. W obszarze opracowywanym znajdują się zabytki wpisane do Rejestru zabytków nieruchomych województwa Mazowieckiego, jednak wskazania gospodarcze, w przypadku wydzieleni, które położone są np. na terenie parku/terenu parkowego wpisanego do Rejestru Zabytków, są ograniczone do zalecenia niewykonywania (braku) zabiegów. Zapisy dokumentacji jasno określają proponowaną gospodarkę jako – BZ – bez zabiegu z zaznaczeniem, w informacji dodatkowej dla danego wydzielenia, konieczności konsultacji zabiegów z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Ograniczona powierzchnia (do obszaru wydzielenia) powoduje brak wpływu na inne obiekty dziedzictwa kulturowego (patrz rodz. 4.1.10).

3.5.2 Siedliska przyrodnicze poza obszarem Natura 2000

Na terenie gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa w obrębach ewidencyjnych objętych opracowaniem UPUL, nie zainwentaryzowano płatów siedlisk przyrodniczych poza obszarem Natura 2000. Analizowano również warstwy inwentaryzacyjne siedlisk przekazane przez RDOŚ Warszawa z zasobów dyrekcji.

Waloryzacja przyrodnicza nie jest przedmiotem prowadzonych prac taksacyjnych, jednak ze względu na charakter przedmiotów chronionych dokumentacja zakłada potencjalne występowanie płatów siedlisk lub możliwość ich wykształcenia w przyszłości przy właściwym działaniu zgodnym z typem siedliskowym. Określenie obecności leśnych siedlisk przyrodniczych wymaga znacznie szerszego zakresu danych i analiz w związku z tym przyjmuje się wykonane przez specjalistyczne jednostki inwentaryzacje

przyrodnicze wraz z możliwą interpolacją na grunty osób prywatnych (w przypadkach braku ich określenia na własności prywatnej).

Niemniej jednak możliwe jest występowanie potencjalnych płatów siedlisk przyrodniczych. Lasy prywatne objęte opracowaniem UPUL mogą również sąsiadować z siedliskami przyrodniczymi z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej (92/43/EWG), na terenie lasów będących w zarządzie PGL Lasów Państwowych.

3.6 Istniejące problemy ochrony przyrody istotne z punktu widzenia realizacji UPUL, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Uproszczone Plany Urządzenia Lasu w obrębach ewidencyjnych Miasta i Gminy Mordy oraz Gminy Korczew powstały przede wszystkim przez pryzmat potrzeb gospodarczo- pielęgnacyjnych ekosystemu leśnego. Zapisy umieszczone w UPUL mają zapewnić racjonalną gospodarkę leśną na terenach własności prywatnej. Formułowane są w sposób mający zapewnić zminimalizowanie kolizji pomiędzy ochroną przyrody a gospodarką w lasach. Niemniej jednak, podczas prowadzenia prac nad projektem przedmiotowych planów, główny problem z punktu widzenia ochrony przyrody, stanowiło wypracowanie kompromisu pomiędzy potrzebą zapewnienia właścicielom lasów możliwości użytkowania rębного, a koniecznością pełnienia przez lasy funkcji ekologicznych. Zjawisko to szczególnie nasila się w przypadku lasów własności prywatnej pozostających w zasięgu obszarowych form ochrony przyrody, w szczególności drzewostanów zlokalizowanych na terenie Obszarów Natura 2000.

Ustalone dla lasów niepaństwowych wieki rębności gatunków są niższe niż w przypadku lasów państwowych. Ponadto, przyjmuje się dla gatunku głównego drzewostanu minimalny wiek wyrębu wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 roku, w *sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu* (Dz. U. 2020. 1463 t. j.) w wysokości znacznie niższej niż ma to miejsce w lasach państwowych: So, Św, Lp – 80 lat, Brz, Ol – 60 lat, Bk-100 lat, Db, Js, Wz – 120 lat, Os – 40 lat, Tp – 30 lat.

Problem dla ochrony przyrody, w szczególności w odniesieniu do wydzieleni pozostających w granicach obszarowych form przyrody takich jak Obszary Natura 2000, stanowić może planowanie użytkowania naruszającego strukturę wiekową czy gatunkową danego drzewostanu. W przypadku wydzieleni objętych opracowaniem UPUL na omawianym terenie problem ten jest jednak nieznaczący, gdyż projektowane zalecenia nie naruszają w stopniu znaczącym struktury drzewostanów.

Problemem istotnym z punktu widzenia realizacji zapisów UPUL może być nadmierna eksploatacja runa leśnego, czy też bezprawny wyrąb i kradzież drewna w lasach objętych opracowaniem. Pierwsze dwa działania, stanowić mogą bezpośrednie zagrożenie dla zachowania płatów roślin chronionych oraz zasobów drzewnych na terenie lasów własności prywatnej. Samowola w eksploatacji zasobów leśnych zarówno przez właścicieli, jak i osoby obce powoduje, iż ochrona przyrody na terenach, dla których zaprojektowano przedmiotowy plan, pomimo szeregu zaleceń dla gospodarki leśnej, może niemal nie funkcjonować.

Bardzo ważne z punktu widzenia realizacji zapisów UPUL wydają się być również problemy związane z rozpoznaniem walorów przyrodniczych i wynikającym z nich właściwym planowaniem ochrony przyrody na urządzanych terenach. Przejawia się to głównie w niekompletnej wiedzy o rozmieszczeniu i zasobach gatunków i siedlisk przyrodniczych na terenach własności prywatnej.

3.7 Aktualny stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Obecny stopień przekształcenia środowiska naturalnego przez człowieka, zanieczyszczenie środowiska powoduje konieczność prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej, która przede wszystkim nastawiona jest na zapewnienie ciągłości istnienia lasów oraz maksymalizację ich stabilności.

Realizacja wskazań gospodarczych zawartych w UPUL ma szczególne znaczenie w przypadku lasów własności prywatnej. W lasach własności prywatnej od dziesięcioleci gospodarka leśna nastawiona jest w dużej mierze na pozyskiwanie drewna. Aktualnie, zachowanie właściwego stanu lasów prywatnych uzależnione jest od prowadzenia planowej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, równoważącej potrzeby eksploatacyjne z ochroną cennych przyrodniczo fragmentów lasu, opartej o Uproszczone Plany Urządzenia Lasu.

Potencjalne odstępianie od przeprowadzenia zabiegów zaplanowanych w UPUL, może być zagrożeniem dla trwałości lasów, powodując zły stan sanitarny lasów, zestarzenie się drzewostanów i całkowity ich rozpad, co z kolei doprowadzić może do nieodwracalnych zmian w biotopie. Zachowanie czy odtwarzanie możliwości w zakresie bioróżnorodności obszarów leśnych wiąże się z wprowadzeniem zunifikowanej, szeroko i nowocześnie rozumianej gospodarki leśnej, opartej na kontrolowanym pozyskaniu drewna, popartym szacunkami oraz z odniesieniem do zapisów prawa, zarówno z dziedziny gospodarki leśnej jak i ochrony przyrody. Odstąpienie od działań gospodarczych będzie zatem skutkowało utrwalaniem zniekształceń, co w konsekwencji doprowadzić może do zaniku właściwych siedlisku zbiorowisk roślinnych, pociągając za sobą stopniowe zanikanie na danym terenie chronionych gatunków roślin czy zwierząt. Wykonywanie zapisów dokumentacji urzędzeniowej przyczynia się również do zwiększania wiedzy właścicieli w zakresie gospodarki leśnej.

Podsumowując, brak realizacji zapisów projektu planu, może spowodować:

- utratę kontroli nad stanem sanitarnym i zdrowotnym lasu,
- zagrożenie trwałości lasu, w przypadku zbyt dużego, niekontrolowanego pozyskania drewna nie popartego szacunkami inwentaryzacyjnymi zapasu i przyrostu spodziewanego,
- nieplanowaną, rabunkową gospodarkę leśną, przyczyniającą się do zubożenia bioróżnorodności,
- zubożenie siedlisk oraz ich niekorzystne przekształcenie,
- pogorszenie możliwości rozwoju młodego pokolenia,
- stworzenie bazy żerowej dla patogenów w wyniku pozostawienia nadmiernych ilości martwego drewna w drzewostanie.

4 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko i Obszary Natura 2000

4.1 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko

W środowisku przyrodniczym istnieje cały szereg powiązań między poszczególnymi jego elementami, a zachwianie równowagi prowadzi nieuchronnie do bardzo poważnych konsekwencji, zarówno dla ekosystemów jak i dla człowieka. Zagrożenie środowiska przyrodniczego wynika ze stałego, równoczesnego oddziaływania wielu czynników powodujących w nim niekorzystne zjawiska i zmiany.

Realizacja dokumentacji urządzeniowej ma na celu zachowanie trwałości i dobrej kondycji drzewostanów jako jednego z elementów środowiska naturalnego. Ma wpływ na czystość powietrza między innymi przez możliwość asymilacji dwutlenku węgla, zwiększanie retencji i polepszanie jakości wody, ochronę gleby przed erozją poprzez wskazywanie odpowiednich terminów prowadzenia zabiegów oraz odnowienia. Las (i jego długotrwałe istnienie w dobrej formie zdrowotnej) może także wspomagać funkcje akustyczne i osłony od wiatru.

4.1.1 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną

Mając na uwadze definicję bioróżnorodności, oddziaływanie powinno rozpatrywać się na trzech poziomach: genetycznym, gatunkowym i ekosystemowym.

Zapisy UPUL propagują wprowadzanie składów gatunkowych zgodnych z siedliskowym typem lasu, gdzie przewidziane jest miejsce na gatunki domieszkowe ważne z punktu widzenia bioróżnorodności, stosowanie projektowanych składów odnowieniowych upraw, wykorzystanie zmienności w ramach mikrosiedlisk, wprowadzając na te niewielkie powierzchnie właściwe im gatunki. Ponadto, poprzez właściwy dobór składów gatunkowych, wspierają wzrost udziału rodzimych gatunków, zróżnicowanie struktury gatunkowej w obrębie drzewostanu. Na etapie tworzenia planów brana jest pod uwagę ochrona cennych starodrzewów, a także pojedynczych drzew czy biotopów, co przekłada się na zróżnicowanie biologiczne świata zwierzęcego. Dokumentacja urządzeniowa zawiera ogólne zalecenia co do kęp starodrzewów, drzew pomnikowych i dziuplastych oraz ich zachowania. W związku z ogólnymi zaleceniami w trakcie wykonania zapisów dokumentacji organ nadzorujący oraz wykonawczy (leśnik wyznaczający np. drzewa do wycinki) bierze pod uwagę zapisy dot. ww. cennych obszarów czy pojedynczych drzew. Występujące kępy (wyróżniające się wiekiem ale zbyt małe do wyodrębnienia - zarówno młodsze jak i starsze) są opisywane w UPUL w Opisie Taksacyjnym wraz z powierzchnią, lokalizacją, gatunkiem i wiekiem.

Zaplanowane w UPUL zabiegi wpłyną pozytywnie na zachowanie stanu siedlisk, minimalizując stopień ich przekształcania oraz wymierania stanowiących o bioróżnorodności gatunków. Ryzyko zmniejszenia różnorodności biologicznej może wystąpić jedynie w przypadku nieprzestrzegania zawartych w UPUL zaleceń.

4.1.2 Oddziaływanie na ludzi i zdrowie ludzi

Trwale zrównoważona gospodarka leśna oraz udostępnianie lasu umożliwia społeczeństwu rekreację, wypoczynek oraz edukację przyrodniczą, zapewniając jednocześnie pożądaną przez prywatnych właścicieli lasów możliwość pozyskania surowca drzewnego.

Realizacja uproszczonych planów urządzenia lasu ma na celu zachowanie trwałości i dobrej kondycji drzewostanów jako jednego z elementów środowiska naturalnego. Szata roślinna wpływa pozytywnie na stan środowiska. Jest ściśle związana z zachowaniem równowagi w środowisku. Ma wpływ na czystość powietrza między innymi przez możliwość asymilacji dwutlenku węgla, zwiększa retencję wody przez co poprawia mikroklimat oraz jakość wody, a także może pełnić funkcje ekranów akustycznych i osłony od wiatru. Zachowanie równowagi w środowisku przyrodniczym i tworzenie naturalnych barier ochronnych warunkuje dobry stan środowiska życia i tym samym zmniejsza ryzyko wystąpienia epidemii. Dodatkowo umożliwienie korzystania z zasobów przyrody jakim jest między innymi pozyskiwane drewno daje szansę na polepszenie

warunków życia. Dlatego też racjonalne gospodarowanie lasami poprzez pozytywny wpływ na środowisko, ma również pozytywny wpływ na zdrowie ludzi.

Realizacja zapisów dokumentacji urzędniowej nie będzie oddziaływać negatywnie na życie i zdrowie ludzi ze względu na charakter działań. W przypadku wykonywania prac leśnych teren powinien zostać oznakowany a same zabiegi wykonywane przez osoby zaznajomione z przepisami BHP.

4.1.3 Oddziaływanie na rośliny, grzyby i zwierzęta, w szczególności na gatunki chronione

Istotny wpływ realizacji UPUL na elementy środowiska przyrodniczego może dotyczyć wybranych gatunków roślin i zwierząt bezpośrednio lub pośrednio w wyniku zmiany stanu zasiedlanych biotopów. Ponieważ oddzielna ocena oddziaływania na każdy występujący na terenie Nadleśnictwa gatunek nie jest możliwa, dokonano kategoryzacji gatunków, grupując je według częstości występowania lub statusu ochronnego.

Rośliny i grzyby

W trakcie przeprowadzonych prac taksacyjnych, na gruntach objętych opracowaniem UPUL nie stwierdzono występowania gatunków roślin chronionych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. poz. 1409). Prace wykonywane były w roku 2020 w okresie wiosennym. Nie wyklucza się jednak całkowicie obecności w lasach objętych UPUL występowania gatunków chronionych.

W celu ochrony gatunków roślin i grzybów, potencjalnie mogących występować na terenach analizowanych, dokumentacja urzędniowa zaleca prowadzenie **prac gospodarczych ograniczać do okresu zimowego**. Zapisy zalecają stosowanie dobrej praktyki leśnej, która mówi o wykonywaniu zabiegów w okresie zimowym przy pokrywie śnieżnej. Prowadzenie prac w okresie zimowym przy pełnej pokrywie śnieżnej jest jednym z istotnych elementów minimalizacji potencjalnie negatywnego, krótkotrwałego oddziaływania cięć pielęgnacyjnych i rębnych, ze względów zarówno hodowlanych jak i ochronnych. Działania te zapewnią znaczne zmniejszenie uszkodzenia płatów z roślinnością. Bezpośrednie oddziaływanie UPUL na rośliny potencjalnie występujące na terenach objętych opracowaniem oceniono, zatem jako neutralne.

Zasięg działań przewidzianych w UPUL i ich realizacja nie mają rozległego charakteru, odnoszą się jedynie do konkretnych wydzieleń. Wszelkie zabiegi zapisane w UPUL nie wpływają na działania prowadzone na terenach sąsiadujących lub pozostających w nieznacznej odległości, a tym samym na znajdujące się na tych terenach rośliny, w szczególności potencjalne rośliny chronione. Należy pamiętać, że ze względu na rodzaj własności i różnowiekowość drzewostanów sąsiadujących prace z zakresu gospodarki leśnej będą prowadzone na niewielkich powierzchniach i w różnym czasie, co również zmniejsza potencjalne negatywne oddziaływanie.

Projektowane działania i zabiegi nie będą generowały potencjalnie negatywnych skutków w odniesieniu do roślin, w tym także gatunków chronionych, zlokalizowanych w sąsiedztwie gruntów leśnych objętych opracowaniem UPUL.

Oddziaływanie UPUL na rośliny runa występujące na terenie objętym opracowaniem oceniono jako neutralne.

Zwierzęta

Pod uwagę brane są stanowiska zwierząt (ptaków, ssaków, gadów i płazów) znajdujące się poza granicami obszarów Natura 2000 – gatunki ptaków oraz siedliska zwierząt w granicach N2000 będą analizowane w kolejnych rozdziałach. Należy zaznaczyć, iż w trakcie prac taksacyjnych na gruntach osób

prywatnych nie zainwentaryzowano przypadków gatunków wymagających specjalnego wyznaczenia stref ochronnych (ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania itd.).

Analiza zabiegów zaplanowanych w odniesieniu do zwierząt chronionych oraz ich siedlisk pozwala stwierdzić, że dla żadnego z nich nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu realizacji UPUL. Dla większości zapisy zawarte w UPUL wpływają neutralnie na stan populacji i jedynie przejściowo i w niewielkim zakresie mogą pogarszać stan siedliska. Ogólne zalecenia zawarte są w opisie pkt. 4 „Ochrona lasu” dotyczą art.52.ust.1 pkt.1, 3-5 i ustawy o ochronie przyrody, a mówią, iż gospodarka leśna nie będzie naruszać zakazów w stosunku do gatunków dziko występujących zwierząt poprzez: umyślne zabijanie, okaleczanie i chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych i ich form rozwojowych; niszczenie ich gniazd, mrowisk, nor, lęgówisk, żeremi, tam, tarłisk, zimowisk i innych schronień; umyślne płoszenie i niepokojenie. Wpływ niekorzystny dla pewnych gatunków, dla innych może być korzystny, a pogodzenie interesów wszystkich zwierząt chronionych bytującego na terenie lasów analizowanych Gminy jest trudne. Najważniejsza jest ocena, czy stan środowisk bytowania i rozrodu najrzadszych i najcenniejszych gatunków nie ulegnie pogorszeniu, a na podstawie przedstawionej powyżej analizy niema podstaw by twierdzić, że to nastąpi.

Jako zagrożenia dla gatunków, których bytowanie oraz zdobywanie pokarmu związane jest z terenami wodnymi - wymienia się: degradację żerowisk (osuszanie, zabudowa rekreacyjna), kolizje z liniami energetycznymi, chemiczne zanieczyszczenie środowiska. Niebezpieczne dla populacji gatunków może być również odwadnianie i osuszanie łąk i mokradel. W związku z bytowaniem i zakładaniem lęgów w drzewostanach drażliwe może być wykonywanie zabiegów w pobliżu stwierdzonych gniazd.

Analizowana dokumentacja ma na celu ustabilizowanie drzewostanów i zachowanie ich dobrego stanu sanitarnego. Zapisy planów przewidują wskazanie terminów wykonywania cięć oraz rębni **w okresie poza sezonem lęgowym ptaków** – gdy nie powinny być niepokozone, zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody. Gatunkami na które mogą mieć największy wpływ zapisy dokumentacji urzędniczej są te związane z siedliskami leśnymi bądź zadrzewieniami. W przypadku znanych miejsc występowania gatunków chronionych zastosowano zabiegi ograniczające pozyskanie, a tym samym diametralne zmiany w siedlisku bytowania oraz obszar buforowy wokół w/w punktów.

Zgodnie z wytycznymi odnośnie zarządzania obszarami występowania ptaków chronionych w trakcie realizacji cięć rębnych, przedrębnych i sanitarnych zaleca się pozostawianie drzew biocenotycznych oraz pozostałości zrębowych i potrzebieżowych do ich naturalnego rozkładu z wyjątkiem posuszu czynnego oraz drzew stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa publicznego oraz odpadów pozrębowych mogących stanowić zagrożenie sanitarne. Zaprojektowane zabiegi pod warunkiem spełnienia obostrzeń w zakresie terminu ich wykonania **t.j. poza okresem lęgowym**, nie wpłyną negatywnie na życie i funkcjonowanie chronionych w strefie ptaków. Charakter zabiegów nie wpłynie również w istotny sposób na zmianę krajobrazu w najbliższym otoczeniu gniazd. W uproszczonych planach urządzenia lasu zawarto zalecenie o dążeniu do pozostawienia martwego drewna, wydzielającego się naturalnie, w ilości co najmniej 5% miąższości drzewostanu, ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, a także zapewnienie miejsc bytowania popielicowatych, nietoperzy oraz płazów i gadów. Zgodnie z dobrymi praktykami zawartymi w Zasadach hodowli lasu, przy wykonaniu rębni na powierzchni powyżej 1 ha zaleca się projektowanie kęp ekologicznych w formie biogrup do naturalnego rozpadu, stanowiących min. 5% powierzchni manipulacyjnej. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie stref ochronnych, tzw. "ekotonów" bez cięć. Zaleca się zachowanie stref ekotonu o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu). Ochrona ptaków, zwłaszcza tych grup, które stale związane są z gruntami leśnymi podobnie jak w przypadku ssaków będzie polegać na kontroli powierzchni roboczej przed rozpoczęciem prac pod kątem obecności ptaków należy zwracać szczególną uwagę na drzewa dziuplaste z gniazdami, ponadto pozostawianie drzew dziuplastych martwych oraz obumierających w lesie powinno zapewnić ochronę tej grupie zwierząt, tak jak i prowadzenie prac poza okresami lęgowymi ptaków. Należy pamiętać, iż planowane działania gospodarcze podlegają ograniczeniu poprzez szereg wytycznych i zasad sprzyjających pozostawianiu siedlisk stanowiących ich potencjalne miejsca bytowania. Technologia prac w

leśnictwie powoduje, że są one wykonywane w różnych okresach czasu. Przede wszystkim należy przestrzegać terminów wykonywania cięć, ograniczając je do miesięcy poza okresem lęgowym ptaków w zależności od gatunku, zapewniając zachowanie potencjalnych populacji ptaków na danym terenie.

W celu ograniczenia potencjalnie negatywnego wpływu planowanych zabiegów na gatunki owadów, płazów, gadów i małych ssaków, związanych ze środowiskiem leśnym należy przede wszystkim zadbać o ochronę potencjalnych miejsc ich występowania podczas prowadzenia prac leśnych. Zaleca się, jak wspomniano wyżej pozostawienie kłód i martwego drewna. W UPUL zawarto odpowiednie zapisy w części dotyczącej ochrony przyrody, ich przestrzeganie zapewni neutralny wpływ zabiegów zaprojektowanych w UPUL na ptaki oraz nietoperze.

W obrębie opisywanych Gmin odnotowane może być występowanie gatunków zwierzyny łownej związanej z terenami leśnymi oraz półotwartymi: sarny, lisy czy zające korzystają z siedlisk leśnych, unikając kontaktu z człowiekiem. Lasy objęte UPUL rzadko tworzą zwarte rozległe kompleksy. Niejednokrotnie są to izolowane niewielkie powierzchnie leśne wzdłuż gruntów innego rodzaju oraz grunty leśne położone w większych kompleksach leśnych innej własności, głównie PGL LP Lasy Państwowe. Z punktu widzenia ochrony gatunków drapieżnych ważne jest przed rozpoczęciem prac potwierdzenie, że powierzchnia nie jest wykorzystywana stale lub czasowo jako miejsca zimowania lub rozrodu. W przypadku zasiedlenia habitatu należy prace odłożyć w czasie.

Kolejną grupą ssaków objętych ochroną, a które związane są z gruntami leśnymi są wydra i bóbr. Gatunki te związane są ze środowiskiem wodnym, wpływ zabiegów przy utrzymaniu zasady ochrony naturalnego charakteru siedlisk bytowania należy uznać za neutralny.

Dla nietoperzy lasy są głównie miejscem żerowania, niezasiedlone dziuple mogą stanowić miejsca dziennego spoczynku – ochrona drzew dziuplastych w trakcie realizacji zaplanowanych zabiegów nie przyczyni się do negatywnego oddziaływania na tą grupę zwierząt.

Wpływ na gatunki stanowiące przedmiot ochrony w obszarze a związane ze środowiskiem wodnym (wydra, gatunki ryb, płazów czy owadów) będzie neutralny. Stosowanie zapisów ujętych w rozdziale ochrona przyrody UPUL zapewni odpowiedni stan żerowisk oraz miejsc lęgowych dla grup zwierząt będących celem ochrony w ramach tego obszaru, np. poprzez realizowanie zapisu nie wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek.

Wpływ zabiegów na populacje gatunków bytujących w obszarach związanych z siedliskami drzewostanowymi – nietoperze, bóbr – powinien pozostać neutralny w związku z brakiem w obrębie obszaru wydzieleni stwierdzonego występowania tych gatunków. W przypadku dobrej praktyki leśnej stosowanej w dokumentacji urzędniczej nie stosuje się wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior i rzek, pozostawiane są kępy starodrzewów oraz – co pozwoli na zachowanie obszarów bytowania gatunków związanych z terenami kompleksów leśnych. Ponadto każdorazowo przed rozpoczęciem prac należy przeprowadzić lustrację terenu pod kątem obecności chronionych gatunków zwierząt. Z punktu widzenia ochrony terenu lęgów ptaków, prace na omawianym obszarze należy prowadzić w okresie zimowym, stosownie do zawartych w UPUL zapisów, w rozdziale ochrona przyrody. Zaobserwowane na omawianym terenie gniazda dużych drapieżników niezwłocznie zgłosić do odpowiednich służb, a teren wyłączyć z użytkowania.

Z punktu widzenia wpływu zabiegów zaprojektowanych w UPUL istotne są zapisy ochrony mikrosiedlisk, ponadto nadzór leśny powinien uczulić właścicieli lasu na utrzymywanie w niezmienionym stanie dróg z koleinami w okresie rozrodczym lub też nie dopuszczanie do powstawania kolein. W odniesieniu do leśnych gatunków ptaków należy pamiętać, iż planowane działania gospodarcze podlegają ograniczeniu poprzez szereg wytycznych i zasad sprzyjających pozostawianiu siedlisk stanowiących ich potencjalne miejsca bytowania. Technologia prac w leśnictwie powoduje, że są one wykonywane w różnych okresach czasu. Konieczność działań takich jak m.in.: pozostawianie w drzewostanach martwego drewna, kęp starodrzewów, drzew dziuplastych czy pozostawianie stref nieużytkowanych cięciami zupełnymi wokół zbiorników wodnych, rzek i jezior zgodne są z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej.

Zabiegi projektowane w ramach UPUL dla lasów własności prywatnej Analizowanych obszarach powiatu Siedleckiego są zgodne zarówno z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej jak i zasadami

hodowli lasu. Z tego względu oddziaływanie na stan populacji gatunków zwierząt, w tym potencjalnych, migrujących gatunków chronionych oceniono jako neutralny. W przypadku wszystkich wydzieleń, brak jest pokrycia powierzchni opisywanych z miejscami występowania zwierząt cennych i chronionych, zarówno ssaków jak i płazów, owadów czy innych.

Zasięg działań przewidzianych w UPUL i ich realizacja nie mają charakteru rozległego i dalekosiężnego. Wszelkie zabiegi zapisane w UPUL dotyczą jedynie wydzieleń objętych opracowaniem, nie wpływają na działania prowadzone na terenach sąsiadujących lub pozostających w nieznaczej odległości, a tym samym na znajdujące się na tych terenach zwierzęta, w szczególności potencjalne zwierzęta chronione. Projektowane działania i zabiegi nie będą, zatem generowały potencjalnie negatywnych skutków ich realizacji w ujęciu średnioterminowym i długoterminowym w odniesieniu do zwierząt, w tym także gatunków chronionych, zlokalizowanych w sąsiedztwie gruntów leśnych objętych opracowaniem UPUL.

W ujęciu krótkoterminowym negatywne oddziaływanie zapisanych w UPUL zabiegów dotyczyć będzie jedynie prac z zakresu pielęgnacji lasu i pozyskania drewna i opierać się będzie na wzmożonej i intensywnej penetracji lasu w czasie ich wykonywania. Negatywne oddziaływanie dotyczyć będzie przede wszystkim płoszenia zwierzyny z ich miejsc bytowania.

4.1.4 Oddziaływanie na wodę

W UPUL nie zaplanowano działań znacząco wpływających na stan zasobów wodnych. Zabiegi pielęgnacyjne nie wpłyną negatywnie na zdolność retencyjną drzewostanów. Zachowanie trwałości i dobrego stanu sanitarnego drzewostanów w aspekcie długoterminowym może przyczynić się do utrwalenia również zdolności retencyjnej w skali mikro. Zapisy dokumentacji urzędniczej już na etapie projektowania zachowują zasady zrównoważonego gospodarowania zasobami leśnymi. W kontekście zachowania stabilności warunków mikrosiedlisk, zgodnie z zasadami dobrych praktyk leśnych, tworzone są strefy ekotonowe przy zbiornikach, jeziorach oraz rzekach w celu zachowania ciągłości siedlisk oraz warunków retencji i spływu, co pozytywnie oddziałuje na czystość rzek (ochrona przez nadmiernym dopływem biogenów ze spływu powierzchniowego) oraz stabilizację obszarów wodno-błotnych. Zachowanie ciągłości i trwałości drzewostanów, która jest przewidziana w planach uproszczonych może zachować również stabilny poziom małej retencji. Dokumentacja nie przewiduje nowych zalesień i bierze pod uwagę siedliska użytkowane jako łąki, zawiera informacje o istniejących terenach podmokłych czy bagnach. UPUL nie zawiera wskazań dla gruntów nieleśnych oraz nie planuje zabiegów melioracyjnych.

Ze względu na długi okres wykonania oraz rozdrobnienie własnościowe, wykonanie zapisów planów będzie przebiegało w zróżnicowanym tempie i nieznacznych powierzchniach, ewentualne negatywne oddziaływania będą małoskalowe oraz krótkotrwałe. Wpływ realizacji zapisów UPUL na wodę jest zatem znikomy i pomijalny, a skutki realizacji zadań wynikających z UPUL mają charakter neutralny.

4.1.5 Oddziaływanie na powietrze

Działania zapisane w UPUL nie będą wpływać negatywnie na powietrze. Zabiegi wykonywane są miejscowo, przy niewielkim użyciu ciężkiego sprzętu (stosuje się głównie pilarki, kosi spalinowe, ciągniki rolnicze lub leśne). Spaliny wprowadzane są w rozproszeniu czasowym (prace z zakresu pozyskania drewna – około 2 tygodni w jednym wydzieleniu, prace hodowlane – kilka godzin) i przestrzennym.

Wpływ zabiegów zapisanych w projekcie planu na powietrze należy uznać za nieznaczący i niezauważalny. Skutki realizacji zadań zaplanowanych w UPUL będą neutralne.

4.1.6 Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Rozpatrując wpływ projektowanego planu w ujęciu krótkoterminowym zauważa się negatywny wpływ zapisów UPUL na powierzchnię ziemi, a w szczególności na pokrywą gleby. Związane jest to z pracami wykonywanymi przy pozyskiwaniu drewna zwłaszcza w użytkowaniu rębny oraz przygotowaniem

powierzchni do odnowienia. W perspektywie długoterminowej, będzie miało pozytywny wpływ na utrzymanie pokrywy roślinnej, co z kolei sprzyjać będzie zachowaniu naturalnej pokrywy glebowej zabezpieczając ją przed erozją.

Mając na uwadze przewagę pozytywnych aspektów oddziaływania nad negatywnymi, skutki realizacji zaplanowanych w UPUL wskazań, w odniesieniu do powierzchni ziemi będą miały charakter potencjalnie pozytywny.

4.1.7 Oddziaływanie na krajobraz

Realizacja zapisów UPUL stwarza możliwość kształtowania strefy przejściowej między lasem, a terenem otwartym, co korzystnie wpłynie będzie na zachowanie dotychczasowego krajobrazu.

Rozpatrując skutki realizacji UPUL w ujęciu długoterminowym, będą one miały charakter potencjalnie pozytywny. Uzasadnieniem oceny jest fakt, iż kształtowanie ekotonu oraz utrzymywanie ciągłości trwania lasów w krajobrazie analizowanych gmin przeważa zdecydowanie nad krótkotrwałym wpływem cięć w drzewostanach, koniecznych do stworzenia dogodnych warunków wzrostu młodemu pokoleniu lasu. Zastosowane rębnie IB zostały zaprojektowane przede wszystkim w drzewostanach, w których wymagana jest przebudowa ze względu na obecność gatunków niezgodnych z typem siedliskowym lub obszarach gdzie utrudnione byłoby odnowienie naturalne. Zastosowanie rębni gniazdowej (IIIA) będzie skutkowało przebudową drzewostanów monogatunkowych, a także osłonięciem nowego pokolenia przed negatywnymi skutkami działań zewnętrznych np. wiatru. W przypadku zastosowania rębni stopniowej udoskonalonej (IVD) w odniesieniu do drzewostanów rębnych będzie ona korzystnie wpływać na krajobraz otoczenia. Zaproponowana rębnia sprzyja wykształcaniu przez drzewostany różnowiekowej wielogatunkowej oraz złożonej przestrzennie i wysokościowo struktury o wysokich walorach krajobrazowych.

Jak wspomniano wcześniej, duży wpływ na rodzaj oddziaływania zapisów UPUL ma rozdrobnienie własnościowe – w większości przypadków powierzchnia manipulacyjna wydzielenia to 1,05 ha, dodatkowo zostanie rozdrobniona pod względem własności i znajduje się w znacznym rozproszeniu powierzchniowym (wykonywane zabiegi są rozpoczynane w innym czasie i w oddaleniu od siebie). Największa powierzchnia rębni dla powierzchni objętych opracowaniem biorąc pod uwagę IB to 7,05 ha – w informacjach zawarto wymóg wykonania jej w dwóch nawrotach, tak jak dla pozostałych pow. manipulacyjnych powyżej 4 ha. Tak duży obszar rębni zastosowano w przypadku jednego wydzielenia w gminie Korczew w obrębie 0007 Korczew. Taki rodzaj gospodarki leśnej ma znikomy wpływ na krajobraz, ale również mniej znacząco wpływa na klimat w obszarze (4.1.8).

4.1.8 Oddziaływanie na klimat

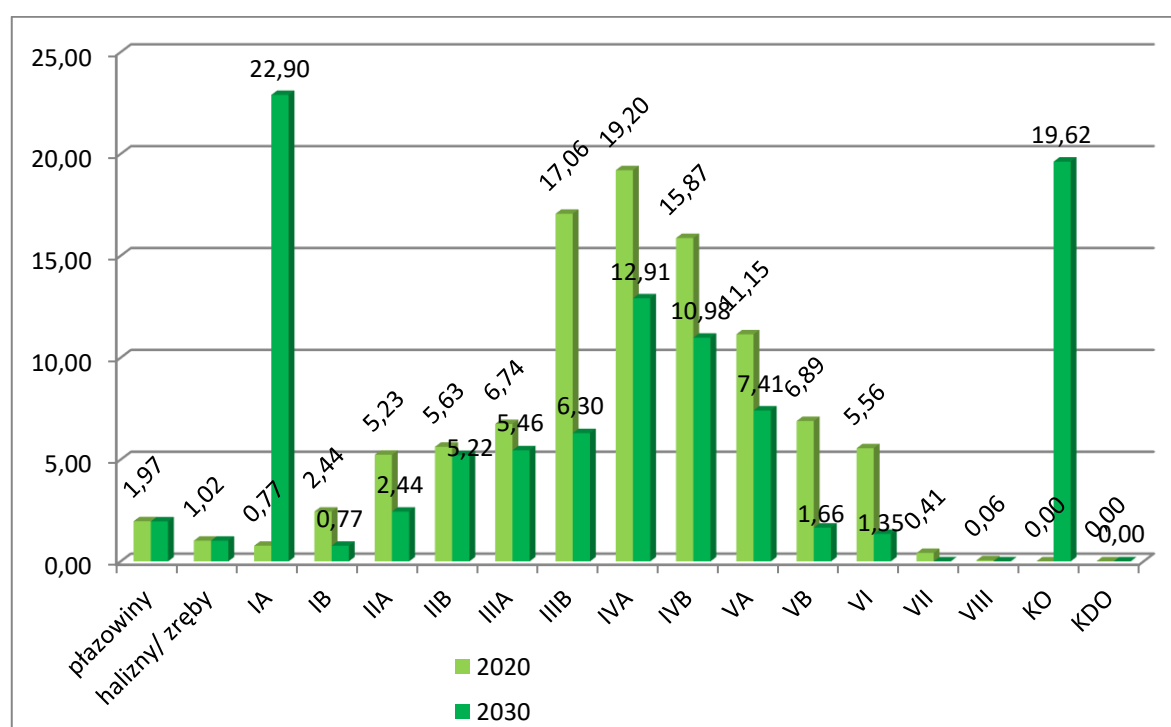
Wpływ lasu na klimat wynika głównie z intensywnej transpiracji drzew, która możliwa jest m. in. dzięki zatrzymywaniu dużej ilości wody opadowej w glebie leśnej, co jest z kolei następstwem retencyjnych właściwości lasu. Oddziaływania klimatyczne, wynikające ze zwiększonej wilgotności powietrza nad lasem (temperatura, opady, promieniowanie), w warunkach środkowoeuropejskich obserwuje się na odległość do kilkudziesięciu km od większych kompleksów leśnych. Dlatego też wycinanie dużych połaci drzewostanów może wypłynąć na mikroklimat. Realizacja zadań zawartych w UPUL nie spowoduje takich zmian. Zabiegi przeprowadzane w lasach, potencjalnie mogą wpływać jedynie na krótkoterminową zmianę mikroklimatu lokalnego. Oddziaływanie UPUL na klimat można określić, jako nieznaczące i niezauważalne, stąd w końcowej ocenie skutki realizacji zadań wynikających z UPUL w odniesieniu do klimatu będą miały charakter neutralny.

4.1.9 Oddziaływanie na zasoby naturalne

Uproszczone plany urządzenia lasu wyznaczają ramy do prowadzenia gospodarki na zasadach zachowania i powiększania zasobów drzewnych oraz trwałości lasu. Zapisane są w nim etaty użytkowania wyliczone są na podstawie algorytmów matematycznych. Etaty użytkowania są wielkościami które pozwalają wnioskować, czy zasoby drzewne nie zostaną zmniejszone oraz będą zachowane wszelkie możliwe funkcje lasów.

W wyniku realizacji zadań zaplanowanych dla lasów własności prywatnej w UPUL, średni wiek drzewostanów ulegnie zmianie, pod koniec obowiązywania UPUL wynosił będzie 56 lata, średni zapas będzie kształtował się na poziomie ok. 173 m³/ha. Nieznacznie zmieni się rozkład powierzchni drzewostanów w poszczególnych klasach wieku. Udział drzewostanów w najstarszych klasach wieku pozostaje stabilny, co warunkowane jest wzrostem ogólnego wieku drzewostanów i wchodzeniem kolejnych drzew w okres dojrzałości. Jak widać wykonanie zapisów UPUL nie wpłynie znacząco na klasyfikację wiekową. Proces odnowienia struktury młodego drzewostanu będzie długotrwały i powinien zostać zrealizowany przy zastosowaniu długofalowej zrównoważonej gospodarki leśnej zawartej w UPUL.

Wykres 5 Zestawienie przewidywanego procentowego udziału powierzchniowego klas wieku na początku i pod koniec obowiązywania UPUL

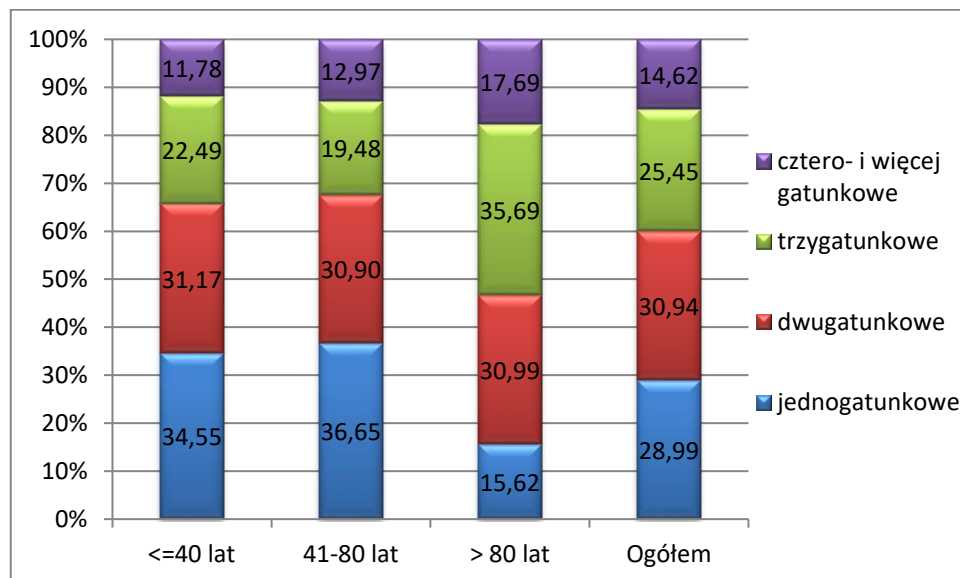

Zmniejszy się udział drzewostanów w najstarszych klasach wieku, co warunkowane jest wzrostem ogólnego wieku drzewostanów i ich dojrzałością. Wykonanie zapisów planu zapoczątkuje powstanie odnowień w drzewostanach, co zaznacza się na wykresie w postaci większego udziału w pierwszych klasach wieku, co sprzyjać będzie trwałości drzewostanów. Liczną grupę stanowić będą również drzewostany w IV klasie wieku (w wieku 61 – 80 lat).

Zauważyć można zwiększenie powierzchni drzewostanów w najmłodszych klasach wieku co związane jest z odnowieniami powierzchni i w ujęciu długofalowym zapewni utrzymanie trwałości i ciągłości struktury drzewostanów, a zatem również siedlisk, w dobrej formie zdrowotnej. Zachowanie zapisów upul, przy stosowaniu chociażby wycinki tylko w drzewostanach, które osiągnęły wiek rębności wyznaczony Rozporządzeniem dla danego gatunku, powoduje utrwalenie drzewostanów dojrzewających czyli np. gatunków liściastych w wieku 90-100 lat. Przy zachowaniu ciągłości dokumentacji urządzeniowej oraz

spełnieniu obostrzeń dla ochrony przyrody, powinna zostać osiągnięta równowaga i odpowiednia kontynuacja wkraczania kolejnych grup powierzchni w wiek bliskorębny, a także stabilizacja rozkładu powierzchniowo-wiekowego widoczna na wykresach. Biorąc pod uwagę rozkład czasowy oraz powierzchniowy, powinien zostać zachowany ład przestrzenny oraz stan siedlisk w analizowanych kompleksach leśnych.

Wykres 6 Powierzchnia drzewostanów wg bogactwa gatunkowego i wieku pod koniec okresu obowiązywania UPUL

W związku z wykonaniem zapisów UPUL można zauważyć zmianę struktury pod kątem bogactwa gatunkowego. Nastąpi zwiększenie udziału najmłodszych drzewostanów poniżej 40 lat ale również utrwalenie i zwiększenie udziału dwugatunkowych drzewostanów w wieku 41-80 lat co w oddziaływaniu długofalowym przyniesie trwałe zwiększenie różnorodności i odporności drzewostanów. Samo wprowadzenie gatunków odnowieniowych nie daje 100% pewności ich przejścia do wieku rębności, należy pamiętać o wprowadzaniu uzupełnień oraz gatunków domieszkowych, które jednak nie są analizowane przez programy, które do analizy przyjmują TSL i składy odnowieniowe uproszczone.

Skutkiem realizacji zadań wynikających z UPUL będzie przede wszystkim zachowanie ciągłości trwania lasów własności prywatnej oraz maksymalizacja ich stabilności na terenie objętym opracowaniem. Z tego względu, skutki realizacji zapisów UPUL w odniesieniu do zasobów naturalnych będą pozytywne.

4.1.10 Oddziaływanie na zabytki i dobra kultury materialnej

Realizacja zapisów UPUL nie wpływa bezpośrednio lub pośrednio na zabytki i dobra kultury zlokalizowane w sąsiedztwie drzewostanów objętych opracowaniem. Zapisy UPUL nie odnoszą się zarówno bezpośrednio jak i pośrednio do zabytków architektury ustanowionych na terenie analizowanym. Czynności wynikające z założeń UPUL nie obejmują także działań w zabytkowych parkach. Z tego względu, skutki realizacji zaplanowanych wskazań gospodarczych na zabytki i dobra kultury materialnej będą miały charakter neutralny.

4.1.11 Zestawienie zbiorcze wpływu realizacji założeń UPUL na środowisko

Tabela 8 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko

Lp.	Elementy środowiska	Okres oddziaływania	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywane znaczące oddziaływanie na elementy środowiska					Łączna ocena planowanych czynności i zadań gospodarczych
			Zalesienia	Odnowienia	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe, stopniowe i przebudowa	Rębnie zupełne	
1.	Różnorodność biologiczna	krótkoterminowe	bz	0	0	-	-	+
		średnioterminowe	bz	+	0	0	(+)	
		długoterminowe	bz	+	+	+	(+)	
2.	Ludzie	krótkoterminowe	bz	+	+	+	+	+
		średnioterminowe	bz	+	0	0	(+)	
		długoterminowe	bz	+	0	0	(+)	
3.	Zwierzęta	krótkoterminowe	bz	(+)	0	0	(-)	0
		średnioterminowe	bz	(+)	0	0	0	
		długoterminowe	bz	(+)	0	0	0	
4.	Rośliny	krótkoterminowe	bz	(+)	0	0	(-)	0
		średnioterminowe	bz	(+)	0	0	0	
		długoterminowe	bz	(+)	(+)	(+)	(+)	
5.	Woda	krótkoterminowe	bz	0	0	0	0	0
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	0	0	0	0	
6.	Powietrze	krótkoterminowe	bz	0	0	(-)	(-)	0
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	0	0	0	0	
7.	Powierzchnia ziemi	krótkoterminowe	bz	-	0	-	-	(+)
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	+	+	0	0	
8.	Krajobraz	krótkoterminowe	bz	0	0	0	-	(+)
		średnioterminowe	bz	0	0	0	(+)	
		długoterminowe	bz	+	0	0	(+)	
9.	Klimat	krótkoterminowe	bz	0	0	0	0	0
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	0	0	0	0	
10.	Zasoby naturalne	krótkoterminowe	bz	0	0	0	(-)	+
		średnioterminowe	bz	+	0	0	0	
		długoterminowe	bz	+	+	0	0	
11.	Zabytki i dobra materialne	krótkoterminowe	bz	0	0	0	0	0
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	0	0	0	0	

Oznaczenia: + pozytywny, (+) warunkowo pozytywny, 0 brak wpływu, - negatywny, (-) warunkowo negatywny, bz- brak zabiegu

4.2 Przewidywane oddziaływanie UPUL na formy ochrony przyrody

Zgodnie z Rozdziałem 2 art. 6 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.) za formy ochrony przyrody uznaje się:

- 1) parki narodowe;
- 2) rezerваты przyrody;
- 3) parki krajobrazowe;
- 4) obszary chronionego krajobrazu;
- 5) obszary Natura 2000;
- 6) pomniki przyrody;

- 7) stanowiska dokumentacyjne;
- 8) użytki ekologiczne;
- 9) zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- 10) ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

4.2.1 Przewidywane oddziaływanie Poleski Park Narodowy wraz z na otuliną

Na terenie analizowanych obrębów nie występują Parki Narodowe.

4.2.2 Przewidywane oddziaływanie na rezerваты przyrody

Jak wspomniano wcześniej (rozdział 3.5) na terenach analizowanych gmin znajdują się 4 rezerваты przyrody:

- ~ Rezerwat Przyrody Klimonty,
- ~ Rezerwat Przyrody Kaliniak,
- ~ Rezerwat Przyrody Dębniak,
- ~ Rezerwat Przyrody Przekop,

Jednak żadne z wydziałów nie znajduje się w obszarze analizowanych użytków leśnych. W związku z ograniczeniem działań do obszaru manipulacyjnego w granicach wydziału oraz zastosowaniem braku rębni czy intensywnych zabiegów w wydziałach graniczących z rezerwatem wpływ na tę formę ochrony przyrody powinien pozostać **neutralny**.

Rezerwat przyrody Przekop graniczy z wydziałami w gminie Korczew w obrębie ewidencyjnym Korczew 0007 dlatego też została zachowana zasada przezorności i nie są proponowane inwazyjne zabiegi gospodarki leśnej oraz w informacjach różnych dla wydziałów graniczącymi z tym rezerwatem dodano informację pozostawić strefę 10m – BZ (bez zabiegu).

Tabela 9 Zastawienie powierzchni graniczącej z Rezerwatem przyrody Przekop

ADRES LEŚNY	TYP DRZEWOSTANU	POWIERZCHNIA	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG
W260220007-1001 -a -00	D-STAN	15,2473	graniczy z rez. Przekop; pozostawić strefę 10m - BZ	TP
W260220001-1001 -sx -00	D-STAN	1,8373	graniczy z rez. Przekop; pozostawić strefę 10m - BZ	CP

Rezerwat przyrody Klimonty graniczy z wydziałami w gminie Mordy w obrębie ewidencyjnym Klimonty 0006, Radzików-Oczki 0017, Wólka Soseńska 0024, dlatego też została zachowana zasada przezorności i nie są proponowane inwazyjne zabiegi gospodarki leśnej oraz w informacjach różnych dla wydziałów graniczącymi z tym rezerwatem dodano informację pozostawić strefę 10m – BZ (bez zabiegu).

Tabela 10 Zastawienie powierzchni graniczącej z Rezerwatem przyrody Klimonty

ADRES LEŚNY	TYP DRZEWOSTANU	POWIERZCHNIA	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG
W260550006-1001 -b -00	D-STAN	0,2281	pas szerokości 10m od granicy z rez. Klimonty należy pozostawić bez zabiegu	TP
W260550017-1001 -a -00	D-STAN	16,39	pas szerokości 10m od granicy z rez. Klimonty należy pozostawić bez zabiegu, wyk. zab. po za okresem lęgowym ptaków	TP
W260550024-1002 -sx -00	D-STAN	0,7349	pas szerokości 10m od granicy z rez. Klimonty należy pozostawić bez zabiegu	TP

4.2.3 Przewidywane oddziaływanie na Parki Krajobrazowe

~ **Nadbużański Park Krajobrazowy wraz z otuliną** Obszar ten został utworzony w 1993 roku, zgodnie z Rozporządzeniem Nr 36/93 Wojewody Siedleckiego z dnia 30 września 1993 r. w sprawie utworzenia Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Siedleckiego Nr 8, poz. 166 z 28 października 1993 r). Obowiązującym aktem prawnym jest Rozporządzenie Nr 58 Wojewody Mazowieckiego z dnia 25.05.2005 zmieniające rozporządzenie w sprawie Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 136, poz. 4208). Nadbużański Park Krajobrazowy zajmuje obejmuje obszar 74136,5000 ha. Jego największym walorem faunistycznym jest bez wątpienia awifauna, znajdująca w zalewowych terenach doliny Bugu doskonale miejsca lęgowe.

Obszar parku charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem krajobrazu. Największym jego walorem jest zachowana dolina Bugu, z meandrującą rzeką, licznymi starorzeczami i wyspami w nurcie oraz piaszczystymi łachami i skarpmi. Oprócz doliny rzecznej do parku wchodzi również kompleksy leśne - pozostałości dawnych puszczy, które zajmują około 36 % powierzchni.

Dominują tu bory sosnowe, porastające ubogie, piaszczyste siedliska. Nadrzeczne tereny to kontrast wielu środowisk, suche piaszczyste wydmy graniczą z torfowiskami, a podmokłe lasy łęgowe z borami sosnowymi. Zachowało się tu jeszcze wiele cennych lasów łęgowych. W dolinie Bugu spotyka się większe obszary zarośli łożowych z udziałem rzadkiej wierzby śniadej. Niewielkie powierzchnie na żyzniejszych glebach zajmują grądy. Większe obszary parku pokrywają łąki zalewowe.

Tabela 11 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach Parku Krajobrazowego w obrębach objętych dokumentacją w gminie Korczew

Planowane zabiegi gospodarcze [ha]									
Pow. lasów [ha] objętych opracowaniem UPUL w zasięgu PK	Odnowienia	Czyszczenia		Trzebieże		Cięcia sanitarne	Rębnie złożone	Rębnie zupełne	Brak zabiegu
		CW	CP/CP-P	TW	TP				
		902.92	21.35	9.21	64.36				

Tabela 12 Szczegółowe zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach otuliny Parku Krajobrazowego w obrębach objętych dokumentacją w gminie Korczew

ADRES LEŚNY	RODZAJ POWIERZCHNI	POW [ha]	SKRÓCONY OPIS	INFORMACJA DODATKOWA	ZABIEG
W260220010-1002 -i -00	SUKCESJA	0,1975		otulina Nadbużańskiego PK	BZ
W260220010-1002 -j -00	D-STAN	0,5192	7OL65	otulina Nadbużańskiego PK	IB
W260220013-1001 -k -00	D-STAN	0,2249	10SO65	otulina Nadbużańskiego PK	TP
W260220013-1001 -l -00	D-STAN	0,5372	5DB.S35	otulina Nadbużańskiego PK	TW
W260220013-1001 -n -00	D-STAN	0,3025	8SO65	otulina Nadbużańskiego PK	TP
W260220013-1001 -cx -00	L ENERGA	0,0341		otulina Nadbużańskiego PK	DRZEWA
W260220013-1001 -ax -00	D-STAN	5,7093	8OS35	otulina Nadbużańskiego PK	TW
W260220013-1001 -z -00	D-STAN	2,6285	7OS35	otulina Nadbużańskiego PK	TW
W260220013-1001 -bx -00	D-STAN	0,202	6SO50	otulina Nadbużańskiego PK	TP
W260220013-1001 -dx -00	HAL	0,2419		otulina Nadbużańskiego PK	AGROT

Podczas taksacji terenowej zinwentaryzowano powierzchnie zalewowe na jednym z wydziałów w gminie Korczew w obrębie ewidencyjnym Ruda 0011.

Tabela 13 Zastawienie powierzchni zalewowych

ADRES LEŚNY	POWIERZCHNIA [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG
W260220011-1001 -a -00	0,597	40% pow. zalewowe	TW

~ **Park Krajobrazowy Podlaski Przełom Bugu wraz z otuliną** – Obszar ten został utworzony w 1994 zgodnie z Rozporządzeniem Nr 10 Wojewody Białkopodlaskiego z dnia 25 sierpnia 1994 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego "Podlaski Przełom Bugu". Park krajobrazowy położony na terenie województwa lubelskiego i mazowieckiego. Został utworzony w 1994 roku. Zajmuje powierzchnię 30 904 ha, z czego 15 511 ha leży w województwie lubelskim, a 15 393 ha w mazowieckim. Jego otulina zajmuje 17 131 ha – 9222 ha w województwie lubelskim i 7909 ha w mazowieckim.

Żadne z analizowanych wydziałów nie znajduje się w **Parku Krajobrazowym Podlaski Przełom Bugu ani jego otulinie**. Jedynie obręby Tokary 0015, Ruda 0011, Drażniew 0003 oraz w gminie Korczew graniczą z otuliną oraz Parkiem Krajobrazowym. Proponowane zabiegi nie wpłyną negatywnie na obszary, ze względu na ograniczenie powierzchni manipulacyjnych do granic wydziałów oraz stosowaniu zasady przezorności nie powinny wystąpić negatywne skutki.

Jako cele szczególne dla ochrony Parków dotyczące ekosystemów leśnych wymienia się przeważnie:

- zachowanie w stanie niezmienionym ekosystemów leśnych o najwyższym poziomie naturalności i wartości funkcji krajobrazowych oraz ochronnych w stosunku do elementów środowiska i biocenozy;
- dalsza ekologizacja gospodarki leśnej jako warunku spełniania funkcji społeczno-gospodarczej;
- odtworzenie i wzbogacenie walorów przyrodniczo-krajobrazowych lasu poprzez osiągnięcie zgodności gatunkowo-siedliskowej drzewostanów;
- zapewnienie trwałości lasów jako najważniejszego czynnika równowagi ekologicznej i siedliska życia roślin i zwierząt;
- ograniczanie zewnętrznej presji na ekosystemy leśne poprzez przyjazne lasom zagospodarowanie terenów przyległych;
- zwiększanie biologicznej odporności i przeciwdziałanie procesom zamierania lasów dla zachowania i wzmacniania zdolności samoregulacyjnych ekosystemów leśnych;
- prowadzenie wielofunkcyjnej i zrównoważonej gospodarki leśnej umożliwiającej;

1. minimalizowanie konfliktów między funkcjami gospodarczymi a ekologicznymi,
2. integrowanie celów gospodarki leśnej z celami ochrony przyrody i krajobrazu,

W dokumentacji urzędzeniowej gospodarka leśna dostosowana jest do potrzeb siedliska, a składy odnowieniowe wskazane w planach dają wskazówkę do właściwego, zgodnego z typem siedliskowym odnowienia powierzchni leśnych. Ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki leśnej, polega na utrzymaniu ciągłości i trwałości oraz zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych, w tym leśnych. W celu ochrony ekosystemów leśnych ustala się utrzymanie ciągłości i trwałości kompleksów leśnych, sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów, zwiększanie różnorodności biologicznej, pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, dziuplastych oraz części drzew obumarłych a także zachowanie cieków, mokradeł, polan muraw, siedlisk wilgotnych i bagiennych – zachowanie bioróżnorodności siedlisk. Wartościowe siedliska żyzne oraz leżące w strefie jezior czy rzek zostają pozostawione bez rębni zupełnych, co wspomaga utrzymanie ich naturalnego charakteru.

Na terenach leśnych własności prywatnej obrębów gmin wchodzących w skład otuliny PK nie planuje się działań gospodarczych mogących znacząco negatywnie wpłynąć na ustanowione cele ochrony oraz obecny stan ekosystemów obszaru. Wytyczne do planowanych działań, oparte są o model trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Wykonanie zaplanowanych w UPUL zabiegów warunkować będzie odpowiedni skład gatunkowy drzewostanów uwzględniający zróżnicowanie STL oraz stabilność drzewostanów w przyszłości. Co spełni wymóg zachowania trwałości drzewostanów – siedlisk leśnych. Zabiegi pielęgnacyjne, w szczególności czyszczenia oraz cięcia trzebieżowe umożliwią eliminację z siedliska gatunków niepożądanych oraz gatunków geograficznie obcych, wpływać będą również na utrzymanie właściwego stanu sanitarnego drzewostanów, poprzez m.in. terminowe usuwanie z drzewostanów drzew chorych i zasiedlonych przez szkodniki owadzie, co w konsekwencji działań zapewni utrzymanie ciągłości ekosystemów leśnych, o znacznej różnorodności, wspomagając zachowanie równowagi pomiędzy trwałością lasów i możliwością ich użytkowania przez właścicieli. Zastosowane rębnie IB zostały zaprojektowane przede wszystkim w drzewostanach, w których wymagana jest przebudowa ze względu na obecność gatunków niezgodnych z siedliskiem. Zastosowanie rębni gniazdowej (IIIA) będzie skutkowało przebudową drzewostanów monogatunkowych, a także osłonięciem nowego pokolenia przed negatywnymi skutkami działań zewnętrznych np. wiatru. W przypadku zastosowania rębni stopniowej udoskonalonej (IVD) w odniesieniu do drzewostanów rębnych będzie ona korzystnie wpływać na krajobraz otoczenia. Zaproponowana rębnia sprzyja wykształcaniu przez drzewostany różnowiekowej wielogatunkowej oraz złożonej przestrzennie i wysokościowo struktury o wysokich walorach krajobrazowych.

Wykonanie działań z zakresu gospodarki leśnej, zaprojektowanych w UPUL nie będzie w istotny sposób ingerować w cele ochrony sformułowane dla tego obszaru. Utrzymanie trwałych ekosystemów leśnych o znacznej różnorodności, sprzyjać będzie występowaniu dziko żyjących zwierząt, co przyczyni się do realizacji szczegółowych celów sformułowanych, w zakresie ochrony zwierząt. Zapisy planu dotyczące pozostawiania martwego drewna oraz kęp ekologicznych spełnią wymóg sprzyjania zróżnicowaniu biologicznemu w kompleksach objętych dokumentacją upul. Należy również pamiętać o rozłożeniu w dość długim okresie czasu zabiegów zapisanych w dokumentacji, zatem nie powinny wystąpić sytuacje jednoczesnego oddziaływania zabiegów tym samym czasie.

Zaprojektowane wskazania gospodarcze wpłyną pozytywnie na stan lasów i ich trwanie w przyszłości. Z tego względu wpływ realizacji zabiegów zapisanych w UPUL oceniono na potencjalnie pozytywny.

W celu uzyskania założonego, zgodnego z siedliskiem składu gatunkowego przyszłego drzewostanu, w rębni tej dopuszcza się elastyczne stosowanie różnych sposobów odnowienia - zarówno naturalnego, jak i sztucznego, a także zmienną wielkość gniazd i różne rodzaje cięć - dostosowane do potrzeb odnawianych gatunków i stanu gleby.

Wykonanie działań z zakresu gospodarki leśnej, zaprojektowanych w UPUL nie będzie w istotny sposób ingerować w cele ochrony sformułowane dla tego obszaru. Utrzymanie trwałych ekosystemów leśnych o znacznej różnorodności, sprzyjać będzie występowaniu dziko żyjących zwierząt, co przyczyni się do realizacji szczegółowych celów sformułowanych, w zakresie ochrony zwierząt. Zapisy planu dotyczące pozostawiania martwego drewna oraz kęp ekologicznych spełnią wymóg sprzyjania zróżnicowaniu biologicznemu w kompleksach objętych dokumentacją upul.

Usystematyzowana gospodarka leśna wraz z zaprojektowanymi wskazaniem gospodarczymi wpłyną pozytywnie na stan lasów i ich trwanie w przyszłości. Z tego względu wpływ realizacji zabiegów zapisanych w UPUL oceniono na potencjalnie pozytywny.

4.2.4 Przewidywane oddziaływanie na Obszary Chronionego Krajobrazu

Na terenach analizowanych gmin występują Obszary Chronionego Krajobrazu jednak żadne z analizowanych wydziałów nie znajduje się w **Nadbużański Obszar Chronionego Krajobrazu Obszar jak i Dolina Bugu Obszar Chronionego Krajobrazu**. W związku z powyższym wpływ na tę formę ochrony przyrody oceniono jako neutralny.

4.2.5 Przewidywane oddziaływania na Użytki Ekologiczne

Jak wspomniano wcześniej (rozdział 3.5) na terenach analizowanych gmin występują użytki ekologiczne jednak żadne z wydziałów nie znajduje się w ich obszarze. W związku z ograniczeniem działań do obszaru manipulacyjnego w granicach wydzielenia oraz wykonywaniem zabiegów ze szczególną ostrożnością w wydzieleniach graniczących z użytkami ekologicznymi wpływ na tę formę ochrony przyrody powinien pozostać neutralny.

4.2.6 Przewidywane oddziaływanie na Zespoły Przyrodniczo-Krajobrazowe

Zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi są to fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego zasługujące na ochronę ze względu na ich walory widokowe lub estetyczne.

Żadne z wydziałów nie znajduje się w granicach zespołów przyrodniczo - krajobrazowych. Proponowane zabiegi nie wpłyną negatywnie na obszary, ze względu na ograniczenie powierzchni manipulacyjnych do granic wydziałów oraz stosowaniu zasady przezorności nie powinny wystąpić negatywne skutki.

4.2.7 Przewidywane oddziaływania na pomniki przyrody i stanowiska dokumentacyjne

Zgodnie z analizowanymi warstwami (warstwy ze strony GDOŚ - <https://www.gdos.gov.pl/>) na terenie analizowanych gmin występują pomniki przyrody (rozdział 3.5.1) **-dwa z wymienionych pomników przyrody leży w granicach analizowanych wydziałów**. Informacja o pomnikach przyrody zamieszczana jest w informacjach dla wydzielenia, zabiegi proponowane dostosowywane są do zasad ochrony. W związku z powyższym wpływ na pomniki przyrody oceniono jako **neutralny**.

Tabela 14 Zestawienie powierzchniowe pomników przyrody o zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach gminie Korczew obrębu ewidencyjnego Tokary 0015

Adres leśny	Informacja dodatkowa	Rodzaj pow.	Pow. [ha]	Proponowana zabieg
W260220015-1004 -b -00	park zabytkowy:PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_ZZ.51657; zab.w kons. z Woj.Kons.Zab	PARK	0,2348	CS
W260220015-1004 -a -00	teren parku PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_ZZ.51657; zab.w kons. z Woj.Kons.Zab.	PARK	0,541	BZ

4.3 Przewidywane oddziaływanie UPUL na Obszary Natura 2000

Poniżej przedstawiona została charakterystyka wyznaczonych i potencjalnych obszarów Natura 2000 występujących w opracowanych obrębach. Opis obszarów przygotowano na podstawie standardowych formularzy danych (SDF) oraz udostępnionych informacji o środowisku na podstawie art. 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.) pozyskanych z Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie (pismem WOOŚ-IV.402.416.2020.HD).

Rozpatrując możliwe oddziaływanie na obszary Natura 2000 brano pod uwagę ocenę ogólną A- doskonałą, B – dobrą oraz C -znaczącą wartości obszaru dla zachowania danego typu siedliska. W ocenie pominięto siedliska i gatunki z motywacją „D”, czyli te, które występują w granicach obszaru, ale dla ich zachowania w skali Wspólnoty, regionu biogeograficznego czy kraju obszar nie ma znaczenia.

Plany urządzenia lasu odnoszą się wyłącznie do terenów leśnych dlatego też z opracowania zostały wyłączone siedliska i gatunki występujące na terenach nieleśnych.

Dla siedlisk leśnych dokumentacja urządzeniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Przy występowaniu terenów bagien lub mokradeł stosowany jest brak zabiegów lub złagodzone i ograniczone pozyskanie np. trzebieże z maksymalnym pozyskaniem 20% zapasu.

4.3.1 Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk

- **PLH140032 Ostoja Nadliwiecka** – Specjalny obszar ochrony siedlisk, przyjęty na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG w czwartym zaktualizowanym wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. Urz. UE 2011/64/UE), posiada Plan Zadań Ochronnych – ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 15 marca 2016 r., (Dz. Urz. Woj. Maz. Z 20146 r., poz. 2531 ze zm.) zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Nadliwiecka PLH140032. Krajobraz obszaru charakteryzują lasy łąkowe. Największą część powierzchni zajmują łągi olszowo-jesionowe, a w środkowym i dolnym odcinku Liwca występują łągi wierzbowe. Dodatkowo znaczący udział w krajobrazie stanowią łąki reprezentujące wyższe jednostki syntaksonomiczne (pólnaturalne i antropogeniczne darniowe zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe na bogatych w materię organiczną niezabagnionych glebach mineralnych i organiczno-mineralnych lub na zmineralizowanych i podsuszonych murszach z torfu niskiego).

Tabela 15 Gatunki chronione w Obszarze PLH140032 wg. Dokumentacji PZO

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ocena ogólna wg. SFD
1	3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nymphaeion</i>	B
2	3270 Zalewane muliste brzegi rzek	A
3	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie <i>Arrhenatherion</i>	A
4	6430 Ziołorośla górskie (<i>Adenostylion alliariae</i>) i ziołorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>) – niżowe zbiorowiska okrajkowe	A
5	3130 Brzegi lub osuszane dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z <i>Littorelletea</i> , <i>Isoetes</i> - <i>Nanojuncetea</i>	B
6	7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk	C

Zapisy dokumentacji urządzeniowej odnoszą się wyłącznie do terenów lasów w związku z tym nie będą miały wpływu na nieleśne obszary przyrodnicze. Powierzchnie stanowiące użytki ekologiczne oraz od dłuższego czasu użytkowane jako nieleśne pozostawiane są bez zabiegu.

Spośród leśnych siedlisk przyrodniczych wymienia się:

Tabela 16 Siedliska leśne chronione w Obszarze PLH140032 wg. SFD PZO

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ocena ogólna
1	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albae, Populetum albae, Alnion glutinoso-incanae);	C
2	91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (CladonioPinetum i chrobotkowa postać PeucedanoPinetum)	B

Podczas taksacji terenowej zinwentaryzowano powierzchnie zalewowe na wydzieleniach w gminie Mordy w obrębie ewidencyjnym Klimonty 0006 oraz Sosenki Jajki 0020 na terenie Natura 2000.

Tabela 17 Zastawienie powierzchni zalewowych

ADRES LEŚNY	POWIERZCHNIA [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG
W260550020-1004 -b -00	2,2842	teren zalewowy, niedostępny, siedlisko 91E0	IVD
W260550006-1001 -a -00	0,6919	teren zalewowy, niedostępny	IB
W260550006-1001 -cx -00	0,2375	teren zalewowy, niedostępny	TP
W260550006-1001 -bx -00	1,1611	teren zalewowy, niedostępny	AGROT
W260550006-1001 -jx -00	1,4616	teren zalewowy, niedostępny	AGROT
W260550006-1001 -kx -00	0,6631	teren zalewowy, niedostępny	TP

Analizując dane wektorowych z lokalizacją siedlisk przyrodniczych powiatu Siedleckiego pozyskanych z zasobów Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie pismem WOŚ-IV.402.416.2020.HD odnaleziono stanowisko siedliska 91E0 oraz 91F0, które pokrywa się z obszarami Natura 2000, Obszary specjalnej ochrony ptaków PLB140001 Dolina Dolnego Bugu oraz siedlisk PLH140011 Ostoja Nadbużańska.

W trakcie prac taksacyjnych nie zinwentaryzowano płatów siedlisk cennych przyrodniczo, mających szczególne znaczenie dla wspólnoty. Na podstawie analizy pozyskanych warstw z zasobów Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie stwierdzono występowanie stanowiska płatów siedlisk 91E0 oraz 91F0, które pokrywa się z analizowanymi wydziałami na terenie obszaru Natura 2000 „Ostoja Nadliwiecka PLH140032.

Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe - **zbiorowiska łęgu wierzbowego (91E0)** - wykształcają się na terasach zalewowych. Przylegają zwykle do koryta rzecznej. Rosną na glebach typu mady, o wysokim poziomie wody gruntowej. Cechą charakterystyczną tego zbiorowiska jest znaczny udział wierzb białej, kruchej i trójpręcikowej. Łęgi olszowo-jesionowe powstają na bardziej zróżnicowanych glebach. Są to gleby mułowe, torfowo-mułowe, murszowe, a także mady. Kluczowym dla wykształcenia się tego zbiorowiska warunkiem jest przepływ wód i ich wysoki poziom w gruncie. W drzewostanie tego zbiorowiska dominuje zwykle olsza czarna. Zwykle towarzyszy jej domieszka jesionu wyniosłego, a w niższych warstwach czeremcha zwyczajna i klon zwyczajny. Warstwa runa jest zazwyczaj mieszką gatunków łęgowych, bagiennych i olsowych.

Stosowanie cięć zupełnych nie jest automatycznie wykluczone na obszarach Natura 2000. Pozostawienie w ramach każdej rębni, na powierzchni manipulacyjnej nie mniej niż 5% powierzchni starodrzewu (drzewostanu macierzystego), które za kilkadziesiąt lat stworzą cenny element struktury lasu, wpisane są w rozdziale „ochrona przyrody” w UPUL. Zasada ta może być wykorzystywana do ochrony Natura 2000. Pozostawienie takich kęp będzie korzystne do przebudowy drzewostanów. Zaproponowane zabiegi gospodarcze polegają na planowaniu i prowadzeniu gospodarki w sposób gwarantujący utrzymanie określonego udziału drzewostanów starych. Dla siedlisk 91E0 dokumentacja urzędowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np.

poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla tych Obszarów biorąc również pod uwagę znikomy udział powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielienia rębego położonych na siedlisku 91E0 (0,2336 ha) poniżej hektara i dodatkowy podział własnościowy można uznać wpływ zabiegów na siedlisko jako neutralny.

W granicach wydzielen zainwentaryzowano (analizując dane wektorowe pozyskanych z zasobów RDOŚ Warszawa) siedliska będące przedmiotem zainteresowania wspólnoty **91F0 Łęgowe lasy dębowo – wiązowo – jesionowe**. Siedlisko 91F0 obejmuje wilgotne lasy dębowo-wiązowo-jesionowe będące pod wpływem ruchomych wód, przede wszystkim zalewów lub spływów powierzchniowych oraz rzadziej zmian poziomu wód gruntowych. Siedlisko reprezentuje roślinność związaną z dolinami średnich i dużych rzek nizinnych, rzadko podgórskich. Zapisy dokumentacji określają proponowaną gospodarkę na siedliskach 91F0 jako nieinwazyjną, w informacji dodatkowej dla danego wydzielenia o występowaniu siedliska. Rębnia zupełna planowana jest na powierzchniach wymagających uprzętnięcia, przebudowy oraz takich gdzie brak jest możliwości właściwego, poprawnego z punktu dynamiki odnowienia, założenia rębni złożonych – niewielkie powierzchnie. Trudny teren dlatego też na bardzo niewielkich powierzchniach zaproponowano rębnie IB na siedlisku 91F0. Dla siedlisk 91F0 dokumentacja urządzeniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla tych Obszarów biorąc również pod uwagę znikomy udział powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielienia rębego położonych na siedlisku 91E0 (0,3527 ha – jedno wydzielnie) poniżej hektara i dodatkowy podział własnościowy można uznać wpływ zabiegów na siedlisko jako neutralny.

Tabela 18 Występowanie płatów siedlisk leśnych cennych dla wspólnoty na analizowanych wydzielinach w Gminie Mordy

ADRES LEŚNY	TYP POKRYWY	POWIERZCHNIA [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	SKRÓCONY OPIS	ZABIEG
W260550002-1006 -z -00	D-STAN	0,7438	siedlisko 91F0	10OL70	IVD
W260550003-1008 -cx -00	D-STAN	0,8857	siedlisko 91E0	10SO85	IVD
W260550003-1008 -mx -00	D-STAN	1,3895	siedlisko 91E0	5BRZ65	IIIA
W260550003-1008 -nx -00	D-STAN	0,4293	siedlisko 91E0	7GB35	TW
W260550005-1003 -j -00	D-STAN	0,3797	siedlisko 91E0, wyk. zab. po za okr. łęgowy ptaków	4OL70	TP
W260550002-1006 -lx -00	D-STAN	1,5769	siedlisko 91F0, wyk. zab. po za okresem łęgowym ptaków	10OL40	TP
W260550002-1006 -jx -00	D-STAN	0,3527	siedlisko 91F0, wyk. zab. po za okresem łęgowym ptaków	6BRZ65	IB
W260550002-1006 -mx -00	D-STAN	0,5651	siedlisko 91F0, wyk. zab. po za okresem łęgowym ptaków	10BRZ35	TW
W260550002-1006 -nx -00	D-STAN	1,0523	siedlisko 91F0, wyk. zab. po za okresem łęgowym ptaków	10OL70	IVD
W260550002-1006 -m -00	D-STAN	2,7553	siedlisko 91F0	7OL70	IVD
W260550002-1006 -n -00	D-STAN	0,1471	siedlisko 91F0	10WB45	IVD
W260550002-1006 -r -00	D-STAN	1,0837	siedlisko 91F0	10OL70	IVD
W260550002-1006 -ax -00	D-STAN	0,9124	siedlisko 91F0, wyk. zab. po za okresem łęgowym ptaków	8BRZ75	IVD
W260550002-1006 -y -00	D-STAN	1,7098	siedlisko 91F0, wyk. zab. po za okresem łęgowym ptaków	7OL40	TP
W260550002-1006 -bx -00	D-STAN	1,0493	siedlisko 91F0, wyk. zab. po za okresem łęgowym ptaków	8OL35	TW

ADRES LEŚNY	TYP POKRYWY	POWIERZCHNIA [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	SKRÓCONY OPIS	ZABIEG
W260550003-1008 -lx -00	D-STAN	0,2742	siedlisko 91E0	10SO45	TP
W260550003-1008 -w -00	D-STAN	2,8118	siedlisko 91E0	8OL50	TP
W260550003-1008 -ox -00	D-STAN	0,879	siedlisko 91E0	4BRZ35	TW
W260550003-1008 -x -00	D-STAN	1,7816	siedlisko 91E0	7BRZ45	TP
W260550005-1003 -b -00	D-STAN	0,9973	siedlisko 91E0, wyk. zab. po za okr. lęgowy ptaków	10OL75	IVD
W260550005-1003 -f -00	D-STAN	0,8136	siedlisko 9170, wyk. zab. po za okr. lęgowy ptaków	8BRZ60	IVA
W260550005-1003 -g -00	D-STAN	0,5474	siedlisko 9170, wyk. zab. po za okr. lęgowy ptaków	7SO60	TP
W260550005-1003 -h -00	D-STAN	3,2159	siedlisko 9170, wyk. zab. po za okr. lęgowy ptaków	7DB75	TP
W260550005-1003 -i -00	D-STAN	0,3779	siedlisko 9170, wyk. zab. po za okr. lęgowy ptaków	6GB65	TP
W260550005-1003 -k -00	D-STAN	3,3083	siedlisko 91E0, wyk. zab. po za okr. lęgowy ptaków	7OL85	IVD
W260550008-1001 -a -00	D-STAN	2,1465	siedlisko 9170	7DB90	TP
W260550009-1001 -b -00	D-STAN	9,5056	siedlisko 9170	6DB.S95	TP
W260550009-1001 -f -00	D-STAN	13,8504	siedlisko 9170	8DB.S95	TP
W260550009-1002 -y -00	D-STAN	0,7322	siedlisko 91E0	10OL25	TW
W260550009-1002 -s -00	L ENERG	0,1313	linia energetyczna, siedlisko 91E0		DRZEW
W260550009-1002 -t -00	D-STAN	0,7909	siedlisko 91E0	10OL65	TP
W260550010-1001 -w -00	D-STAN	0,5858	siedlisko 91F0	9OL40	TP
W260550010-1001 -y -00	D-STAN	0,1345	siedlisko 91F0	10OL65	TP
W260550020-1004 -c -00	D-STAN	2,1112	siedlisko 91E0	6OL75	IVD
W260550020-1004 -d -00	HAL	1,1549	siedlisko 91E0		AGROT
W260550024-1003 -g -00	D-STAN	4,7749	siedlisko 9170	6DB70	TP
W260550024-1003 -p -00	D-STAN	0,2479	siedlisko 91E0	10BRZ60	TP
W260550024-1003 -s -00	D-STAN	0,1316	siedlisko 91E0	10DB80	TP

Tabela 19 Ważne dla Europy gatunki zwierząt (z Zał. II Dyr. Siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadliwiecka

L.p.	Gatunek (nazwa polska)	Gatunek (nazwa łacińska)
Ssaki (teriofauna)		
1.	Bóbr europejski	<i>Castor fiber</i>
2.	Wydra	<i>Lutra lutra</i>
Plazy (herpetofauna)		
3.	Kumak nizinny	<i>Bombina bombina</i>
4.	Traszka grzebieniasta	<i>Triturus cristatus</i>
Ryby (ichtiofauna)		
5.	Różanka	<i>Rhodeus sericeus</i>
6.	Piskorz	<i>Misgurnus fossilis</i>
7.	Koza	<i>Cobitis taenia</i>
8.	Koza złotawa	<i>Sabanejewia aurata</i>
9.	Głowacz białopłetwy	<i>Cottus gobio</i>
Bezkęgowce		
10.	Poczwarówka zwężona	<i>Vertigo angustior</i>
11.	Poczwarówka jajowata	<i>Vertigo moulinsiana</i>
12.	Skójka gruboskorupowa	<i>Unio crassus</i>
13.	Trzepla zielona	<i>Ophiogomphus cecilia</i>
14.	Czerwończyk nieparek	<i>Lycaena dispar</i>
15.	Czerwończyk fioletek	<i>Lycaena helle</i>
16.	Zatoczek łamliwy	<i>Anisus vorticulus</i>

Tabela 20 Ważne dla Europy gatunki roślin (z Zał. II Dyr. Siedliskowej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadliwickiej

L.p.	Gatunek (nazwa polska)	Gatunek (nazwa łacińska)
1.	Starodub łąkowy	<i>Angelica palustris</i> (Besser) Hoffm.

Tabela 21 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w Natury 2000 w obrębach objętych dokumentacją w gminie Mordy

Pow. lasów [ha] objętych opracowaniem UPUL w zasięgu Natury 2000	Planowane zabiegi gospodarcze [ha]								
	Odnowienia	Czyszczenia		Trzebieże		Cięcia sanitarne	Rębnie złożone	Rębnie zupełne	Brak zabiegu
		CW	CP/CP-P	TW	TP				
230 03	12 04		3 25	10 42	117 01	0 00	53 33	11 96	18 80

- **PLH140011 Ostoja Nadbużańska** – Obowiązujący akt prawny: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510, ze zm.). Posiada Plan Zadań Ochronnych. Ostoja obejmuje ok. 260 km odcinek doliny Bugu od ujścia Krzyny do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość doliny pokrywają suche, ekstensywnie użytkowane pastwiska. Obszary bagienne są usytuowane głównie przy ujściach rzek, dopływów Bugu oraz wokół pozostałych fragmentów dawnych koryt rzecznych. Koryto Bugu jest w większości nie zmienione przez człowieka, pozostały tu liczne, piaszczyste wyspy, nagie lub porośnięte wierzbowymi lub topolowymi łęgami nadrzecznymi, z dobrze rozwiniętymi zaroślami wierzbowymi. Pierwsza terasa rzeki obfituje w starorzecza, zróżnicowana pod względem wielkości, głębokości i stopnia porośnięcia przez roślinność wodną. Do ostoi włączony jest także kompleks lasów liściastych między miejscowościami Drażniew i Platerów. Lasy zajmują niecałe 20% obszaru. Dominują siedliska nieleśne: łąki i pastwiska oraz uprawy rolnicze. Naturalna dolina dużej rzeki. Szczególnie cenny jest kompleks nadrzecznych lasów o zachowanym naturalnym charakterze oraz szereg zbiorowisk łąkowych i związanych z siedliskami wilgotnymi, typowo wykształconych na dużych powierzchniach. 16 rodzajów siedlisk z tego obszaru znajduje się w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Stwierdzono tu występowanie 21 gatunków z II Załącznika Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Spośród nieleśnych siedlisk przyrodniczych wymienia się:

Tabela 22 Gatunki chronione w Obszarze PLH140011 wg. Dokumentacji SFD 2019

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ocena ogólna wg. SFD
1	2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiskowymi	A
2	3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion;	A
3	3270 Zalewane muliste brzegi rzek	A
4	4030 Suche wrzosowiska (Calluno – Genistion, Pohlio – Callunion, Calluno - Arctostaphylon)	C
5	6120* Ciepłolubne śródlądowe murawy napiaskowe Koelerion glaucae	A
6	6210 murawy kserotermiczne Festuco – Brometea	B
7	6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe	A

8	6430 ziólorośla górskie	A
9	6440 Łąki sełernicowe Cnidion dubii	A
10	6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie;	A

Zapisy dokumentacji urzędzeniowej odnoszą się wyłącznie do terenów lasów w związku z tym nie będą miały wpływu na nieleśne obszary przyrodnicze. Powierzchnie stanowiące użytki ekologiczne oraz od dłuższego czasu użytkowane jako nieleśne pozostawiane są bez zabiegu.

Analizując dane pozyskane z zasobów Regionalnej Dyrekcji (dane przestrzenne warstwy .shp) odnaleziono miejsc gdzie znajdują siedliska nie leśne chronione (dla których ochrony utworzone Obszary Natury 2000) na obszarach lasów należących do osób fizycznych.

Tabela 23 Zestawienie powierzchniowe siedlisk 6510 oraz 6410 oraz zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach gminy Korczew

ADRES LEŚNY	TYP POWIERZCHNI	POW [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG
W260220007-1001 -o -00	Ł	0,0411	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ
W260220007-1003 -f -00	Ł	0,0577	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ
W260220004-1003 -n -00	Ł	0,0281	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ
W260220004-1004 -mx -00	Ł	0,1325	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ
W260220001-1001 -b -00	R	0,1306	użytkowane jako rola, siedlisko 6510	BZ
W260220001-1001 -z -00	Ł	0,1415	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ
W260220001-1001 -j -00	Ł	0,2292	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ
W260220001-1001 -lx -00	Ł	0,435	użytkowane jako łąka, siedlisko 6410	BZ
W260220007-1003 -m -00	Ł	0,3788	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ
W260220007-1003 -i -00	Ł	0,1195	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ
W260220001-1001 -p -00	Ł	0,4353	użytkowane jako łąka, siedlisko 6510	BZ

Zgodnie z zadaniami PZO na terenach nie leśnych gdzie zinwentaryzowano siedliska 6410 i 6510 nie proponuje się żadnych zabiegów gospodarczych, pozostaje BZ – bez zabiegu. Wszystkie wydzielania to łąki albo role, które trafiają do wykazu rozbieżności jedynie ze wskazówką do przeklasyfikowania.

Spośród leśnych siedlisk przyrodniczych wymienia się:

Tabela 24 Siedliska leśne chronione w Obszarze PLH140011 wg. SFD 2019

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ocena ogólna
1	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny,	B
2	91E0 * Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe	A
3	91F0 Łęgowe lasy dębowo – wiązowe - jesionowe	A
4	91I0* Ciepłolubne dąbrowy (Quercetalia pubescenti – petraeae)	A
5	91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (Cladonio-Pinetum chrobotkowa postać Peucedano-Pinetum)	C

Dla siedlisk leśnych dokumentacja urządzeniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Przy występowaniu terenów bagien lub mokradeł stosowany jest brak zabiegów lub złagodzone i ograniczone pozyskanie np. trzebieże z maksymalnym pozyskaniem 20% zapasu.

Analizując dane pozyskane z zasobów Regionalnej Dyrekcji (dane przestrzenne warstwy .shp) odnaleziono miejsc gdzie znajdują siedliska leśne chronione (dla których ochrony utworzone Obszary Natury 2000) na obszarach lasów należących do osób fizycznych.

Tabela 25 Zestawienie powierzchniowe siedlisk 91E0, 91F0 oraz zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach gminy Korczew

ADRES LEŚNY	RODZAJ POWIERZCHNI	POW [ha]	INFORMACJA DODATKOWA	POW [ha] SKRÓCONY OPIS	ZABIEG
W260220001-1001 -dx -00	D-STAN	0,5602	91E0	8OL70	IVD
W260220001-1001 -rx -00	D-STAN	0,4277	91E0	7OL70	IVD
W260220004-1004 -c -00	D-STAN	0,0464	91E0	10OL60	IVD
W260220004-1004 -a -00	D-STAN	21,8554	na części 91E0; rębnia w 2-óch nawrotach	8SO100	IIIA
W260220007-1001 -g -00	D-STAN	3,3232	91E0	10OL60	IVD
W260220007-1001 -m -00	D-STAN	0,5006	91E0	8OL70	IVD
W260220007-1002 -f -00	D-STAN	0,0541	91E0	10OS45	IVD
W260220007-1003 -b -00	D-STAN	1,2676	91E0	10OL60	IVD
W260220014-1001 -f -00	D-STAN	0,965	91F0	6OL65	IIIA
W260220004-1004 -d -00	D-STAN	0,1497	91E0	10OL60	IVD
W260220007-1001 -c -00	D-STAN	0,4963	91F0	7BRZ60	IVD

Zgodnie z analizą warstw pozyskanych z RDOŚ Warszawa na części wydzielenia w gminie Korczew w obrębie Bużyska 0001 , Góry 0004, Korczew 0007, Szczegłacin 0014, znajdują się fragment siedlisk:

- 91E0 łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe
- 91F0 Łęgowe lasy dębowo- wiązowo jesionowe.

Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe - **zbiorowiska łęgu wierzbowego (91E0)** - wykształcają się na terasach zalewowych. Przylegają zwykle do koryta rzecznej. Rosną na glebach typu mady, o wysokim poziomie wody gruntowej. Cechą charakterystyczną tego zbiorowiska jest znaczny udział wierzby białej, kruchej i trójpręcikowej. Łęgi olszowo-jesionowe powstają na bardziej zróżnicowanych glebach. Są to gleby mułowe, torfowo-mułowe, murszowe, a także mady. Kluczowym dla wykształcenia się tego zbiorowiska warunkiem jest przepływ wód i ich wysoki poziom w gruncie. W drzewostanie tego zbiorowiska dominuje zwykle olsza czarna. Zwykle towarzyszy jej domieszka jesionu wyniosłego, a w niższych warstwach czeremcha zwyczajna i klon zwyczajny. Warstwa runa jest zazwyczaj mieszanką gatunków łęgowych, bagiennych i olsowych.

Stosowanie cięć zupełnych nie jest automatycznie wykluczone na obszarach Natura 2000. Pozostawienie w ramach każdej rębni, na powierzchni manipulacyjnej nie mniej niż 5% powierzchni starodrzewu (drzewostanu macierzystego), które za kilkadziesiąt lat stworzą cenny element struktury lasu, wpisane są w rozdziale „ochrona przyrody” w UPUL. Zasada ta może być wykorzystywana do ochrony Natura 2000. Pozostawienie takich kęp będzie korzystne do przebudowy drzewostanów. Zaproponowane zabiegi gospodarcze polegają na planowaniu i prowadzeniu gospodarki w sposób gwarantujący utrzymanie określonego udziału drzewostanów starych. Rębnia złożona planowana jest na powierzchniach wymagających uprzątnięcia, przebudowy oraz takich gdzie brak jest możliwości właściwego, poprawnego z punktu dynamiki odnowienia, Dla siedlisk 91E0 dokumentacja

urządzeniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla tych Obszarów biorąc również pod uwagę znikomy udział powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie można uznać wpływ zabiegów na siedlisko jako neutralny.

W granicach wydzielen zainwentaryzowano (analizując dane wektorowe pozyskanych z zasobów RDOŚ Warszawa) siedliska będące przedmiotem zainteresowania wspólnoty **91F0 Łęgowe lasy dębowo – wiązowo – jesionowe**. Siedlisko 91F0 obejmuje wilgotne lasy dębowo-wiązowo-jesionowe będące pod wpływem ruchomych wód, przede wszystkim zalewów lub spływów powierzchniowych oraz rzadziej zmian poziomu wód gruntowych. Siedlisko reprezentuje roślinność związaną z dolinami średnich i dużych rzek nizinnych, rzadko podgórskich.

W upul zaproponowano zabieg rębni IVD oraz IIIA. Zastosowanie rębni gniazdowej (IIIA) będzie skutkowało przebudową drzewostanów monogatunkowych, a także osłonięciem nowego pokolenia przed negatywnymi skutkami działań zewnętrznych np. wiatru. W przypadku zastosowania rębni stopniowej udoskonalonej (IVD) w odniesieniu do drzewostanów rębnych będzie ona korzystnie wpływać na krajobraz otoczenia. Zaproponowana rębnia sprzyja wykształcaniu przez drzewostany różnowiekowej wielogatunkowej oraz złożonej przestrzennie i wysokościowo struktury o wysokich walorach krajobrazowych. W związku z tym oraz zapisami dokumentacji dot. dobrych praktyk leśnych i zrównoważonej gospodarki leśnej oddziaływanie na obszar powinno pozostać neutralne.

Do wydzielen gdzie po analizie znalazły się fragmenty siedlisk do informacji różnych dodano zapis o występowaniu obszaru.

Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG:

Tabela 26 Ważne dla Europy gatunki zwierząt (z Zał. II Dyr. Siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańska

L.p.	Gatunek (nazwa polska)	Gatunek (nazwa łacińska)
Ssaki (teriofauna)		
16.	Bóbr europejski	<i>Castor fiber</i>
17.	Wydra	<i>Lutra lutra</i>
18.	Wilk	<i>Canis lupus</i>
Ptaki (awifauna)		
19.	Ortolan	<i>Emberiza hortulana</i>
20.	Gąsiorek	<i>Lanius collurio</i>
21.	Mucholówka mała	<i>Ficedula parva</i>
22.	Mucholówka białoszyja	<i>Ficedula albicollis</i>
23.	Jarzębka	<i>Sylvia nisoria</i>
24.	Podróżniczek	<i>Luscinia svecica</i>
25.	Dzięcioł średni	<i>Dendrocopos medius</i>
26.	Dzięcioł czarny	<i>Dryocopus martius</i>
27.	Lerka	<i>Lullula arborea</i>
28.	Lelek	<i>Caprimulgus europaeus</i>
29.	Zimorodek	<i>Alcedo atthis</i>
30.	Puchacz	<i>Bubo bubo</i>
31.	Rybitwa białoczelna	<i>Sterna albifrons</i>
32.	Rybitwa zwyczajna (rzeczna)	<i>Sterna hirundo</i>
33.	Rybitwa czarna	<i>Chlidonias niger</i>
34.	Mewa mała	<i>Larus minutus</i>
35.	Batalion	<i>Philomachus pugnax</i>
36.	Dubelt	<i>Gallinago media</i>
37.	Derkacz	<i>Crex crex</i>
38.	Zielonka	<i>Zapornia parva</i>
39.	Kropiatka	<i>Porzana porzana</i>
40.	Żuraw	<i>Grus grus</i>
41.	Jastrząbek	<i>Sylvia nisoria</i>
42.	Blotniak łąkowy	<i>Circus pegargus</i>
43.	Blotniak stawowy	<i>Circus aeruginosus</i>
44.	Kania czarna	<i>Milvus migrans</i>
45.	Kania ruda	<i>Milvus milvus</i>
46.	Trzmiełojad	<i>Pernis apivorus</i>

L.p.	Gatunek (nazwa polska)	Gatunek (nazwa łacińska)
47.	Bielik	<i>Haliaeetus albicilla</i>
48.	Rybolów	<i>Pandia Haliaeetus</i>
49.	Gadożer	<i>Circaetus gallicus</i>
50.	Orlik krzykliwy	<i>Clanga pomarina</i>
51.	Podgorzałka	<i>Aythya nyroca</i>
52.	Łabędź czarnodzioby (mały)	<i>Cygnus columbianus</i>
53.	Łabędź krzykliwy	<i>Cygnus cygnus</i>
54.	Bocian czarny	<i>Ciconia nigra</i>
55.	Bocian biały	<i>Ciconia ciconia</i>
56.	Bąk	<i>Botaurus stellaris</i>
57.	Bączek	<i>Ixobrychus minutus</i>
Gady		
58.	Żółw błotny	<i>Emys orbicularis</i>
Płazy (Herpetofauna)		
59.	Kumak nizinny	<i>Bombina bombina</i>
60.	Traszka grzebieniasta	<i>Triturus cristatus</i>
Ryby (Ichtiofauna)		
61.	Kiełb białopłetwy	<i>Romanogobio albipectus</i>
62.	Minóg sturmienny	<i>Lampetra planeri</i>
63.	Minóg ukraiński	<i>Eudontomyzon mariae</i>
64.	Boleń	<i>Leuciscus aspius</i>
65.	Różanka	<i>Rhodeus sericeus amarus</i>
66.	Piskorz	<i>Misgurnus fossilis</i>
67.	Koza złotawa	<i>Cobitis aurata</i>
68.	Koza	<i>Sabanejewia aurata</i>
69.	Głowacz białopłetwy	<i>Cottus gobio</i>
Bezkręgowce		
70.	Skójka gruboskorupowa	<i>Unio crassus</i>
71.	Jelonek rogacz	<i>Lucanus cervus</i>
72.	Pachnica dębowa	<i>Osmoderma eremita</i>
73.	Szlaczkoń szafrańiec	<i>Colias myrmidone</i>

Tabela 27 Ważne dla Europy gatunki roślin (z Zał. II Dyr. Siedliskowej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańskiej

L.p.	Gatunek (nazwa polska)	Gatunek (nazwa łacińska)
1.	Leniec bezpodkwiatowy	<i>Thesium ebracteatum</i> Hayne
2.	Starodub łukowy	<i>Angelica palustris</i> (Besser) Hoffm.
3.	Sasanka otwarta	<i>Pulsatilla patens</i> (L.) Mill

Tabela 28 Zestawienie powierzchniowe gatunków roślin (z Zał. II Dyr. Siedliskowej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańskiej oraz zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach gminy Korczew

OBREB EWIDENCYJNY	TYP POWIERZCHNI	POW [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG	KOD GATUNKU*
Góry 0004	Ł	3,0615	użytkowane jako łąka, zadania ochronne zgodnie z PZO PLH140011	BZ	2106

* Standard wektorowych danych przestrzennych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska na potrzeby gromadzenia informacji o rozmieszczeniu chronionych gatunków, ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych

Tabela 29 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w Natury 2000 w obrębach objętych dokumentacją w gminie Korczew

Pow. lasów [ha] objętych opracowaniem UPUL w zasięgu Natury 2000	Planowane zabiegi gospodarcze [ha]								
	Odnowienia	Czyszczenia		Trzebieże		Cięcia sanitarne	Rębnie złożone	Rębnie zupełne	Brak zabiegu
		CW	CP/CP-P	TW	TP				
304.83	17.05	0.00	16.59	34.81	135.82	0.70	50.09	16.10	33.08

Jak widać w przedstawionych tabelach w obszarach Natury 2000 położone są niewielkie powierzchnie, które dodatkowo są rozproszone przestrzennie. Jeśli chodzi o nieleśne siedliska przyrodnicze, to ze względu na ograniczoną powierzchnię oraz wskazania **terminów wykonania zabiegów w okresie zimowym**, wpływ wykonania zapisów dokumentacji powinien pozostać neutralny. Zabiegi dotyczą siedlisk leśnych i nie wykraczają poza ich teren, w przypadku użytków leśnych od dłuższego czasu pozostawionych bez drzewostanu dla powierzchni **nie przewiduje się zabiegów**. Dokumentacja urzędowa nie przewiduje zalesień na obszarach łąk czy pastwisk, na pozostałych obszarach jej zapisy przyczynią się do utrzymania siedlisk oraz mozaiki biotopowej w trwałej formie, nie kolidując z działaniami ochronnymi.

Na obszarach analizowanych lasów nie znaleziono stanowisk gatunków roślin chronionych w Obszarach Natura 2000. Owady, gady czy ryby objęte ochroną w obszarach znajdują się przede wszystkim na siedliskach nieleśnych, ze względu na ograniczenie zapisów oraz zabiegów do granic wydzieliń nie przewiduje się negatywnego wpływu na gatunki chronione. Zapisy planu zawierają wskazania obecności w granicach Obszarów na poszczególnych wydzieleniach co przyczynia się do zwiększenia świadomości właścicieli o obszarach chronionych, a także zwraca uwagę na konieczność stosowania planu zadań ochronnych.

Zapisy planu zawierają również zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej.

W celu należytego zachowania występujących na terenach leśnych chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów -zaleca się stosowanie dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej, przejawiającej się m. in. przez:

~ Przeprowadzenie oględzin, przed przystąpieniem do prac leśnych w celu sprawdzenia występowania gatunków chronionych (uwzględnić należy gniazda, nory, dziuple, legowiska, tokowiska itp).

~ Prowadzenie prac z zakresu pozyskania drewna, w miarę możliwości, przy występowaniu pokrywy śnieżnej i zamrożonej glebie.

Projektowane zabiegi dotyczą przede wszystkim terenów leśnych, mają one zróżnicowany charakter wynikający z potrzeb hodowlanych. Projektowane cięcia rębne dotyczą niewielkich powierzchni manipulacyjnych na uboższych siedliskach, gdzie brak jest optymalnych warunków dla odnowienia naturalnego. Rębnia IB w obszarze Natury 2000 obejmuje drzewostany na siedliskach w których, konkurencyjna roślinność wkraczająca na obszar bezdrzewny mogłaby zachwiać obszar uniemożliwiając rozwój drzew. Występuje też ograniczona możliwość manipulacji złożonymi rodzajami rębni pod kątem powierzchni zabiegu lub skład gatunkowy niezgodny z siedliskiem. Zastosowanie rębni częściowej wielkopowierzchniowej IIA wprowadzone zostało w drzewostanach

bukowych gdzie - ze względu na rzadkie lata nasienne występuje przymus stosowania jednoczesnego odnowienia dużych powierzchni. Stosowanie tej formy rębni prowadzi zazwyczaj do zachowania dominacji odnawianego gatunku w drzewostanie następnej generacji. Zastosowanie rębni gniazdowej (IIIA) będzie skutkowało przebudową drzewostanów monogatunkowych, a także osłonięciem nowego pokolenia przed negatywnymi skutkami działań zewnętrznych np. wiatru. Zapisy planów mogą wspomóc utrwalenie ciągłości drzewostanów poprzez minimalizację złego gospodarowania obszarami leśnymi niepopartymi wiedzą czy niezgodnymi z Zasadami Hodowli Lasu, przewidującymi dla odpowiednich siedlisk najlepszą metodę ich zachowania w dobrej formie.

Dokumentacja urzędzeniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Przy występowaniu terenów bagien lub mokradeł stosowany jest brak zabiegów lub zlagodzone i ograniczone pozyskanie np. trzebieże z maksymalnym pozyskaniem 20% zapasu.

Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla tych Obszarów biorąc również pod uwagę znikomy udział powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielienia (0,71 ha) poniżej hektara i dodatkowy podział własnościowy można uznać wpływ zabiegów jako neutralny.

4.3.2 Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków

- **PLB1400011 Dolina Dolnego Bugu** Jest obszarem specjalnej ochrony ptaków o powierzchni ponad 60 tys. ha, który znajduje się w regionie ostrołęcko-siedleckim, rozciągając się wzdłuż 260 km odcinka rzeki Bug od ujścia Krzny aż do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość terenu to siedliska rolnicze w formie suchych pastwisk, ale dolina to bogata jest, również w miejsca o wysokiej wartości przyrodniczej. Należą do nich tereny bagienne, znajdujące się w okolicach ujść dopływów Bugu i fragmentów jego dawnego koryta. Występuje tu zróżnicowana roślinność wodna oraz starorzecza. W korycie Bugu nie odcisnęła się działalność człowieka, przez co możemy obserwować naturalne, piaszczyste wyspy, niekiedy w malowniczy sposób obrosnięte wierzbowymi lub topolowymi łęgami rzecznyymi. Brzegi porastają bujne zarośla wierzbowe, występują też lasy iglaste i liściaste.

Tabela 30 Ważne dla Europy gatunki ptaków (z Zał. II Dyr. Siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ocena ogólna
1	A030 Bocian czarny	C
2	A031 Bocian biały	B
3	A055 Cyranka	B
4	A056 Płaskonos	B
5	A081 Błotniak stawowy	C
6	A084 Błotniak łąkowy	C
7	A118 Wodnik	C
8	A119 Krociatka	C
9	A120 Zielonka	C
10	A122 Derkacz	C
11	A136 Sieweczka rzeczna	B
12	A136 Sieweczka obrożna	A
13	A153 Kszyk	C
14	A156 Rycyk	B
15	A160 Kulik wielki	C
16	A162 Krwawodziób	B

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ocena ogólna
17	A168 Brodziec piskliwy	B
18	A193 Rybitwa rzeczna	B
19	A195 Rybitwa białoczelna	B
20	A197 Rybitwa czarna	B
21	A229 Zimorodek	B
22	A272 Podróżniczek	C

Tabela 31 Stanowska gatunków ptaków występujących w analizowanych wydzieleniach w gminie Korczew

Obręb ewidencyjny	Proponowany zabieg	Kod*
Korczew 0007	TP	154
Góry 0004	TP	201
	IIIA	251
	AGROT	437

* Standard wektorowych danych przestrzennych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska na potrzeby gromadzenia informacji o rozmieszczeniu chronionych gatunków, ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych

Na analizowanych wydzieleniach ani w opracowywanych obrębach ewidencyjnych nie ma stanowisk gniazdowania siedlisk Bielika. Jednak za pomocą analizy warstw pozyskanych z zasobów RDOŚ Warszawa zinwentaryzowano sąsiedztwo tego ptaka. W celu zachowania zasad przezorności w wydzialecnych sąsiadujących nie zastosowano rębni oraz dodano informację „ze szczególnym uwzględnieniem zakazu wykonywania zabiegów w okresie od 1 stycznia do 31 lipca.

Bieliki (206) zajmują siedliska położone w sąsiedztwie środowisk wodnych, bowiem w płytkim litoralu lub nad wodą zdobywają większość pokarmu. W pobliżu wód, zarówno śródlądowych, jak i u wybrzeży morskich, budują gniazda, koczują w okresie połęgowym i gromadzą się na noclegowiska. Odbudowa i dynamiczny rozwój populacji bielika w ostatnich dekadach spowodowany jest coraz skuteczniejszą ochroną gatunku, w tym objęciu bielika ochroną gatunkową, a przede wszystkim nowatorską ochroną strefową, funkcjonującą wokół gniazd bielika od 1984 r. W 1981 r. powstał Komitet Ochrony Orłów (KOO), którego członkowie w sposób bardzo aktywny włączyli się w działania ochroniarskie. Nie bez znaczenia jest też fakt bezpośredniego zaangażowania się leśników w ochronę i monitoring gniazd bielika w ramach programu „Leśnicy polscy – polskim orłom”. Bielik w Polsce od kilkudziesięciu lat wykazuje silny wzrost liczebności. Obecnie występuje prawie w całym kraju, a najwyższe zagęszczenia i liczebności osiąga na północnym zachodzie, zachodzie oraz północy kraju. Komitet Ochrony Orłów ocenia, że sukcesywnie rosnąca liczebność bielika na początku drugiej dekady XXI wieku osiągnęła liczebność 1000 - 1400 par lęgowych.

Wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 w sprawie gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2014 r. poz. 1348. należy zastosować strefy ochronne: **całoroczna wynosi 200 m oraz okresowa 500 m od stycznia do lipca. Zgodnie z zapisami w Rozporządzeniu w celu ochrony bielika w strefie ochrony całorocznej 200 m zaplanowane zabiegi we wszystkich wydzieleniach to BZ – brak zabiegu wraz z zapisem „strefa ochrony całorocznej”.** W przypadku strefy ochrony okresowej która wynosi 500 m od gniazda zaplanowane zabiegi w większości to trzebieże wczesne i późne z dodatkowa informacja „ Strefa ochrony okresowej, wszelkie zabiegi po za okresem od 01.01 do 31.07”. **Nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania** na gatunek bielika w związku z charakterystyką gatunku, który preferuje zdecydowane oddalenie od siedzib ludzkich oraz głównie łąki i pastwiska, w mniejszym stopniu nieużytki z niską roślinnością, uprawy zbożowe i miedze Zapisy ws. bielika powinny zostać zachowane wg. UPUL w związku ze wskazaniem braku zabiegów rębnych w okolicach źródeł, jezior i rzek oraz na terenach podmokłych gdzie najczęściej można spotkać siedliska lęgowe. Dokumentacja zwiera również ograniczenia w działaniach dla stwierdzonych siedlisk 91E0.

Tabela 32 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach Natura 2000 w obrębach objętych dokumentacją w gminie Korczew

Pow. lasów [ha] objętych opracowaniem UPUL w zasięgu Natura 2000	Planowane zabiegi gospodarcze [ha]								
	Odnowienia	Czyszczenia		Trzebieże		Cięcia sanitarne	Rębnie złożone	Rębnie zupełne	Brak zabiegu
		CW	CP/CP-P	TW	TP				
338,78	18,15	0,00	25,56	55,46	141,63	0,70	51,15	16,39	33,95

Podczas taksacji terenowej zinwentaryzowano powierzchnie zalewowe na wydzieleniach w gminie Korczew w obrębie ewidencyjnym Bużyska 0001 oraz Góry 0004 na ternie Natura 2000.

Tabela 33 Zastawienie powierzchni zalewowych w gminie Korczew

ADRES LEŚNY	POWIERZCHNIA [ha]	INFORMACJE DODATKOWE	ZABIEG
W260220001-1001 -k -00	2,08	teren okresowo zalewany	TP
W260220004-1001 -c -00	0,1992	teren zalewany	TP

- **PLB140002 Obszar Natura 2000 Dolina Liwca** o powierzchni 27 431, ha. Obszar ten położony jest w rejonie ostrołęcko-siedleckim i obejmuje dolinę rzeki Liwiec od źródeł do ujścia rzeki do Bugu wraz z łąkami i zalewowymi pastwiskami utworzonymi na zmeliorowanych bagnach. Odcinki rzeki mają charakter naturalny, ale w niektórych miejscach jest ona uregulowana. Brzegi rzeki Liwiec są zróżnicowane – od wysokich skarp po płaskie mielizny. W krajobrazie obszaru przeważają łąki i pastwiska, lokalnie występują także łęgi olchowe i olchowo-jesionowe oraz niewielkie kompleksy leśne, z przeważającym udziałem sosny. Na przedmiotowym terenie występują gleby mineralne.

Tabela 34 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach Natura 2000 w obrębach objętych dokumentacją w gminie Mordy

Pow. lasów [ha] objętych opracowaniem UPUL w zasięgu Natura 2000	Planowane zabiegi gospodarcze [ha]								
	Odnowienia	Czyszczenia		Trzebieże		Cięcia sanitarne	Rębnie złożone	Rębnie zupełne	Brak zabiegu
		CW	CP/CP-P	TW	TP				
892.74	17.47	0.28	4.69	36.67	364.15	0.00	322.47	87.08	33.50

Tabela 35 Szczegółowe zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach Natura 2000 w obrębach objętych dokumentacją w mieście Mordy

ADRES LEŚNY	POWIERZCHNIA [ha]	ZABIEG
W260540001-1001 -i -00	0,44	BZ
W260540001-1001 -j -00	1,44	TP

Tabela 36 Ważne dla Europy gatunki ptaków (z Zał. II Dyr. Siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Dolina Liwca

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ocena ogólna	Występowanie na wydzielinach
1	A031 Bocian biały	C	Analizując warstwy pozyskane z RDOŚ Warszawa nie zinwentaryzowano
2	A081 Błotniak stawowy	C	
3	A122 Derkacz	C	
4	A127 Żuraw	C	
5	A140 Siewka złota	C	
6	A196 Rybitwa białowąsa	B	

7	A197 Rybitwa czarna	C	siedlisk występowania gatunków ptaków chronionych dla obszaru Natura 2000 Dolina Liwca
8	A043 Gęgawa	C	
9	A052 Cyraneczka	C	
10	A055 Cyranka	C	
11	A142 Czajka	C	
12	A153 Kszyk	C	
13	A156 Rycyk	C	
14	A160 Kulik wielki	C	
15	A168 Brodziec piskliwy	C	
16	A336 Remiz	C	
17	A371 Dziwonia	B	

Na podstawie analizy warstw pozyskanych z zasobów RDOŚ Warszawa nie odnaleziono gniazd ptaków na analizowanych wydzielinach. Jedynie na terenie gminy Mordy zinwentaryzowane są terytoria występowania gatunków ptaków cennych dla wspólnoty. W ramach minimalizacji negatywnego oddziaływania zabiegów do każdego wydzielenia (tam gdzie występuje terytorium bielika, orlika czy bociana czarnego) dodano dodatkowo informację „wykonywanie zabiegów po za okresem lęgowym ptaków”, pomimo że dokumentacja urzędniowa zawiera szereg wytycznych dobrych praktyk związanych z czynną ochroną ptaków zgodnie z zachowaniem zasady zapobiegania i przezorności.

Poniższa tabela przedstawia występowanie gatunków ptaków po za tymi wymienionymi w SFD zinwentaryzowanych za pomocą warstw pozyskanych z RDOŚ Warszawa.

Tabela 37 Gatunki ptaków występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Dolina Liwca na anglizowanych wydzieliniach w gminie Mordy

Obręb	Gatunek	Zabieg
Pióry Wielkie 0014	Dzięcioł duży	TP
	Myszołów	TP
	Słownik szary	TP
	Słownik szary	TP
	Myszołów	TP
Klimonty 0006	Pelzacz leśny	TP
	Myszołów	IIIA
Kolonja Mordy 0007	Brzęczka	PŁAZ
	Gęgawa	PŁAZ
	Słownik szary	TP
	Strumieniówka	IB
	Myszołów	IIIA
	Pelzacz leśny	TP
	Dzięciołek	IIIA
Stok Ruski 0021	Wrona siwa	TP
	Kruk	IIIA
	Lerek	IIIA
	Turkawka	PŁAZ
	Gęsiorek	PLAZ, TW
	Myszołów	TP, IVD
	Pelzacz leśny	TP. IVD
	Dzięciołek	TP

Obręb	Gatunek	Zabieg
	Dzięcioł duży	TP
Czołomyje 0003	Kruk	TP
	Pelzacz leśny	IVD
	Myszołów	IVD
	Słwik szary	IIIA
	Lerka	TP
	Gęsiorek	IIIA
Czepielin -Kolonias0002	Słwik szary	TW
	Turkawka	IVD
	Pelzacz leśny	TW
	Myszołów	IVD

W zależności od siedliska czy gatunku w Obszarach posiadających Plany Zadań Ochronnych wyznaczone zostały cele i działania ochronne, które będą miały pozytywne skutki dla przedmiotów ochrony, w przypadku tego samego gatunku w innym nie posiadającym PZO Obszarze można przyjąć podobne działania ochronne. Dla wszystkich chronionych gatunków celem jest utrzymanie warunków bytowania i ochrony.

Główne cele działań ochronnych dla gatunków ptaków czy innych zwierząt związanych z siedliskami nieleśnymi (łąki, zbiorniki wodne, podmokłe obszary otwarte) to:

- zachowanie siedlisk bytowania w stanie niezmienionym jako baz lęgowych i żerowiskowych,
- utrzymanie właściwego stanu siedlisk, w zależności od potrzeb prowadzenie odpowiedniej gospodarki na terenach otwartych – zapobieganie zarastaniu, użytkowanie ekstensywne.

Jeśli chodzi o nieleśne siedliska przyrodnicze, to ze względu na ograniczoną powierzchnię oraz wskazania terminów wykonania zabiegów w okresie zimowym, wpływ wykonania zapisów dokumentacji powinien pozostać neutralny. Zabiegi dotyczą siedlisk leśnych i nie wykraczają poza ich teren, w przypadku użytków leśnych od dłuższego czasu pozostawionych bez drzewostanu dla powierzchni nie przewiduje się zabiegów. Dokumentacja urzędowa nie przewiduje zalesień na obszarach łąk czy pastwisk, na pozostałych obszarach jej zapisy przyczynią się do utrzymania siedlisk oraz mozaiki biotopowej w trwałej formie, nie kolidując z działaniami ochronnymi.

W związku z występowaniem ww. gatunków należy o każdej porze roku zaleca się wykonywanie zaplanowanych zabiegów przy pomocy lżejszego sprzętu do prac leśnych lub bez użycia maszyn leśnych.

W celu należytego zachowania występujących na terenach leśnych chronionych gatunków zaleca się stosowanie dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 grudnia 2017 r., w sprawie wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2408)), przejawiającej się przez:

~**przed przystąpieniem do prac leśnych przeprowadzenie oględzin w celu sprawdzenia występowania gatunków chronionych (uwzględnić należy gniazda, nory, dziuple, legowiska, tokowiska, itp.).;**

~prace z zakresu pozyskania drewna powinny być w miarę możliwości prowadzone przy występowaniu pokrywy śnieżnej i zamarzniętej glebie.

Działania ochronne w przypadku gatunków związanych z siedliskami leśnymi skupia się na zachowaniu stanu siedlisk leśnych, w planach zadań ochronnych na płatach siedlisk preferuje się naturalne odnowienia. Dokumentacja urzędowa ma celu utrzymanie trwałości i ciągłości powierzchni leśnej, odnowienie powierzchni porębowych i dostosowanie składów gatunkowych do zgodności z siedliskiem. W przypadku zwierząt nie można

wykluczyć ich chociażby tymczasowego bytowania na obszarach lasów prywatnych. Siedliska ptaków, będących przedmiotami ochrony w obszarach specjalnej ochrony ptaków w sieci Natura 2000, dla większości gatunków wiążą się ze starszymi drzewostanami oraz martwym drewnem. Drzewostany powyżej 80 lat, znajdujące się w granicach OSO Natura 2000 stanowią niewielki % całości powierzchni drzewostanowych analizowanych gmin, w przeważającej większości stanowią dość rozproszone areale, będące fragmentami kompleksów należących do Skarbu Państwa. Zapisy dokumentacji urządzeniowej wprowadzają możliwość pielęgnacji drzewostanu i pogodzenie funkcji ekologicznych z ekonomicznymi, ważnymi z punktu właścicieli lasów – całość poparta jest obliczeniami oraz zgodna z wymogami prawnymi biorącymi pod uwagę kwestie ochrony przyrody. Zachowanie siedlisk bytowania gatunków ptaków (oraz innych zwierząt) powinno utrzymać się na dobrym poziomie pod warunkiem stosowania zapisów upul, powierzchnie manipulacyjne wydzieleń dzielą się dodatkowo na powierzchnię działek co w połączeniu z rozdrobnieniem własnościowym powoduje rozkład planowanych zabiegów w okresie obowiązywania dokumentacji – brak wielkopowierzchniowych działań oraz przypisane dla drzewostanów zabiegi z ograniczonym pozyskaniem w ciągu dziesięciolecia, powinny zapewnić zachowanie siedlisk w stanie wystarczającym dla neutralnego oddziaływania na ptaki chronione. Zastosowanie zapisów dot. dobrych praktyk leśnych w połączeniu z działaniami monitoringu gatunków z populacji lęgowych może przynieść pozytywny efekt ekologiczny.

Zgodnie z wytycznymi odnośnie zarządzania obszarami występowania ptaków chronionych, w trakcie realizacji cięć rębnych, przedrębnych i sanitarnych zaleca się pozostawianie drzew biocenotycznych oraz pozostałości zrębowych i potrzebieżowych do ich naturalnego rozkładu z wyjątkiem posuszu czynnego oraz drzew stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa publicznego oraz odpadów pozrębowych mogących stanowić zagrożenie sanitarne. Zaprojektowane zabiegi pod warunkiem spełnienia obostrzeń w zakresie terminu ich wykonania **t.j. poza okresem lęgowym**, nie wpłyną negatywnie na życie i funkcjonowanie chronionych w strefie ptaków. Charakter zabiegów nie wpłynie również w istotny sposób na zmianę krajobrazu w najbliższym otoczeniu gniazd.

Analizując dane pozyskane z zasobów Regionalnej Dyrekcji (dane przestrzenne warstwy .shp) nie odnaleziono miejsc gdzie znajdują się stanowiska ptaków chronionych (dla których ochrony utworzone Obszary Natury 2000) na obszarach lasów należących do osób fizycznych. Oczywiście biorąc pod uwagę migracyjny charakter przedmiotów ochrony można spodziewać się ich zmiennego bytowania. W związku z czym dokumentacja urządzeniowa zawsze zawiera zapisy zalecające wykonywanie zabiegów gospodarki leśnej poza okresem lęgowym jak również sprawdzanie obszarów przed rozpoczęciem prac. Zachowanie tych zaleceń pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa gatunków chronionych.

Analizując strukturę przestrzenno-wiekową drzewostanów objętych planem w obrębach szczególnie znaczących dla gatunku orlika krzykliwego można zauważyć, iż preferowane przez gatunki chronione (np. orlik krzykliwy, trzemiłojad, błotniak stawowy, bocian czarny czy dzięcioły) drzewostany w starszym wieku (ponad 80 lat) zajmują jedynie niewielką część obszarów upul. Drzewostany ujęte w dokumentacji stanowią zwykle niewielkie i znacznie rozproszone części większych kompleksów. W związku z preferowanymi przez omawiany gatunek kompleksami można sądzić iż nie będzie on wybierał miejsc znajdujących się w lasach prywatnych.

Jednak jak wspomniano zapisy dokumentacji zawierają wskazania co do ograniczeń w prowadzeniu gospodarki leśnej w nawiązaniu do gatunków chronionych, wskazują obszary znajdujące się w granicach form ochrony przyrody, a także terminy najbardziej adekwatne z punktu widzenia ochrony ptaków oraz roślin chronionych.

W związku z ograniczeniem powierzchni manipulacyjnych, zapisami uczulającymi na wykonywanie zabiegów gospodarki leśnej poza okresem lęgowym ptaków, a także zgodnie z zasadami dobrej praktyki leśnej, powinien zostać osiągnięty akceptowalny poziom wpływu zapisów upul na populację orlika krzykliwego oraz bociąka czarnego.

W uproszczonych planach urządzenia lasu zawarto zalecenie o dążeniu do pozostawienia martwego drewna, wydzielającego się naturalnie, w ilości co najmniej 5% miąższości drzewostanu, ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, a także zapewnienie miejsc bytowania popielicowatych, nietoperzy oraz płazów i gadów. Zgodnie z dobrymi praktykami zawartymi w Zasadach hodowli lasu, przy wykonaniu rębni na powierzchni powyżej 1 ha zaleca się projektowanie kęp ekologicznych w formie biogrup do naturalnego rozpadu, stanowiących min. 5% powierzchni manipulacyjnej. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie stref ochronnych, tzw. "ekotonów" bez cięć. Zaleca się zachowanie stref ekotonu o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu). Ochrona ptaków, zwłaszcza tych grup, które stale związane są z gruntami leśnymi podobnie jak w przypadku ssaków będzie polegać na kontroli powierzchni roboczej przed rozpoczęciem prac pod kątem obecności ptaków należy zwracać szczególną uwagę na drzewa dziuplaste z gniazdami, ponadto pozostawianie drzew dziuplastych martwych oraz obumierających w lesie powinno zapewnić ochronę tej grupie zwierząt, tak jak i prowadzenie prac poza okresami lęgowymi ptaków. Należy pamiętać, iż planowane działania gospodarcze podlegają ograniczeniu poprzez szereg wytycznych i zasad sprzyjających pozostawianiu siedlisk stanowiących ich potencjalne miejsca bytowania. Technologia prac w leśnictwie powoduje, że są one wykonywane w różnych okresach czasu, a rozproszenie własnościowe dodatkowo zmniejsza obszar powierzchni, dla której wykonywany jest zabieg. Przede wszystkim należy przestrzegać terminów wykonywania cięć, ograniczając je do miesięcy poza okresem lęgowym ptaków w zależności od gatunku, zapewniając zachowanie potencjalnych populacji ptaków na danym terenie.

Zapisy dokumentacji urządzeniowej opierają się na zrównoważonej gospodarce leśnej zgodnie z dobrą praktyką polegającą na zwróceniu uwagi na wiele czynników. Zalecają w przypadku stwierdzenia gniazd ptaków wymagających ustalenia stref ochronnych, wymienionych w Załączniku 4 do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, w tym dużych gniazd ptaków drapieżnych, należy pozostawić drzewa z gniazdami ptaków wraz z osłoną drzewostanu o szerokości uzależnionej od gatunku, określonej w ww. rozporządzeniu oraz zgłosić ten fakt właściwemu terytorialnie Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska oraz w przypadku stwierdzonego występowania ptaków gniazdujących należy, w miarę możliwości, cięcia rębne i trzebieże wykonywać poza okresem lęgowym ptaków.

Usystematyzowanie gospodarki leśnej w dokumentach Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu a także ich wyłożenie do publicznego wglądu umożliwia spełnienie funkcji informacyjnej wśród właścicieli lasów co zwiększa świadomość stosowania zaleceń zgodnych z dobrą praktyką, która sprzyja zachowaniu funkcji ekologicznych i ochrony przyrody.

Zgodnie z zapisami zawartymi w UPUL należy dążyć do pozostawienia martwego drewna, wydzielającego się naturalnie, ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, a także zapewnienie miejsc bytowania popielicowatych, nietoperzy oraz płazów i gadów.

Ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków (głównie dzięciołów), w uzasadnionych przypadkach zaleca się pozostawianie drzew dziuplastych (martwych i żywych). Zgodnie z dobrymi praktykami zawartymi w Zasadach hodowli lasu, przy wykonaniu każdej formy rębni (przy powierzchni zrębu większej niż 1 ha) zaleca się projektowanie kęp ekologicznych w formie biogrup, stanowiących min. 5% powierzchni manipulacyjnej. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie (bez cięć) stref ochronnych, tzw. "ekotonów" o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu).

W celu należytego zachowania występujących na terenach leśnych chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów -zaleca się stosowanie dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej, przejawiającej się m. in. przez:

~ Przeprowadzenie oględzin, przed przystąpieniem do prac leśnych w celu sprawdzenia występowania gatunków chronionych (uwzględnić należy gniazda, nory, dziuple, legowiska, tokowiska itp).

~ Prowadzenie prac z zakresu pozyskania drewna, w miarę możliwości, przy występowaniu pokrywy śnieżnej i zamrożonej glebie.

Negatywne oddziaływanie na formy ochrony przyrody mogą wystąpić w przypadku nieprzestrzegania zapisów planów, gdy gospodarka leśna nieoparta będzie odpowiednią wiedzą.

Na obszarach wydziałów objętych planami nie zostały zainwentaryzowane płaty siedlisk leśnych typów wymienionych w Załączniku I do Dyrektywy 92/43/EWG. Siedliska znajdują się w obszarach będących pod nadzorem Lasów Państwowych. W lasach prywatnych wprowadzono zapisy mające na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na drzewostany, mają one zapewnić trwałość i ciągłość kompleksów leśnych oraz wypracować równowagę pomiędzy interesami właścicieli a zachowaniem funkcji ekologicznych. Projektowane zabiegi dotyczą przede wszystkim terenów leśnych, mają one zróżnicowany charakter wynikający z potrzeb hodowlanych. Projektowane cięcia rębne dotyczą ograniczonych powierzchni manipulacyjnych na uboższych borowych siedliskach, gdzie brak jest optymalnych warunków dla odnowienia naturalnego. Rębnia IB w obszarze Natury 2000 obejmuje drzewostany na niewielkich powierzchniach siedlisk w których, konkurencyjna roślinność wkraczająca na obszar bezdrzewny zachwaszcza obszar uniemożliwiając rozwój drzew lub wymagana jest przebudowa ze względu na niezgodność obecnych gatunków z siedliskiem. Rębnie gniazdowe i częściowe na obejmują przede wszystkim siedliska borów mieszanych, w mniejszym stopniu lasów mieszanych. Zastosowana gospodarka leśna nie naruszy integralności obszaru oraz nie koliduje ze wskazaniami ochronnymi. Zastosowanie rębni gniazdowej (IIIA) będzie skutkowało przebudową drzewostanów monogatunkowych, a także osłonięciem nowego pokolenia przed negatywnymi skutkami działań zewnętrznych np. wiatru.

Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla obszarów Natury 2000 biorąc również pod uwagę znikomy udział powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielenia można uznać wpływ zabiegów jako neutralny.

Ponadto w UPUL nie zaplanowano zabiegów mogących naruszyć integralność obszarów Natura 2000. Prowadzenie zapisów dokumentacji nie zaburzy spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano obszary Natura 2000.

Usystematyzowanie gospodarki leśnej, ułatwić może kontrolowanie i nadzór nad lasami niepaństwowymi, zminimalizuje błędy w prowadzeniu gospodarki leśnej w obszarach chronionych oraz może zwiększyć świadomość użytkowników obszarów leśnych. Negatywne skutki może odnieść brak wykonania zapisów zawartych w dokumentacji urzędniczej.

Oddziaływanie na siedliska i gatunki w obszarze:

Tabela 38 Charakterystyka siedlisk cennych w Obszarach Natury 2000 oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na siedliska będące celem ochrony

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ogólne uwagi o siedlisku i jego stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Poradnika ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na stan zachowania siedliska oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
SIEDLISKA NIELEŚNE					
1	2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi	Suche wydmy śródlądowe w początkowych stadiach sukcesji porośnięte kępami niskich traw, głównie szczotliczy siwej <i>Corynephorus canescens</i> , turzycy piaskowej <i>Carex arenaria</i> , i porostami z rodzajów chrobotek <i>Cladonia</i> i płucnica <i>Cetraria</i> . Charakteryzują się ubogą glebą, małą ilością wody i ekstremalnymi warunkami życia dla roślin. Roślinność muraw chroni wydmy przed degradującym wpływem wiatru. Wydmy śródlądowe mogą być wynikiem wpływu działalności człowieka na ekosystem, często są spotykane np. na poligonach. Ochrona tego siedliska polega na hamowaniu naturalnej sukcesji i powstrzymaniu odnawiania się na nim sosny i jałowca.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
2	3130 Brzegi lub osuszane dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Littorelletea, Isoetes - Nanojuncetea	Zbiorowiska występujące na zalewanych brzegach jezior, stawów rybnych. Zajmują zazwyczaj małą powierzchnię, często są początkowym stadium sukcesji z dużym udziałem rzadkich gatunków roślin. Dominują w nich mszaki, drobne byliny wodne i ziemnowodne. Siedlisko notowane rzadko, wrażliwe na antropopresję, zwłaszcza na eutrofizację.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
3	3270 Zalewane muliste brzegi rzek	Zbiorowiska terofitów na brzegach dolnych i środkowych biegów rzek są bardzo krótkotrwałe ze względu na okresowe zalewy. Często te niewielkie powierzchniowo siedliska bywają zajmowane przez gatunki obce. Szatę roślinną tworzą: komosa sina, nadbrzeżnica nadrzeczna, cibora brunatna, namulnik brzegowy, jaskier jadowny, uczepek trójlistkowy, rzepicha błotna, mietlica rozłogowa, sit dwudzielny. Po powodziach areał siedliska zwiększa się przez żyzny materiał naniesiony na równiny zalewowe. Najczęściej spotyka się je w towarzystwie nadrzecznych lasów łęgowych, ale także przy miejscach związanych z działalnością człowieka. Siedlisko ważne jako ostoja dla rzadkich gatunków flory i miejsce żerowania dla bobra, bocianów i in. gat. ornitofauny. Zagrożenie stanowi regulacja koryt rzecznych i ograniczenie dynamiki rzeki zasilającej teren.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.

4	3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nymphaeion</i>	Naturalne jeziora i stałe niewielkie zbiorniki wodne oraz odcięte fragmenty koryt rzecznych z wolno pływającymi w toni wodnej makrofitami (<i>Potamion</i> i częściowo <i>Nymphaeion</i>), makrofitami zakorzenionymi w dnie oraz o liściach pływających (część <i>Nymphaeion</i>), a także prymitywnymi skupieniami drobnych roślin pływających po powierzchni wody (<i>Lemnetea</i>).	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
5	6120 Ciepłolubne śródlądowe murawy napiaskowe <i>Koelerion glaucae</i>	Podobne do muraw kserotermicznych, typowo kontynentalne zbiorowisko roślinności trawiastej na suchych, ciepłych piaszczyskach, występujące w całym kraju. Zajmuje zazwyczaj moreny, wydmy śródlądowe, kamieńce nadrzeczne, powierzchnia może dochodzić do kilku hektarów. Charakteryzuje się kępowym rozmieszczeniem roślinności, w tym gatunków roślin oraz bezkręgowców rzadkich i zagrożonych wyginięciem. Trwałość siedliska zapewnia użytkowanie ekstensywne, przy zaprzestaniu koszenia zmienia się ono w drzewostan. W podłożu często spotyka się dużą zawartość węglanu wapnia, przy dość szerokim zakresie odczynu od 6,0 do 9,0 pH. W celu zachowania siedliska w dotychczasowym stanie należy ograniczyć sukcesję i utrzymać zabiegi użytkowania ekstensywnego.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.

6	6210 murawy kserotermiczne <i>Festuco – Brometea</i>	Przypominające stępy ciepłolubne zbiorowiska traw z udziałem storczykowatych na podłożach zasobnych w wapń – zajmuje wapienne ściany skalne, zbocza pagórków, wąwozy, krawędzie dolin rzecznych. Charakteryzują się bardzo bogatą, barwną szatą roślinną, której towarzyszy wiele rzadkich bezkręgowców. Wyróżniono trzy podtypy: murawa naskalna, murawy ostnicowe, kwieciste murawy kserotermiczne. W podtypie murawy naskalnej o dużym nasłonecznieniu i przesuszeniu gleby dominuje kostrzewa blada, porastająca kępami skały wapienne. Towarzyszą jej mchy, paprocie i niewielkie krzewy jałowca czy irgi. Na stanowisku w Pieninach odnotowano ok. 120 gatunków roślin naczyniowych, co czyni murawy naskalne jednym z najcenniejszych florystycznie siedlisk. Zmiany sukcesyjne następują bardzo powoli, jednak przy ograniczonym dostępie światła siedlisko będzie ustępować. Murawy ostnicowe wykształcają się jako roślinność pionierska na glebach gliniastych, żyznych, bogatych w węglan wapnia, w miejscach mocno nasłonecznionych. W tym podtypie może występować do 100 gatunków roślin naczyniowych, głównie światłolubnych traw, ale także niskich krzewów i terofitów, wiele z nich to gatunki reliktowe lub osiągające swą północną granicę występowania. Szkodliwe dla siedliska są jakiegokolwiek zmiany w warunkach siedliskowych – wzrost trofii, wzrost wilgotności i ograniczenie dostępu światła przez krzewy. Kwietne murawy kserotermiczne mają szerokie spektrum zajmowanych podłoży – od płytkich rędzin do czarnoziemów, na pagórkach, w wąwozach i w dolinach rzek. Charakteryzują się też dużą rozpiętością zapotrzebowań świetlnych i wilgotnościowych. Zazwyczaj są wielowarstwowymi, barwnymi stępami kwietnymi o ogromnej różnorodności roślin – wiele z nich uznane za rzadkie lub zagrożone wyginięciem, np. storczyki. Siedlisko uznaje się za trwałe, niezbyt podatne na zarastanie – jednak wskazane jest użytkowanie ekstensywne - wypas owiec, kóz, sporadyczne koszenie - dla zachowania jego specyficznych cech.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
7	6430 Ziolorośla górskie(<i>Adenostylion alliariae</i>) i ziolorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>) – niżowe zbiorowiska okrajkowe	Okrajkowe zbiorowiska ziół i pnączy przy ciekach wodnych, jeziorach, stawach na niżu z eutroficznymi bylinami w sąsiedztwie łągów, olsów i szuwarów, z dużym udziałem roślin nitrofilnych. Występują na glebach żyznych, także zalewanych. Tworzą wielowarstwowe zbiorowiska, jednak często zagrażają im rośliny ekspansywne i inwazyjne. Obserwuje się wycofywanie tego siedliska z terenów nadrzecznych, szkodzi im także intensywna produkcja rolna i regulacja koryt mniejszych rzek.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. Ochrona na podstawie innych zapisów i porozumień, brak powierzchni do zalesienia w UPUL.

8	6440 Łąki selernicowe <i>Cnidion dubii</i>	Nadrzeczne, zalewane i przesuszane na zmianę, wilgotne łąki, bardzo bogate florystycznie. W podłożu najczęściej spotykane są mady rzeczne, czasem gleby murszowe. Zajmują siedliska potencjalnych łągów, ale koszenie hamuje procesy sukcesyjne. Z gatunków charakterystycznych dla łąk selernicowych można wymienić czosnek kątowaty, selernicę żyłkowaną, sit czarny, fiolek wyniosły i wiele gatunków traw. Zmiany poziomu wody mogą prowadzić do wykształcenia się innych zespołów florystycznych, takich jak zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, łąki wyczyńcowe. Regulowanie koryt rzek zagraża łąkom selernicowym, które zajmują niewielkie obszary i są uzależnione od specyficznych warunków wilgotnościowych. Ważnym aspektem jest też trwale użytkowanie ekstensywne tych łąk, aby zapobiegać zmianom w składzie gatunkowym.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
9	6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe ze związku <i>Molinietalia</i>	Bogate w gatunki, wilgotne lub okresowo suche łąki z udziałem trzęślicy modrej <i>Molinia caerulea</i> , rozwijające się na glebach organogenicznych i mineralnych, od silnie zakwaszonych do zasadowych i o zmiennym poziomie wody gruntowej. Łąki te są zróżnicowane florystycznie i należą do najcenniejszych półnaturalnych zbiorowisk Polski i Europy Środkowej, mających ważne znaczenie w zachowaniu bioróżnorodności. Szczególnie cenne są zbiorowiska rozwijające się na siedliskach węglanowych o odczynie obojętnym do zasadowego.	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na siedlisko w związku z zastosowanymi ograniczeniami. Siedlisko nie należy do typu leśnego w związku z tym wycinka drzew może sprzyjać rozwojowi siedliska w kierunku pozytywnym. Możliwe jest również błąd rozpoznania granic lub błąd geometrii przy analizie warstw – ze względu na fakt iż na siedlisku łąkowym znajduje się drzewostan. (Tabela 12)
10	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie <i>Arrhenatherion elatioris</i>	Wysokoproduktywne łąki pochodzenia antropogenicznego, o bogatej szacie florystycznej. Wyróżnione zostały cztery odmiany w zależności od położenia geograficznego i składu gatunkowego: łąka rajgrasowa, łąka z wiechliną łąkową i kostrzewą czerwoną, regłowa łąka mietlicowo – mietlicowa, ciepłolubna łąka pienińska. W celu zachowania siedliska zaleca się jego ekstensywne użytkowanie z wyjątkiem wypasu w przypadku łąk rajgrasowych. Siedlisko jest wrażliwe na zmianę trofii i odczynu gleby, pomimo swojej różnorodności i plastyczności względem warunków abiotycznych.	Gmina Korczew 0007, 0004,	BZ	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. Ochrona na podstawie innych zapisów i porozumień, brak powierzchni do zalesienia w UPUL.

11	7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk.	Siedlisko porastane przez roślinność tworząca dwie warstwy: w niższej bardzo zwarto rosną mchy, w wyższej dominują turzycy i trawy. Zasilane jest przez neutralne i zasadowe wody podziemne, które stale mają wysoki poziom. W podłożu występują cienkie warstwy torfu, zdarza się także martwice wapienne. Występują w towarzystwie szuwarów, kwaśnych mechowisk i mszarów. Mogą powstawać w wyniku działalności człowieka, np. przez wylesianie lub zmianę dynamiki wód gruntowych. Zagrożone postępującymi zmianami w lokalnej hydrologii, szybko zarastają łąkami lub lasem. Należy prowadzić użytkowanie ekstensywne dla zachowania składu gatunkowego i struktury właściwej dla siedliska	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. Ochrona na podstawie innych zapisów i porozumień, brak powierzchni do zalesienia w UPUL. Zastosowano 30m buforu ochrony siedlisk.
SIEDLISKA LEŚNE					
12	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio – Carpinetum</i> , <i>Tilio – Carpinetum</i>)	Lasy dębowo – grabowe charakterystyczne dla nizin środkowoeuropejskich, w regionach wschodnich z domieszka świerka. Sosna występuje tu w wyniku antropopresji. Siedlisko spotykane na glebach rdzawych, płowych, brunatnych a także glejowych. Ze względu na szeroką amplitudę środowiskową obserwuje się duże zróżnicowanie grądów, widoczna jest także aspektowość w ciągu sezonu wegetacyjnego. W wielowarstwowym drzewostanie dominuje grab i dąb, zdarzają się lokalnie domieszki klonu, lipy, wiązu, olszy czy buka. Pośród warstwy krzewów dominuje leszczyna, trzmielina, głóg, jarzab, dereń świda. Skład gatunkowy bogatego runa zależy od trofii i wilgotności zajmowanego obszaru. Zdarzają się w nim gatunki łąkowe czy też typowe dla borów i kwaśnych dąbrów. Niewłaściwie prowadzona gospodarka leśna może prowadzić do degradacji siedliska, zwłaszcza zmiana składu gatunkowego. Przy braku ingerencji ludzkiej grądy ulegają samoistnemu unaturalnieniu, tworząc ostoje dla wielu rzadkich gatunków flory i fauny.	Gmina Korczew obce. ewidencyjne: 0005, 0008, 0009, 0024	TP,IVD	Dla obszaru nie zastosowano zapisów mogących znacząco negatywnie wpłynąć na potencjalne siedlisko, wprowadzono szczególne zapisy które powinny zapewnić zachowanie stanu siedliska do czasu określenia zadań zgodnie z PZO.
13	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe	Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje nadrzeczne lasy: olszynki olszy szarej, olszowe, jesionowe, wierzby białej i kruchej oraz topoli białej i czarnej. Występują one w całej Polsce, przy czym miejscami są reprezentowane przez rozmaite podtypy. Wymienione lasy wykształcają się na glebach zalewanych wodami rzecznyymi, o wysokim poziomie wód gruntowych, głównie klasyfikowanych jako pobagienne lub napływowe aluwialne. Zgodnie z definicją należy tu kilka istotnie różniących się podtypów drzewostanów, a mianowicie od jesionowo- olszowych na obszarach źródlisk i związanych z nimi cieków, przez olszowe w dolinach szybko płynących rzek, olszyny nad wolno płynącymi strumieniami, Górskie olszynki olszy szarej, po nadbrzeżne lasy wierzbowe i topolowe nad dużymi rzekami.	Gmina Korczew obce. ewidencyjne: 0002,0003,0005, 0009, 0020, 0024,	TP, TW, IVD, IIIA,	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na siedlisko w związku z zastosowanymi ograniczeniami gospodarki leśnej. Wprowadzono ograniczenia pozyskania i rodzajów zabiegów zgodnie z wytycznymi polecanymi dla siedliska, zachowania go w dobrej formie i odtwarzania do formy najbardziej naturalnej

14	91F0 Łęgowe lasy dębowo – wiązowo – jesionowe	Dla siedliska łęgów dębowo – wiązowo – jesionowych charakterystyczne jest okresowe zalewanie przez rzeki i wody powierzchniowe. Wykształca się na glebach żyznych, preferuje mady rzeczne i czarne ziemie. W drzewostanie dominuje dąb z domieszką jesionu i wiązu. W runie spotykane są głównie gatunki lasowe, bez udziału bagiennych. Postępuje gładowienie runa łęgów i ekspansja grabu w podroście Ze względu na specyficzne warunki występowania, nie są to lasy często widywane w krajobrazie. Zagrożeniem są dla nich postępujące melioracje, regulacje cieków wodnych i budowa wałów przeciwpowodziowych w korytach dużych rzek.. Zadania ochronne powinny uwzględniać zachowanie możliwości zalewania terenu z porośniętego łęgiem, jest to konieczne dla przetrwania tej formacji roślinnej.	Gmina Korczew obróby. ewidencyjne: 0002, 0010, 0014	TP, TW, IB, IVD	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. W obrębie gruntów objętych opracowaniem UPUL nie zlokalizowano siedliska.
15	9110 Ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti - petraeae</i>)	Znane jako jedno z najbogatszych florystycznie siedlisk, ciepłolubne dąbrowy są spotykane w pasie centralnej Polski i na wschodzie. Są uznawane za ostoje bioróżnorodności. Zajmują one jednak niewielkie, w dodatku rozproszone powierzchnie. W podłożu dominują piaski z domieszką gliny, często na zboczach dolin gleby brunatne, płowe i rędziny z udziałem węgla wapnia. Luźny drzewostan tworzą dęby szypułkowy i bezszypułkowy, brzoza brodawkowata, lipa, topola, miejscami także sosna zwyczajna. Rzadko spotyka się warstwę krzewów. W bujnym i wyjątkowo bogatym runie można znaleźć gatunki z lasów mieszanych, łąk, czy muraw kserotermicznych Głównym zagrożeniem dla świetlistych dąbrów jest wprowadzanie na ich miejsce sosny, gładowienie i zaprzestanie wypasu w lesie, co prowadzi do zacielenia runa i eliminacji gatunków światłolubnych – odnawianie się dąbrów jest procesem bardzo powolnym. Znana są także odmiana podgórska z jarzębem brekinia oraz odmiana z dębem omszonym.	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. W obrębie gruntów objętych opracowaniem UPUL nie zlokalizowano siedliska.
16	91T0 Śródładowy bór chrobotkowy	Bór chrobotkowy występuje na skrajnie ubogich i suchych siedliskach leśnych obszarów nizinnych i wyżynnych całej Polski. Zajmuje na ogół niewielkie powierzchnie. Cechą charakterystyczną jest gatunkowe ubóstwo drzewostanu, niska bonitacja i jakość techniczna. Pojedynczą domieszkę stanowi jedynie brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i> . W ubogiej warstwie krzewów występuje zwykle tylko podrost sosny oraz jałowiec pospolity, posiada obficie wykształconą warstwę porostowo-mszystą, nadającą mu szary kolor. Skuteczne metody ochrony nie zostały dotychczas opracowane.	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. W obrębie gruntów objętych opracowaniem UPUL nie zlokalizowano siedliska.

W trakcie prac terenowych nie zainwentaryzowano występowania gatunków chronionych.

Tabela 39 Charakterystyka gatunków roślin, ssaków, ryb i skorupiaków, płazów i owadów cennych w Obszarach oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na gatunki w obszarach Natura 2000

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ogólne uwagi o siedlisku i jego stanie ochrony oraz uwagi szczególne w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Poradnika ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na stan zachowania siedliska oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
ROŚLINY					
1	1437 Leniec bezpodstawkowy <i>Thesium ebracteatum</i>	Jest gatunkiem widnych lasów i zarośli oraz ich skrajów, poboczy leśnych dróg, muraw i ciepłolubnych okrajków. Istniejącym stanowiskom zagraża najczęściej zacienianie, a także wszystkie inne czynniki działające negatywnie na roślinność lasów, takie jak gospodarka zrębowa i pinetyzacja, oraz - na roślinność okrajków i muraw – głównie likwidacja muraw i poboczy dróg, ich eutrofizacja, zalesianie, itp.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym
2	1477 Sasanka otwarta <i>Pulsatilla patens</i>	Rośnie na świetlistych, suchych zboczach, słonecznych obrzeżach lasów i zarośli. Największym zagrożeniem dla gatunku jest stałe zmniejszanie powierzchni kompleksów leśnych oraz przekształcenia gospodarcze na obszarze naturalnego występowania. Ponadto niekorzystnie oddziałuje na ten gatunek ocieplenie klimatu i zmienność temperatur w okresie zimowym.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym
3	1617 Starodub łąkowy <i>Ostericum palustre</i>	Jest najczęściej składnikiem wilgotnych łąk trzęslicowcowych i ostrożeńcowych. Rzadziej spotykany na łąkach turzycowych oraz w ziołoroślach olsowych, zwłaszcza olsie porzeczkowym. Gatunek związany z siedliskami wilgotnymi. Rośnie na glebach mułowo-torfowych i mineralno-torfowych, które wykazują odczyn słabo kwaśnego do zasadowego.	Gmina Korczew, obręb ewidencyjny	BZ	Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny ze względu na zapisy UPUL. Ze względu na dodatkowe informacje znajdujące się w UPUL.
RYBY					
4	1096 Minóg strumieniowy <i>Lampetra planeri</i>	Zasiedla górny bieg wyżynnych i podgórskich potoków. Larwy przebywają zagrzebane w humusowo-piaszczystych nanosach, w partiach cieków z niewielkim prądem wody. Zagrożeniem są zanieczyszczenia, regulacje cieków oraz brak drożności cieków stanowiących główne zagrożenie dla tego gatunku.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny.
5	1098 Minóg ukraiński <i>Eudontomyzon mariae</i>	Zasiedla górny bieg podgórskich potoków. Spotykany również w nizinnych strumieniach z silnym prądem i żwirowo-piaszczystym dnem.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny.
6	1145 Piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>	Motyl dzienny. Związany z wilgotnymi łąkami, torfowiskami niskimi i węglanowymi. Gatunek może również występować na zboczach w okolicach lokalnych wysięków wód. Zagrożeniem dla gatunku jest intensyfikacja użytkowania wilgotnych łąk, a przez to szybsze pozbawienie motyla bazy pokarmowej.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny.

7	1149 Koza <i>Cobitis taenia</i>	Preferuje czyste wody, górne i środkowe brzegi rzek, raczej płytkich, o dnie skalistym, piaszczystym lub piaszczysto-mulistym. Występuje też w wodach bardzo wolno płynących, raczej stojących z nieco mulistym pokrytym roślinami dnem. Zabudowa i regulacja rzek powoduje ograniczenie naturalnych możliwości kontaktu poszczególnych populacji między sobą.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny.
8	1146 Koza złotawa <i>Sabanejewia aurata</i>	Preferuje czyste wody, górne i środkowe brzegi rzek, raczej płytkich, o dnie skalistym, piaszczystym lub piaszczysto-mulistym. Występuje też w wodach bardzo wolno płynących, raczej stojących z nieco mulistym pokrytym roślinami dnem. Zabudowa i regulacja rzek powoduje ograniczenie naturalnych możliwości kontaktu poszczególnych populacji między sobą.			Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny
9	1163 Głowacz białopłetwy	Zasiedla głównie środkowy bieg podgórskich rzek. Spotykany w nizinnych i morenowych strumieniach o większym spadku i dobrze natlenioną wodą. Zagrożeniem są zanieczyszczenia, regulacje oraz brak drożności cieków stanowiące główne zagrożenie dla tego gatunku.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny
10	1134 Różanka <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Jest stenobiontem. Preferuje wody stojące lub wolno płynące. Występuje również w dolnym i środkowym biegu dużych rzek. Jej występowanie wydaje się uzależnione od występowania ryb drapieżnych jak sandacz i okoń, które redukują liczebność larw. Zagrożeniem jest postępująca degradacja środowiska wodnego przez zanieczyszczenia przemysłowe, które ograniczają bądź eliminują małże z rodziny skójkowatych	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny
11	1130 Boleń <i>Aspius aspius</i>	Słodkowodna ryba karpowata, zasiedlająca głównie wody płynące. Spotykany w słonawych ujściach rzek i lagunach. Występuje w niektórych dużych i małych jeziorach połączonych z rzekami. Typowym siedliskiem są nizinne wody płynące. Zasiedla strefę lotyczną, pozostając w otwartych i widocznych miejscach koło ujść, dopływów lub poniżej kaskad.			Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny
BEZKRĘGOWCE					
12	1013 Poczwarówka Geyera <i>Vertigo geyeri</i>	Reliktowy gatunek polodowcowy. Należy do fauny siedlisk lądowych bardzo wilgotnych i podmokłych. Zasiedla wilgotne łąki, rzadkie zarośla i torfowiska kredowe. Przebywa w pobliżu mezotroficznych zbiorników wodnych charakteryzujących się stałym poziomem wody. Preferuje niskie murawy z turzycami. Potencjalne zagrożenia to obniżenie się poziomu wód w wyniku melioracji osuszających oraz gospodarka wodna nieodpowiednia dla potrzeb ochrony siedliska. Zmiany w sposobie użytkowania łąk, stosowanie środków chemicznych jak nawozy. 7140, 7210, 7220, 7230	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny .

13	1060 Czerwończyk nieparek <i>Lycaena dispar</i>	Motyl dzienny. Związany ze środowiskami wilgotnych łąk i torfowisk niskich oraz siedliskami okrajowymi w dolinach rzek. Preferuje tereny nadwodne i obrzeża rowów melioracyjnych. W ostatnich latach coraz częściej obserwowany w środowiskach suchszych. Pewnym zagrożeniem może być melioracja i osuszanie wilgotnych łąk. 6430, 6410, 7230, 91E0	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym.
14	4038 Czerwończyk fioletek <i>Lycaena helle</i>	Gatunek występuje na terenach podmokłych, najczęściej są to wilgotne łąki w dolinach rzek oraz torfowiska niskie. Niekiedy areale występowania są bardzo małe i wynoszą kilkadziesiąt m2. Zagrożeniem dla gatunku jest intensywne użytkowanie wilgotnych łąk, które eliminuje roślinę pokarmową, a także sukcesja roślinności krzewiastej, głównie zarośli wierzbowych z dominacją wierzby szarej. 6430	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym.
15	1037 Trzepla zielona <i>Ophiogomphus cecilia</i>	To rodzima ważka z rodziny gadziogłówkowatych. Głowa oraz tułów są żółtozielone z czarnym rysunkiem. Kolorystyka odróżnia ją od innych ważek tej rodziny. Duże oczy są usadowione po bokach głowy. Są szeroko rozstawione. Odwłok jest czarny w żółte plamy. Koniec odwłoka jest grubszy. Samica w tylnej części głowy ma dwa ostre wyrostki. Larwy są wyposażone w kolce na grzbiecie.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym.
16	1083 Jelonek rogacz <i>Lucanus cervus</i>	Zasiedla prześwietlone naturalne drzewostany i obrzeża drzewostanów gospodarczych, stare parki i sady. Do rozwoju preferuje mikrosiedliska próchniejącego drewna o dużej wilgotności. Wśród wrogów naturalnych wymienić można ptaki, nietoperze i dziki. Głównym zagrożeniem jest zaniechanie pozostawiania martwego drewna w lesie będącego bazą lęgową tego gatunku.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym.
17	1032 Skójka gruboskorupowa <i>Unio crassus</i>	Siedliskiem są czyste wody biejące z piaszczystym lub piaszczysto-żwirowym dnem. Występuje w dużych potokach, strumieniach i rzekach z piaskiem i żwirem w podłożu oraz szybko płynącą wodą. Jest wyjątkowo wrażliwy na zanieczyszczenia wody. Nieliczne populacje mogą być zagrożone przez drapieżniki takie jak wydra i piżmak.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku
18	4056 Zatokczek łąkliwy <i>Anisus vorticulus</i>	Zamieszkuje drobne zbiorniki wody stojące z czystą wodą i gęstą roślinnością – wypłycone stawy, zabagnienia, rowy melioracyjne i torfianki. Głównym zagrożeniem dla zatoczka wydaje się degradacja jego siedlisk. Drobne zbiorniki czy pływaczynie większych akwenów to bardzo wrażliwe siedliska. Stawy ze stanowiskami zatoczka nie powinny być intensywnie czyszczone. Groźne jest również zanieczyszczenie nawozami i obniżenie poziomu wód gruntowych wokół zbiornika w którym zatoczek występuje	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku

19	1084 Pachnica dębowa <i>Osmoderma eremita</i>	Warunkiem koniecznym jest obecność starych, próchniejących drzew w otoczeniu lasu. Główne zagrożenia wynikają z nie pozostawiania starych, grubych, zamierających lub próchniejących drzew o charakterze drzew biocenotycznych. Brak takich drzew na większej przestrzeni doprowadzić może do izolacji i wyginięcia populacji.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku
20	4030 Szlaczkoń szafraniec <i>Colias myrmidone</i>	Motyl dzienny. Występuje w otwartych środowiskach kserotermicznych. Preferuje suche łąki, przyleśne łąki, polany, wrzosowiska oraz przydroża w borach sosnowych. Ponadto spotykany na słonecznych wzgórzach i in. terenach o podłożu wapiennym. Zagrożeniem jest zagospodarowanie łąk i ugorów pod uprawę i stosowanie nawozów mineralnych. W wielu przypadkach zagrożeniem może być wiosenne wypalanie przydroży i przytorzy, gdzie znajdują się potencjalne siedliska lęgowe gatunku.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku
PLĄZY					
21	1166 Traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus</i>	Siedliskiem płaza są płytkie i ciepłe zbiorniki wodne (stawy, oczka wodne, śródpolne i łąki, zarówno w otwartej przestrzeni, jak i w lasach) (Pabijan 2010). Jest to gatunek ziemnowodny, do rozwoju potrzebuje zbiorników z wodą. Większą część roku spędza w wodzie. Na lądzie aktywna jest głównie nocą, a ciągu dnia ukrywa się pod kamieniami lub kawałkami drewna.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku.
22	1188 Kumak nizinny <i>Bombina bombina</i>	Omawiany kumak jest gatunkiem nizinnym, preferującym ciepłe i płytkie zbiorniki wodne o bogatej roślinności: starorzeczka, zalewane łąki, stawy rybne, małe jeziora i oczka wodne, glinianki, żwirownie, rowy melioracyjne. Unikają wody płynącej oraz zimnych i głębokich jezior. Główne zagrożenie to zanik miejsc odpowiednich do rozrodu: osuszanie mokradeł, likwidacja starorzeczy i regulacja rzek, sypanie wałów ograniczających okresowe wylewy, zasypywanie małych przydomowych sadzawek.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku.
GADY					
22	1220 Żółw błotny <i>Emys orbicularis</i>	Typowym siedliskiem żółwia błotnego są płytkie, mocno zarośnięte zbiorniki wody stojącej lub wolno płynącej. Jaja składane w odległości kilkadziesiąt-kilkaset metrów od zbiornika wodnego w gnieździe. W chłodne lata brak sukcesu rozrodczego. Zimuje prawdopodobnie zagrzebany w mule. Aktywny najczęściej od połowy marca do początku września. Żeruje w wodzie, zjadając głównie pokarm pochodzenia zwierzęcego, prawdopodobnie również rośliny. Lubi wygrzewać się w pełnym słońcu na brzegach zbiorników wodnych. Zagrożeniami są zanieczyszczenie środowiska, kłusownictwo i niezbadana dokładnie wielkość populacji. Brak również danych na temat wymaganej minimalnej wielkości populacji. 3150, 3160, 7140, 2330	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku.
SSAKI					
23	1337 Bóbr europejski <i>Castor fiber</i>	W Polsce ssaki ziemnowodne, zarówno bóbr jak i wydra, mogą występować przy wszystkich śródlęśnych rzekach. Obok rzek często zasiedlają jeziora. Wśród jezior preferują te, które łączą się z rzekami. Stwarza to bowiem tym ziemnowodnym zwierzętom odpowiednie warunki bezpieczeństwa i możliwość przetrwania okresu zimowego, a także przemieszczania się w celach zdobywania nowych łowisk.	brak	brak	Negatywne oddziaływanie może wiązać się z krótkotrwałymi pracami leśnymi - płoszenie. Jednak gatunek stroni od człowieka i w związku z zapisami o konieczności przeprowadzenia oględzin przed wykonaniem prac oddziaływanie na gatunek powinno pozostać neutralne.

24	1352 Wilk <i>Canis lupus</i>	Łączy się w watahy 2-11 osobników. Zjada około 5 kg na dzień. Wataha zabija 1-5 (średnio 3) ofiary na tydzień. Wielkość terytorium watahy 150 – 300 km ² . Najważniejsze zagrożenia dla gatunku to: fragmentacja siedlisk, bariery migracyjne i izolacja subpopulacji, konflikty z rolnikami z powodu zabijania zwierząt hodowlanych, dążenie przez niektóre środowiska łowieckie do zniesienia ochrony gatunkowej, wzrost penetracji lasów przez ludzi i rozwój turystyki.	brak	brak	Negatywne oddziaływanie może wiązać się z krótkotrwałymi pracami leśnymi - płoszenie. Jednak gatunek stroni od człowieka i w związku z zapisami o konieczności przeprowadzenia oględzin przed wykonaniem prac oddziaływanie na gatunek powinno pozostać neutralne
25	1355 Wydra <i>Lutra lutra</i>	W Polsce ssaki ziemnowodne, zarówno bóbr jak i wydra, mogą występować przy wszystkich śródlęśnych rzekach. Obok rzek często zasiedlają jeziora. Wśród jezior preferują te, które łączą się z rzekami. Stwarza to bowiem tym ziemnowodnym zwierzętom odpowiednie warunki bezpieczeństwa i możliwość przetrwania okresu zimowego, a także przemieszczania się w celach zdobywania nowych łowisk.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania. Dodatkowo zapisy dokumentacji wprowadzają zalecenia pozostawienia bufora wokół brzegów rzek i jezior bez zabiegów w ogóle.

Tabela 40 Charakterystyka ptaków cennych w Obszarach oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na gatunki ptaków w obszarach Natura 2000

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
1	A089 Orlik krzykliwy	Zakłada gniazda na drzewach w lasach liściastych i mieszanych, położonych w pobliżu mokradeł. Wilgotnych łąk lub zróżnicowanych terenów rolniczych. W górach odnotowano najwyższe zagęszczenia. Zagrożenia to utrata siedlisk żerowania w wyniku intensyfikacji rolnictwa oraz zmiany ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk na intensywnie użytkowane uprawy, zaniechanie użytkowania rolniczego gruntów, zalesianie śródleśnych terenów otwartych, prowadzenie pozyskania drewna w okresie lęgowym.	brak - możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków a także w przypadkach niewłaściwych dostosowanie zapisów gospodarki leśnej do zwiększonego zachowania starszego drzewostanu.
2	A030 Bocian czarny	Optymalnymi warunkami dla gatunku są oddalone od siedzib ludzkich tereny ze znacznym udziałem trudno dostępnych terenów podmokłych. Postępująca zabudowa, w tym także rozproszona, prowadzenie intensywnego użytkowania rolniczego oraz osuszanie terenów, zmiana stosunków wodnych może prowadzić do zagrożenia miejsc lęgowych.	brak - możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi (np. użytkowanie kośne użytków zielonych), zawartymi w wytycznych dla gatunku. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.
3	A031 Bocian biały	Zasiedla tereny położone poza osadami ludzkimi. Żerowiska można podzielić na łąki, pastwiska, wody płynące lub stojące oraz pola orne. Łąki i pastwiska są podstawowymi żerowiskami od wczesnej wiosny, aż do odlotu. 3150, 3270, 6410, 6510, 7140	brak - możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
4	A021 Bąk	Zasiedla wszystkie typy zbiorników, z pasami trzciny lub palki, zarówno naturalne jak i sztuczne, zabagnione tarasy zalewowe rzek. Występowanie bączka uzależnione jest od poziomu wody zapewniającej bezpieczeństwo lęgów oraz odpowiednią bazę pokarmową. Gdzieniedzie wnika na zbiorniki wodne w pobliżu miast. 1150, 3150, 7210	brak - Możliwe potencjalne występowanie.	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków
5	A075 Bielik	Ścisłe związany ze środowiskiem wodnym. Preferuje okolice jezior i stawów rybnych oraz doliny rzeczne. Zimą skupia się nad rzekami i zalewami. Gnieździ się prawie we wszystkich typach lasów, głównie w borach i buczynach oraz nadrzecznych łęgach. Ptaki dorosłe zimują w swoich rewirach, a osobniki młode podejmują wędrówkę. Aktualnie następuje ekspansja gatunku i nic nie wskazuje na to, by mogło to ulec zmianie, co nie oznacza, że nie jest poddawany presji ze strony czynników antropogenicznych. Główne zagrożenia to: niepokojenie przez ludzi, degradacja łowisk. Zalecenia dotyczące ochrony to utrzymanie dotychczasowego sposobu gospodarowania w lasach, w szczególności pozostawienie grup drzew na zrębach i starych drzew. 1130, 1150, 3140, 3150, 3260, 6270, 9110, 9130, 9160, 9170, 91D0, 91E0, 91F0	brak - Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym. Zapisy dokumentacji dotyczące zalecanych terminów cięć oraz pozostawiania drzew nietypowych, a także przewidziane powierzchnie starodrzewu przy wykonaniu rębni zupełnych powinny zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
6	A060 Podgorzałka	Siedliska związane ze zbiornikami wodnymi z dobrze rozwiniętą roślinnością – trzciny i turzyce, ważna jest obecność gęstej roślinności pływającej. Zasiadla jeziora, zbiorniki retencyjne, rzeki, a nawet osadniki. Zmiany użytkowania wód czy stosunków wodnych, niszczenie trzcinowisk może wpłynąć negatywnie na gatunek. 1150, 3150, 3260	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
7	A094 Rybołów	Występuje we wszystkich typach lasów w otoczeniu zbiorników wodnych obfitujących w ryby. Preferuje stare bory sosnowe, w klasie wiekowej nie niższej niż 120 lat. Rzadko gniazduje w remizach śródpolnych czy w krajobrazie rolniczym. Niezbędnym elementem rewiru są bogate w ryby wody – jeziora, rzeki, stawy lub morze. Na lęgowiska przylatuje na początku kwietnia. Młode opuszczają gniazdo w drugiej połowie lipca. 1150, 3140, 3150, 3260, 9110, 91D0	brak - Możliwe potencjalne występowanie	brak	Ewentualne zagrożenia: niedostatek dogodnych miejsc lęgowych, szczególnie sosen w wieku ponad 150 lat; prowadzenie prac leśnych w pobliżu gniazd w sezonie lęgowym
8	A080 Gadożer	Gatunek skrajnie nieliczny, na przelotach spotkanie sporadycznie w całym kraju. Zamieszkuje zarówno tereny nizinne jak i góry, charakteryzujące się niewielkim stopniem zmian antropogenicznych. Zasiadla przede wszystkim obszary torfowiskowe. Niezbędne warunki jego występowania to wysokie zagęszczenie gadów i płazów oraz obecność otwartych, słabo penetrowanych przez człowieka terenów wilgotnych, występowanie drzew, nawet niezbyt wysokich. Potencjalnym zagrożeniem jest prowadzenie niewłaściwej gospodarki leśnej, usuwanie starych drzewostanów, utrata bazy pokarmowej w wyniku degradacji środowiska.	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym. Zapisy dokumentacji dotyczące zalecanych terminów cięć oraz pozostawiania drzew nietypowych, a także przewidziane powierzchnie starodrzewu przy wykonaniu rębni zupełnych powinny zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
9	A084 Błotniak łąkowy	Gniazduje pojedynczo, w sprzyjających warunkach w skupiskach do kilkunastu par. Gniazdo na ziemi lub na kępie wśród szuwarów roślinności torfowiskowej, rzadziej na ziemi w uprawach zbożowych. Jest gatunkiem plastycznym. Preferuje tereny otwarte a zwłaszcza torfowiska z łąkami brzozy niskiej i wierzyby rokitej. Gniazda również w polach rzepaku i koniczyny. Zagrożeniami są utrata siedlisk lęgowych w wyniku zmian reżimu hydrologicznego rzek, zmniejszenia ekstensywnych upraw łąkowych. Dodatkowo zagrożeniem jest ułatwienie dostępu do gniazd ludziom i drapieżnikom w wyniku obniżenia się poziomu wód gruntowych, utrata bazy pokarmowej w wyniku zaniku dużych owadów w łowiskach, niszczenie gniazd i śmierć piskląt w czasie zbiorów zbóż. 3150, 6410, 6510, 7110, 7210	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
10	A081 Błotniak stawowy	Gniazdują głównie w szuwarach trzcinowych i pałkowych, rzadziej szuwarach oczeretowych porastających stawy rybne, jeziora, zbiorniki retencyjne, starorzecza. Na torfowiskach do lęgów wybierają ponadto szuwary wielkoturzycowe, a w dolinach rzecznych i obszarach zmeliorowanych porastające torfianki trzcinowiska z domieszką wierzb, rowy melioracyjne, a nawet ziołorośla. Obserwuje się także zajmowanie terytoriów na niewielkich śródpolnych oczkach wodnych, a nawet w uprawach zbóż. 1150, 3140, 3150, 7210, 7230	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
12	A122 Derkacz	Derkacz zasiedla otwarte i półotwarte tereny z żyznymi, podmokłymi, ekstensywnie użytkowanymi łąkami oraz turzycowiska. Licznie występuje w dolinach rzecznych, okolicach strumieni, bagien, na obrzeżach wrzosowisk oraz łąk ze stagnującą wodą lub z niewielkimi oczkami wodnymi. Rzadziej zasiedla użytkowane, nieprzesuszone łąki, pastwiska oraz uprawy zbóż lub rzepaku. Derkacz jest gatunkiem zagrożonym w skali świata. W Polsce na niektórych obszarach występuje jeszcze dość licznie, jednakże szybkie przekształcenia użytków zielonych w grunty orne w krótkim czasie mogą spowodować znaczne zmniejszenie się krajowych zasobów tego gatunku	brak - Możliwe potencjalne występowanie.	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
13	A127 Żuraw	W czasie lęgów korzystają z wszelkich mokradeł, które nadają się do budowy gniazda. Preferują oczka wodne, zabagnienia i jeziora w otoczeniu lasów podmokłych oraz wśród suchych borów. Wykorzystują także sztuczne zbiorniki. Znaczna część par gniazduje na oczkach śródpolnych, a także w dolinach rzecznych. W trakcie wodzenia młodych żurawie spotyka się głównie na zacisznych śródleśnych polanach, łąkach, ugorach, a także na polach uprawnych. 3150, 3160, 4010, 6410, 6510, 7110, 7120, 7140, 7230, 91D0, 91E0	Gm. Korczew obręb ewidencyjny 0004	TP	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
14	A151 Batalion	Generalnie gatunek zasiedla otwarte, silnie podmokłe tereny, preferując siedliska słodkowodne i słonawe porośnięte niską roślinnością zielną. Typowym siedliskiem lęgowym gatunku jest tundra. W Europie Środkowej batalion gniazduje na silnie podmokłych trawiastych terenach położonych w dolinach rzek (niekiedy obrzeżach jezior), na nadmorskich słonawach i torfowiskach. Zagrożenia wynikają ze zmniejszającego się arealu siedlisk lęgowych w wyniku wykaszania, zaniechania wypasu bydła, zarastania dolin rzecznych oraz zmiany reżimu hydrologicznego rzek. 1130, 1150, 1330, 3270, 6410, 7110, 7120, 7140, 7210	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
15	A154 Dubelt	Zasiedla rozmaitego typu tereny bagienne, zarówno otwarte, jak i z rozproszonymi krzewami i drzewami, także skraje, a nawet wnętrza lasów brzoźowych, olchowych i wierzbowych oraz niezbyt podmokłe łąki. W Polsce gnieździ się przede wszystkim w dolinach rzek (nielicznie występujący). Często są to żyzne torfowiska niskie. Zagrożeniem jest osuszanie bądź zarastanie bagien. 3270, 6410, 7210, 7230	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku.
16	A156 Rycyk	Gniazdo w płytkim dołku wygrzebanym w darni, nierzadko pod osłoną wyższych traw. Gnieździ się na rozległych, podmokłych łąkach kośnych i pastwiskach w dolinach rzecznych. Unika sąsiedztwa lasu. Zagrożenia: Zmiana reżimu hydrologicznego rzek, deniwelacja powierzchni dolin rzecznych, ograniczenie powierzchni nadrzecznych pastwisk, odstępowanie od wolnego wypasu bydła, zaniechanie wykaszania łąk, zbyt intensywne wykaszanie łąk, wzrost intensywności ruchu turystycznego, drapieżniki skrzydlate i naziemne, dzika eksploatacja kruszyw, rozbudowana sieć utwardzonych dróg. 3270, 6210, 6230, 6410, 6510, 7120, 7140, 7210, 7230	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
17	A153 Kszyk	Gniazduje na terenach podmokłych: torfowiskach, łąkach zalewowych w dolinach rzek, na śródpolnych i śródleśnych bagienkach, porębach olsów i łęgów itp. Toleruje także tereny luźno zakrzewione lub zadrzewione. W razie znacznego obniżenia jej poziomu opuszcza stanowisko. Zagrożenie stanowi zarastanie łąk oraz zmiana reżimu wodnego. 1130, 1150, 1330, 3150, 3270, 4010, 6410, 7110, 7120, 7140	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
18	A160 Kulik wielki	Gniazdo w płytkim zagłębieniu otoczone wodą w kępie turzyc, rzadziej na bardziej suchym wyniesieniu wśród podmokłych turzycowisk. Zasiedla rozległe kompleksy podmokłych pozbawionych zadrzewień łąk i pastwisk. Ostatnio także pól uprawnych. Preferuje krajobraz otwarty. Zagrożenia to m. in. Zmiana reżimu hydrologicznego rzek, deniwelacja powierzchni dolin rzecznych, zwiększony ruch turystyczny, rozbudowana sieć utwardzonych dróg kołowych. 1130, 1150, 1210, 1330, 3270, 6410, 6510	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
19	A162 Krwawodziób	Gniazdo jest płytkim dolkiem wygrzebanym w ziemi, niemal zawsze w kępcie roślinności wyższej niż rosnąca w najbliższym otoczeniu. Zalewowe pastwiska w dolinach rzek, otwarte tereny podmokłe. Zagrożenia to m. in. Zmiany reżimu hydrologicznego rzek, deniwelacja powierzchni dolin rzecznych, wzmożenie ruchu turystycznego, drapieżniki skrzydlate i naziemne, dzika eksploatacja kruszyw, rozbudowana sieć dróg utwardzonych. 1130, 1150, 1210, 1330, 3150, 3270, 6120, 6230, 6410, 7210, 7230	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
20	A196 Rybitwa białowąsa	Zamieszkuje zabagnione tereny nizinne, płytkie zbiorniki wody słonawej, a także stawy rybne. Szczególnie chętnie gnieździ się wśród niezbyt zwartej roślinności wodnej o wynurzonych pływających liściach w sąsiedztwie szuwarów. Ochrona tego gatunku związana jest głównie z działaniami w hydrologii rzek, stawów. 1330, 3150, 3260, 3270, 6410, 7140, 7210, 7230	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym
21	A167 Rybitwa białoczelna	Zamieszkuje umiarkowaną strefę Europy, prócz Wielkiej Brytanii, Azji Zachodniej i Ameryki Północnej. Ptak niewielkich rozmiarów. Brak wyraźnego dymorfizmu płciowego, samica jest jedynie nieco jaśniejsza od samca. W rzucającym się w oczy upierzeniu godowym grzbiet, kuper, wierzch ogona i pokrywy skrzydłowe szaroczarne. Pokrywy podskrzydłowe jasnoszare, podogonie i spodnia strona ogona białe, reszta ciała czarna. Samica ma jaśniejsze ubarwienie, zwłaszcza na podgardlu. Dziób czarny, nogi ciemnoczerwone.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
22	A193 Rybitwa rzeczna	Posiada bardzo szerokie spektrum siedlisk. Gnieździ się zarówno w rejonach przybrzeżnych jak i na śródlądziu. Spotykana głównie na terenach nizinnych. Preferuje płaskie, piaszczyste i żwirowe plaże, wybierając miejsca z niezbyt gęstą roślinnością. 1110, 1130, 1150, 1160, 2110, 2120, 3140, 3150, 3270, 7210	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
23	A118 Wodnik	Zamieszkuje obrzeża wszystkich typów płytkich zbiorników wodnych, zarówno naturalnych, jak i sztucznych z pasami trzciny lub palki. Wyraźnie preferuje sąsiedztwo krzewów, a także zadrzewień bagiennych. Spotykany bywa również w zalanych łąkowiskach, a nawet w olsach i łęgach olszowo-jesionowych z długo stagnującą wodą. Osuszanie niewielkich zbiorników wodnych oraz niszczenie szuwarów może wpłynąć negatywnie na gatunek. 1130, 1150, 3150	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
24	A196 Rybitwa białowąsa	Zamieszkuje zabagnione tereny nizinne, płytkie zbiorniki wody słonawej, a także stawy rybne. Szczególnie chętnie gnieźdzą się wśród niezbyt zwartej roślinności wodnej o wynurzonych pływających liściach w sąsiedztwie szuwarów. Ochrona tego gatunku związana jest głównie z działaniami w hydrologii rzek, stawów. 1330, 3150, 3260, 3270, 6410, 7140, 7210, 7230	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym
25	A052 Cyraneczka	Gniazduje na oczkach wodnych, stawach, lagunach, wolno płynących ciekach, szczególnie w dolinach niewielkich, śródleśnych rzek. Podczas wędrówek i zimowania występuje na terenach otwartych, w zalewowych dolinach rzek, a na wybrzeżach mórz głównie na spokojniejszych wodach zatok i zalewów. Ochrona tego gatunku związana jest głównie z działaniami w hydrologii rzek i terenów podmokłych. 1150, 1330, 3140, 3150, 3160, 3270	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku.
26	A142 Czajka	Czajka gnieździ się na terenach otwartych, porośniętych krótką roślinnością, w pobliżu płytkiej wody. Podstawowym siedliskiem lęgowym są podmokłe łąki i pastwiska. Unika fragmentów zarośniętych wyższą roślinnością zielną i przylegających do ściany lasu lub szpaleru drzew. Kolonizuje również pola uprawne. Zagrożenia wynikają ze zmniejszającego się arealu siedlisk lęgowych w wyniku wykaszania, zaniechania wypasu bydła, zarastania dolin rzecznych oraz zmiany reżimu hydrologicznego rzek. 1330, 2330, 3270, 4010, 4030, 6120, 6210, 6230, 6410, 6510, 7110, 7120, 7140, 7210, 7230	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
27	A336 Remiz	Związany z zakrzewieniami wzdłuż rzek, wokół jezior i innych zbiorników wodnych. Preferuje wody eutroficzne. Dla założenia gniazda istotne jest występowanie w siedlisku drzew i krzewów ze zwisającymi sprężystymi gałązkami. Zagrożenie stanowi likwidacja zadrzewień nad zbiornikami wodnymi oraz likwidowanie starorzeczy, cieków i zbiorników wodnych. 91D0, 91E0	brak - Możliwe potencjalne występowanie.	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu.
28	A056 Plaskonos	Gniazdo w suchym miejscu blisko wody. Dobrze osłonięte roślinnością zielną. Siedliska przybrzeżne stawów i zbiorników z szerokim pasem roślinności wodnej. Na przelotach i zimowiskach zamieszkuje żyzne, stojące i wolno płynące wody. Zagrożenia: zmiana reżimu hydrologicznego rzek, zmniejszenie powierzchni ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk w dolinach rzek na rzecz pól uprawnych, osuszanie torfowisk i niecek jeziornych. 1150, 1330, 3270, 6410	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzielaniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
29	A055 Cyranka	W okresie lęgowym preferuje rozległe obszary o charakterze podmokłych łąk i pastwisk. Nie wymaga przy tym dużych powierzchni otwartego lustra wody. Na pierzowiska wybiera spokojne, podmokłe obszary porośnięte bujną roślinnością szuwarową. W okresie przelotów i zimowania skupia się na płytkich, dużych jeziorach, na rozległych bagnach itp. Ochrona tego gatunku związana jest głównie z działaniami w hydrologii rzek i terenów podmokłych 1150, 1330, 3150, 3270, 6410	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku.
30	A140 Siewka złota	Gnieździ się w tundrze, lasotundrze oraz na bezdrzewnych płaskowyżach górskich. W południowym zasięgu zasiedla rozległe wrzosowiska, borówczyska i torfowiska, również torfowiska śródlądne. Współcześnie gatunek nie gnieździ się w Polsce. Kilkakrotnie tylko spotykany na północy Polski z sezonie lęgowym. Zagrożenie stanowi zmiana reżimu hydrologicznego oraz regulacje rzek. 4010, 4030, 6230, 6410, 6510	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
31	A229 Zimorodek	Zimorodek jest ściśle związany z wodą. Zasiedla głównie zadrzewione odcinki linii brzegowej czystych rzek, strumieni, jezior i stawów rybnych obfitujących w niewielkich rozmiarów ryby. Do budowy gniazd wymaga urwistych brzegów, o podłożu piaszkowym lub piaskowo-gliniastym. Zdecydowaną większość stanowisk lęgowych spotyka się w zalesionej linii brzegowej; w Borach Tucholskich odsetek ten wyniósł ponad 97%. Ochrona wiąże się z utrzymaniem reżimu wodnego i czystości rzek, stawów itp. oraz niedopuszczeniem do osuwania się nadbrzeżnych skarp (m.in. w wyniku wylesiania nabrzeży). 1130, 3140, 3150, 3260, 3270	brak	brak	Możliwe zagrożenia: wylesianie brzegów wód, które zwiększa ekspozycję miejsc lęgowych na czynniki abiotyczne - erozję, insolację, zmniejsza także stabilność gleby; usuwanie roślinności nadbrzeżnej zwiększa również możliwość niepokojenia ptaków
32	A136 Sieweczka rzeczna	Zamieszkuje rozległe, otwarte tereny, z reguły piaszczyste lub pokryte skąpą roślinnością, położone w pobliżu płytkiej wody. Naturalnym siedliskiem są nieuregulowane koryta dużych i średnich rzek niżowych (czasem jeziora). Większość populacji gnieździ się w siedliskach antropogenicznych o zbliżonym charakterze, przede wszystkim w żwirowniach. 1130, 2110, 2120, 2330, 3270, 6120, 6210	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
33	A136 Sieweczka obrożna	W Środkowej Europie zasiedla otwarte, piaszczyste lub porośnięte niską roślinnością zielną tereny, położone w pobliżu płytkiej wody. Podstawowe siedliska to szerokie plaże nadmorskie, piaszczyste odsypiska przybrzeżne i wyspy w korycie nieuregulowanych rzek. Około połowa polskiej populacji gnieździ się na ekstensywnie użytkowanych pastwiskach nadrzecznych, położonych na tarasach zalewowych dużych, nieuregulowanych rzek. 1130, 1210, 2110, 2120, 1330, 3270, 6120, 6210, 6230	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
33	A272 Podrózniczek	Związany z zespołami roślinnymi typowymi dla całkowicie zarastających zbiorników wodnych, od szuwarów po lasy bagienne. Wybiera siedliska na podłożu trwale zatrzymującym wody powierzchniowe. Wymogiem jest także zróżnicowana gęstość roślinności zielnej. Zagrożenia: zmiana reżimu hydrologicznego rzek, osuszanie torfowisk i lasów bagiennych oraz zasypywanie starorzeczy i podmokłych zagłębi terenów. 4070, 7110, 7140, 7210, 91D0, 91E0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
34	A379 Ortolan	Gniazdo umieszcza na ziemi we wgłębieniu wśród niewysokiej i luźnej roślinności, najczęściej w zbożach, na miedzy lub skarpie rowu. Zamieszkuje otwarty krajobraz rolniczy, z łąkami i zbóż. Unika zwartych kompleksów leśnych. Zagrożenia to mniejsza mozaikowość upraw rolniczych, urbanizacja i porzucanie upraw rolniczych, zalesienia gruntów ornych, zmiana gruntów ornych na pastwiska i łąki, utrata siedlisk w wyniku intensyfikacji ruchu samochodowego na terenach łęgowych (rowy przydrożne), zubożenie bazy pokarmowej w wyniku stosowania środków ochrony roślin.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
35	A338 Gąsiorek	Zasiedla szeroki wachlarz siedlisk. Preferuje przede wszystkim w otwarty. Krajobraz rolniczy o zróżnicowanej strukturze. Zasiedla pola z rozrzuconymi kępami drzew i krzewów, na miedzach, nad rowami i wzdłuż dróg, nieużytki, ugory, uprawy i młodniki. Siedlisko gąsiorka powinno zawierać trzy elementy: otwarty teren porośnięty trawami – miejsce zdobywania pokarmu, gęste zarośla krzewów – miejsce gniazdowania oraz drzewa lub wysokie krzewy – miejsce czatowania. 4030, 6120, 6510, 7110, 91E0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zapisy dokumentacji o pozostawianiu martwego drewna oraz brak planowanych zalesień, a także oględziny przed wykonaniem minimalizują ryzyko znacznego negatywnego oddziaływania na gatunek. Stosowanie unormowanej gospodarki leśnej spowoduje zachowanie ciągłości drzewostanów w czasie, a tym samym zachowanie siedlisk. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.
36	A320 Muchotówka mała	Siedliskiem są starsze drzewostany liściaste i mieszane na obszarach nizinnych, wyżynnych i górskich. Najchętniej występują w drzewostanach z dużym udziałem buka, grab. Siedliska obfitujące w próchniejące drzewa, cieniste z bogatą entomofauną. Okres lęgowy trwa od czerwca do lipca. 9110, 9130, 9140, 9150, 9160, 9170, 91E0, 91F0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
37	A321 Mucholówka białoszyja	Bytuje w starych lasach z dużą ilością drzew dziuplastych. Zagrożeniem może być nadmierne usuwanie martwego drewna, niewłaściwa zmiana struktury wiekowej kompleksów leśnych. 9110, 9130, 9170, 91E0, 91F0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zapisy dokumentacji o pozostawianiu martwego drewna oraz brak planowanych zalesień, a także oględziny przed wykonaniem minimalizują ryzyko znacznego negatywnego oddziaływania na gatunek. Stosowanie unormowanej gospodarki leśnej spowoduje zachowanie ciągłości drzewostanów w czasie, a tym samym zachowanie siedlisk. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.
38	A307 Jarzębka	Zasiedla przede wszystkim krajobraz rolniczy i doliny rzeczne ze zróżnicowanymi strukturalnie wielowarstwowymi zadrzewieniami. Gniazduje w liściastych zaroślach, wzdłuż dróg polnych, nad drobnymi ciekami, zbiornikami wodnymi. W lasach gniazduje głównie na ich obrzeżach, często tam gdzie występują jeżyny oraz w iglastych młodnikach. 4030, 6510, 7110, 7120, 91E0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zapisy dokumentacji o pozostawianiu martwego drewna oraz brak planowanych zalesień, a także oględziny przed wykonaniem minimalizują ryzyko znacznego negatywnego oddziaływania na gatunek. Stosowanie unormowanej gospodarki leśnej spowoduje zachowanie ciągłości drzewostanów w czasie, a tym samym zachowanie siedlisk.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
39	A238 Dzięciol średni	Zamieszkuje lasy liściaste z dominującym udziałem dębów, grądy oraz lasy łęgowe. Preferuje drzewa w starszym wieku o strukturze spękanej kory. Drzewa martwe oraz dziuplaste są użytkowane jako lokalizacja dziupli. Ciągłość drzewostanów obszaru wydaje się być niezagrożona, jednak może dochodzić do lokalnych, niekiedy gwałtownych i daleko idących, zmian w wieku i strukturze, mogących negatywnie oddziaływać na gatunek. Ponadto usuwanie martwych i zamierających drzew jest czynnikiem potencjalnie najsilniej wpływającym na gatunek, prowadzącym do spadku jakości siedlisk łęgowych. 9130, 9150, 9160, 9170, 91E0, 91F0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem łęgowym ptaków.
40	A236 Dzięciol czarny	Zasiedla wszystkie kompleksy lasów w starszych klasach wieku, od wszelkich borów, poprzez buczyny karpackie, dąbrowe, grądy aż po lasy łęgowe. Unika niewielkich zadrzewień i drzewostanów w młodszych klasach wieku. W zajmowanym obrębie zaleca się obecność fragmentów starodrzewu. Do łęgów przystępuje od drugiej połowy kwietnia. 9110, 9130, 9140, 9150, 9160, 9170, 9180, 9190, 9410, 9420, 91D0, 91F0, 91T0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem łęgowym ptaków.
41	A246 Lerka	Gatunek o dziennym trybie życia, terytorialny. Preferowanym siedliskiem są najczęściej obrzeża suchych borów i sosnowych zagajników o powierzchni przekraczającej 3ha, śródleśne polany, poręby, suche murawy, nadmorskie i śródlądowe wydmy porośnięte skąpą roślinnością, rzadko zadrzewione wrzosowiska. Potencjalne zagrożenia dla gatunku to utrata siedlisk w wyniku zalesiania piaszczystych siedlisk, drapieżniki. 2130, 2330, 4030, 6120, 6230, 91T0	GM. Korczew obręb ewidencyjny 0004, gm. Mordy obręb ewidencyjny 0003, 0021	IIIA, TP	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
42	A224 Lelek	Gatunek związany ze środowiskiem leśnym – kompleksy leśne z polanami i zrębami. Preferuje skraje borów mieszanych i suchych oraz bory bażynowe i świetliste dąbrowy. Zagrożeniem mogą być zalesienia terenów bytowania, zarastanie i niewłaściwa pielęgnacja drzewostanów. 4030, 6120, 91T0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.
43	A215 Puchacz	Przez cały rok zasiedla ten sam teren, preferuje siedliska o bogatej i zróżnicowanej strukturze w pobliżu terenów otwartych. W górach zakłada gniazda na skalach i stromych zboczach, a na nizinach zamieszkuje olsy, łęgi olchowe, bory świeże i mieszane, skraje bagien, śródleśne torfowiska, lasy sosnowe. Zasiedlenie danego obszaru uzależnione jest od dostępności starych gniazd ptaków drapieżnych czy bociana czarnego. Na terenach gniazdowania gatunku należy prowadzić ochronę strefową miejsc gniazdowania, utrzymywać w stanie niezmienionym tereny wykorzystane do łowów. 9510, 8210, 9110, 9130, 9140, 9410, 91D0, 91E0, 91F0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.
44	A177 Mewa mała	Gniazdo na suchych wysepkach wokół rozlewisk lub bezpośrednio w płytkiej wodzie. Występuje na płytkich wodach słonawych, bagnach, jeziorach, rozlewiskach dolin nizinnych, nad stawami. Zagrożenia to zmiana reżimu hydrologicznego rzek, deniwelacja powierzchni dolin rzecznych, zanieczyszczenie wód, płoszenie przez ludzi. 1110, 1130, 1150, 1160, 1210, 2110, 3150, 6410	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
45	A120 Zielonka	Występuje na wszystkich kompleksach stawów w obszarze, w których warunki siedliskowe oraz sposób i zakres realizacji gospodarki rybackiej determinuje właściwy stan siedlisk lęgowych i żerowisk. Stan gatunku w kontekście populacji oceniany jest na właściwy. Stan siedlisk lęgowych znajdujących się na stawach rozległych szuwarów trzcinowych, mannowych i pałkowych oceniono na właściwy. 1130, 1150, 3150	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
46	A119 Kropiatka	Tereny łęgowe kropiatki to obszary zalewowe, starorzecza oraz tereny bagienne w dolinach rzek, jak również zabagnione obrzeża stawów i jezior. Optymalnym siedliskiem są torowiska niskie z szuwarami turzycowymi wysokimi, z mozgą, manną, tatarakiem i skrzypami. Gatunkowi zagraża w Polsce utrata siedlisk gniazdowych w wyniku intensyfikacji gospodarki stawowej, połączonej z pogłębianiem stawów, niszczeniem roślinności wynurzonej i likwidacją wysp na stawach hodowlanych oraz utrata siedlisk gniazdowych w wyniku osuszania śródpolnych zbiorników wodnych. 3150, 6410	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
47	A104 Jarząbek	Ptāk terytorialny, gniazdo na ziemi pod wykrotem, nawisem gałęzi. Ptāk leśny. Preferencja lasów iglastych o zróżnicowanym charakterze roślinności, z bogatym runem i podszytem. Lasy o wysokim, stopniu zróżnicowania zarówno pod względem gatunkowym jak i wiekowym. Zagrożeniami są ubożenie struktury drzewostanów, usuwanie z lasów martwego drewna, silna penetracja lasów przez ludzi, presja wyspecjalizowanych drapieżników: gołębiarza, puszczyka uralskiego, ale też lisa, kuny leśnej a także niszczących łęgi kruk a dzika. 9110, 9130, 9170, 9410	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, zalecenia wykonywania cięć poza okresem łęgowym ptaków a także w przypadkach newralgicznych dostosowanie zapisów gospodarki leśnej do zwiększonego zachowania starszego drzewostanu.
48	A073 Kania czarna	Związana jest z obszarami o urozmaiconym krajobrazie, z dużym udziałem siedlisk otwartych, a przede wszystkim z obecnością większych zbiorników wodnych, jak rzeki, jeziora, stawy rybne i inne. Tereny leśne wykorzystuje wyłącznie jako miejsca lokalizacji gniazda i zwykle osiedla się na krawędzi lasu, bardzo rzadko wnikając daleko w głąb (wówczas gniazdo położone jest na skraju zrębu, polany śródleśnej, itp.). 3140, 3150, 3270, 6510, 9110, 91E0, 91F0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Ewentualne zagrożenie- wyrąb starodrzewu w pobliżu zbiorników wodnych lub z międzywala dolin rzecznych

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
49	A074 Kania ruda	W Polsce kania ruda związana jest z terenami o urozmaiconym krajobrazie, z udziałem większych kompleksów leśnych, łąk i zbiorników wodnych (rzeki, stawy, jeziora). Typ drzewostanu ma mniejsze znaczenie, istotne jest natomiast mozaikowo ukształtowane otoczenie, w którym sąsiadują ze sobą płaty różnorodnych siedlisk: różnych typów pól, łąk, mokradeł, itp. Często spotykana w dolinach rzecznych oraz na pojezierzach. Jest gatunkiem preferującym skraj lasu, w większych kompleksach leśnych zasiedla jedynie obrzeża lub otoczenie większych polan śródleśnych. 3140, 3150, 3270, 6410, 6510, 9110, 9130, 91E0, 91F0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Ewentualne zagrożenie- likwidacja śródpolnych zadrzewień, zabagnień i oczek wodnych; wyrąb starodrzewu w pobliżu zbiorników wodnych lub z międzywałami dolin rzecznych
50	A072 Trzmielojad	Zasiedla różnego rodzaju drzewostany, preferując stare drzewostany liściaste i mieszane. Istotna jest obecność w sąsiedztwie lasów terenów otwartych. Nie pozostaje na zimę w kraju. Trzmielojad jest gatunkiem terytorialnym, lęgi trwają od kwietnia do maja. Gniazda buduje co roku nowe, w koronach drzew. Zalecana ochrona to kontynuacja gospodarki leśnej, która zmierza do uzyskania drzewostanów o zróżnicowanym składzie gatunkowym i strukturze piętrowej oraz ochrona terenów śródleśnych i terenów otwartych. 9130, 9140 9160, 9170, 9180, 91E0, 91F0	Brak – Możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.
51	A038 Łabędź krzykliwy	W Polsce gnieździ się głównie na starorzeczach, stawach rybnych, małych oczkach wodnych, rzadziej na jeziorach i odstożkach przemysłowych. Łabędzie krzykliwe zimujące w Polsce przebywają na przybrzeżnych wodach morskich, jeziorach, zbiornikach retencyjnych, stawach i rzekach. 1130, 1150, 1160, 1330, 3140, 3150, 3260, 3270	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek
52	A037 Łabędź czarnodzioby	Gatunek tundrowy, wyjątkowo rzadki w Polsce, związany z siedliskami podmokłymi, zbiornikami wodnymi, ujściami rzek. Gniazdo na południowym zboczu zaraz po ustaniu śniegu. 1130, 1150, 1160, 1330, 3150, 3260, 3270	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek

Tabela 41 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na siedliska stanowiące przedmiot ochrony w obszarach Natury 2000

Lp	Nazwa i kod siedliska	Wskaźniki zachowania stanu ochrony przedmiotu ochrony	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywany wpływ na zachowanie stanu ochrony przedmiotów ochrony					Łączna ocena oddz. UPUL na siedliska przyrodn.	Uzasadnienie do oceny oddziaływania
			Zalesienia	Odnowienia	Pielegnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zupełne		
1	3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami Nympheion, Potamion	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
2	6120 Ciepłolubne łąki murawy napiaskowe <i>Koelerion glaucae</i>	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
3	6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea i ciepłolubne murawy z Asplenion septentrionalis Festucion pallentis)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
4	6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
5	6510 - Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
6	6440 Łąki selemnicowe	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
7	6430 Ziolorośla górskie (<i>Adenostylion alliariae</i>) i ziolorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>) – niżowe zbiorowiska okrajkowe	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	

Lp	Nazwa i kod siedliska	Wskaźniki zachowania stanu ochrony przedmiotu ochrony	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywany wpływ na zachowanie stanu ochrony przedmiotów ochrony					Łączna ocena oddz. UPUL na siedliska przyrodn.	Uzasadnienie do oceny oddziaływania
			Zalesienia	Odnowienia	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zupełne		
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
8	7230 – Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
9	91T0 Śródładowy bór chrobotkowy	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
10	91I0 Ciepłolubne dąbrowy (Quercetalia pubescenti - petraeae)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Poza zasięgiem UPUL. Oddziaływanie neutralne. Zaproponowane zapisy minimalizują ewentualne negatywne oddziaływanie na siedlisko.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	(+3)	0	(-)	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	(+3)	(-1)	(-1)	0	
11	91F0 Łęgowe lasy dębowo – wiązowo - jesionowe	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Poza zasięgiem UPUL. Oddziaływanie neutralne
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	(+3)	(-1)	(-1)/(-3)	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	(+3)	(-1)	(-1)/(-3)	0	
12	9170 Grad środkowoeuropejski i subkontynentalny	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Oddziaływanie neutralne. Zaproponowane zapisy minimalizują ewentualne negatywne oddziaływanie na siedlisko.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	(+)	0/(+3)	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	(+2/+3)	(-1)/(+3)	0	0	

Tabela 42 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na zwierzęta i rośliny stanowiące przedmiot ochrony w obszarach

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich znaczące przewidywane oddziaływanie na zachowanie stanu ochrony gatunku					Łączna ocena uproszczonego planu urządzania lasu na stan ochrony gatunków
			Zal.	Odn.	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zup.	
1.	Ssaki: 1337 Bóbr europejski; 1355 Wydra; 1352 Wilk	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	(-1)	(-1)	
2	Plazy i gady: 1166 Traszka grzebieniasta; 1188 Kumak; nizinny; 1220 Żółw błotny	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	(-1)	(-1)	
3	Ryby: 1096 Minóg strumieniowy; 1098 Minóg ukraiński; 1145 Piskorz; 1149 Koza; Koza złotawa; 1163 Głowacz białopłetwy, Boleń, , 5339 Różnka	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	
4	Bezkręgowce: 1037 Trzepla zielona; Skójką gruboskorupowa; Zatoceczek łamliwy, 1013 Poczwarówka, 1060 Czerwończyk nieparek, 1083 jelonek rogacz, Pachnica dębowa, Szlaczkoń szafraniec	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	
5	Rośliny: Leniec bezpodkwiatowy, Sasanka Otwarta, 1617 Starodub łukowy	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	

Symbole wpływu planowanych czynności gospodarczych na stan ochrony przedmiotów ochrony oraz symbole dotyczące okresu tego oddziaływania:

+ pozytywny, (+) warunkowo pozytywny, 0 wpływ obojętny, (-) warunkowo negatywny, - negatywny; brak - gdy brak danej czynności w planie.

1- oddziaływanie krótkoterminowe, 2- oddziaływanie średnioterminowe, 3- oddziaływanie długoterminowe

Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków:

Kryterium 1: Liczebność populacji gatunku wskazuje na to, że sam utrzyma się w długim okresie jako żywotny składnik swoich siedlisk przyrodniczych: liczebność populacji zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-),

Kryterium 2: Naturalny zasięg występowania gatunku nie zmniejsz się: zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-),

Kryterium 3: Powierzchnia siedlisk odpowiednich dla rozwoju gatunku nie zmniejsza się: zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-)

Tabela 43 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na ptaki stanowiące przedmiot ochrony w obszarach

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich znaczące przewidywane oddziaływanie na zachowanie stanu ochrony gatunku					Łączna ocena uproszczonego o planu urządzania lasu na stan ochrony gatunków
			Zalesienia	Odnowienia	Pielegnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zupełne	
1	A021 Bąk	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
2	A030 Bocian czarny	Liczebność populacji	brak	0	0	0	(-1)	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	(+1)/(+3)	(-1)	(-1)	
3	A084 Błotniak łąkowy	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
4	A127 Żuraw	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
5	A151 Batalion	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	(-1)/(+3)	(-1)/(+3)	(-1)	
6	A089 Orlik krzykliwy	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	(-1)	(-1)	
7	A080 Gadożer	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
8	A154 Dubelt	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
9	A156 Rycyk	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	
10	A162 Krwawodziób	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	(+1)/(+3)	(+1)/(+3)	(+1)/(+3)	
12	A196 Rybitwa białowąsa	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
14	A075 Bielik	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	(-1)	(-1)	
15	A060 Podgorzałka	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich znaczące przewidywane oddziaływanie na zachowanie stanu ochrony gatunku					Łączna ocena uproszczonego planu urządzania lasu na stan ochrony gatunków
			Zalesienia	Odnowienia	Pielegnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zupełne	
16	A122 Derkacz	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	(+1)/(+3)	0	(-1)	
17	A094 Rybołów	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	
18	A084 Błotniak łąkowy	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(0)	
19	A160 Kulik wielki	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	(-1)	(-1)	
20	A168 Brodziec piskliwy	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	
21	A193 Rybitwa rzeczna	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(0)	
22	A222 Uszatka błotna	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
23	A229 Zimorodek	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
24	A272 Podróżniczek	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	
25	A294 Wodniczka	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
26	A426 Dzięcioł białoszyi	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	(-)	(-)	

Symbole wpływu planowanych czynności gospodarczych na stan ochrony przedmiotów ochrony oraz symbole dotyczące okresu tego oddziaływania:

+ pozytywny, (+) warunkowo pozytywny, 0 wpływ obojętny, (-) warunkowo negatywny, - negatywny; brak - gdy brak danej czynności w planie.

1- oddziaływanie krótkoterminowe, 2- oddziaływanie średnioterminowe, 3- oddziaływanie długoterminowe

Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków:

Kryterium 1: Liczebność populacji gatunku wskazuje na to, że sam utrzyma się w długim okresie jako żywotny składnik swoich siedlisk przyrodniczych: liczebność populacji zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-),
Kryterium 2: Naturalny zasięg występowania gatunku nie zmniejszy się: zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-),
Kryterium 3: Powierzchnia siedlisk odpowiednich dla rozwoju gatunku nie zmniejsza się: zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-)

Możliwy wpływ na gatunki bytujące w lasach, ze względu na bazę pokarmową lub lęgową, powinien, **przy zachowaniu zapisów planu pozostać neutralny**. Należy zachować zasady wykonywania zabiegów w drzewostanach poza okresem lęgowym ptaków, w celu minimalizacji wpływu na gatunki bytujące w lasach. Zastosowanie dobrej praktyki leśnej pod postacią wykonywania oględzin przed rozpoczęciem prac również odniesie pozytywny skutek dla bezpieczeństwa nie tylko ptaków ale i pozostałych zwierząt mogących przebywać w kompleksach leśnych należących do osób prywatnych. Dodatkowo rozproszenie własnościowe oraz zróżnicowanie wiekowe sąsiednich powierzchni manipulacyjnych, powodują rozłożenie oddziaływań w czasie i przestrzeni, ze względu na wykonywanie zabiegów w różnym czasie przez różnych właścicieli.

4.4 Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedliska leśne, potencjalne siedliska przyrodnicze

Wskazania gospodarcze zaprojektowane w uproszczonych planach urządzenia lasu uwzględniają warunki siedliskowe i są dostosowane do potrzeb hodowlanych poszczególnych drzewostanów. Proponowane rębnie stopniowe i przerębowe umożliwią preferowanie odnowienia naturalnego. W drzewostanach uszkodzonych i z niewłaściwym siedliskowo składem gatunkowym zalecono przebudowę z odnowieniem drzewostanów.

Obecny trwale zrównoważony model gospodarki leśnej dąży do osiągnięcia zgodności biocenozy leśnej z biotopem, w sposób możliwie pełny wzoruje się na zjawiskach oraz procesach przyrodniczych, zachodzących w ekosystemach leśnych, funkcjonujących praktycznie bez ingerencji człowieka.

Na terenach objętych opracowaniem UPUL przyjęty docelowy zestaw gatunków dla danego typu siedliskowego lasu stanowi kompromis pomiędzy składami optymalnymi ze środowiskowego punktu widzenia a potrzebami gospodarczymi. Docelowe składy gatunkowe w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu dla poszczególnych obrębów ewidencyjnych, przyjęto na podstawie obowiązujących Zasad Hodowli Lasu (2012) oraz na opracowania „Regionalnych optymalnych składów gatunkowych drzewostanów w typach siedliskowych lasów i zespołach leśnych” wg J. M. Matuszkiewicza.

Projektowane w UPUL zapisy, głównie dotyczące zabiegów pielęgnacyjnych przyczyniają się do stopniowej eliminacji gatunków niepożądanych, a także gatunków obcych geograficznie. Odnowienia umożliwią już na pierwszym etapie wzrostu drzewostanu kontrolę właściwego, docelowego na danym siedlisku składu drzewostanu oraz trwałości siedliska w przypadku dobrego składu siedliskowego.

Zaplanowane w UPUL docelowe składy gatunkowe wpłyną będą w przyszłości na zróżnicowanie bogactwa gatunkowego drzewostanów, co z kolei przyczyniać się będzie do zwiększenia bioróżnorodności w lasach. Składy gatunkowe zbliżone do tych występujących w naturalnych zbiorowiskach leśnych mogą także wpłynąć korzystnie na regenerację na terenach objętych opracowaniem potencjalnych siedlisk przyrodniczych. Ponadto, zaplanowane zabiegi korzystnie wpłyną będą na kształtowanie przyszłego składu gatunkowego oraz struktury drzewostanów.

4.5 Przewidywane oddziaływanie na integralność obszarów Natura 2000

Integralność obszaru to stan gwarantujący zrównoważone trwanie populacji tych gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano lub wyznaczono obszar Natura 2000. Obszar Natura 2000 pozostanie integralny, kiedy będzie realizował właściwy sobie potencjał, zgodny z celami ochrony obszaru, zachowa zdolność regeneracji i odnawiania w dynamicznych warunkach, a także będzie wymagał jedynie minimalnego wsparcia z zewnątrz.

W UPUL nie zaplanowano zabiegów mogących naruszyć integralność obszarów Natura 2000. Realizacja zapisów UPUL nie wpłynie negatywnie na siedliska, rośliny i zwierzęta występujące na obszarach Natura 2000, nie zaburzy również spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano obszary Natura 2000.

4.6 Przewidywane skumulowane oddziaływanie UPUL na środowisko

Analiza oddziaływań skumulowanych powinna obejmować wszystkie oddziaływania generowane przez omawiany dokument w połączeniu z oddziaływaniami tego samego typu, pochodzącymi od wszystkich sąsiadujących z nim przedsięwzięć. Prognozując oddziaływania skumulowane należy brać pod uwagę potencjalne oddziaływanie zarówno planów w trakcie realizacji jak i planów w fazie projektu.

W przypadku analizowanych Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu, potencjalnie oddziaływanie skumulowane może mieć miejsce w połączeniu z oddziaływaniami wynikającymi z realizacji Planu Urządzenia Lasu sąsiednich Nadleśnictw.

Oddziaływanie związane z realizacją powyższych planów związane są przede wszystkim z realizacją zadań z zakresu gospodarki leśnej, takich jak:

- zalesienia i odnowienia powierzchni leśnych,
- zabiegi agrotechniczne,
- pielęgnowanie gleby i drzewostanu,
- użytkowanie rębne (rębnie zupełne, częściowe, gniazdowe, stopniowe),
- użytkowanie przedrębne.

Już na etapie projektowania planów z zakresu urządzenia lasów, zarówno państwowych jak i prywatnych, analizuje się i wybiera warianty alternatywne tak, by w efekcie otrzymać zapisy, których realizacja zapewni wypełnienie założonych celów z jednoczesną minimalizacją ich negatywnych skutków.

Zadania zawarte w planach sprecyzowane zostały tak, aby oparta o nie wielofunkcyjna i trwałe zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty. Działalność kształtująca i wykorzystująca lasy ma zatem przebiegać w taki sposób i w takim tempie, by zachować ich bogactwo, różnorodność biologiczną, żywotność, potencjał regeneracyjny, wysoką produktywność, przy jednoczesnym wypełnianiu wszystkich funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomach: lokalnym, narodowym i globalnym. Ostateczna wersja planów ma uwzględnić w optymalny sposób wymogi różnych grup społecznych, jak również środowiska i gospodarczych funkcji lasu.

Bazując na powyższych przesłankach można stwierdzić, iż zaprojektowane w przedmiotowych Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu, zabiegi nie wpłyną znacząco negatywnie na stan zachowania środowiska i walorów przyrodniczych na terenie objętym opracowaniem. Stosowane dotąd, oraz zalecane obecnie metody działań we właściwy sposób zabezpieczają ustanowione prawnie powierzchniowe formy ochrony przyrody, a różnorodność siedlisk i gatunków, w tym również gatunków chronionych na terenach leśnych pozostanie zachowana głównie dzięki prowadzeniu racjonalnej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w myśl zasad przyjętych w planie upul. Tym samym, analizowane potencjalne oddziaływanie skumulowane wynikające z realizacji działań zawartych we

wszystkich leśnych dokumentach urządzeniowych powiązanych z UPUL będzie znikome i pomijalne dla środowiska.

4.7 Przewidywane rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań UPUL na środowisko

Uproszczone Plany Urządzenia Lasu nie zawierają zapisów, których realizacja mogłaby mieć znacząco negatywny wpływ na środowisko (zgodnie z Ustawą OOS). Zapisy zawarte w projektowanym planie nie są zamierzeniami inwestycyjnymi, nie ingerują w sposób wykorzystania terenu lub jego przekształcenie.

Tabela 44 Zestawienie propozycji minimalizacji wystąpienia negatywnych oddziaływań wynikających z zapisów Uproszczonego planu urządzenia lasu

Obszar negatywnego wpływu	Potencjalne negatywne oddziaływanie realizacji zapisów UPUL	Zapisy Prognozy ograniczające potencjalne negatywne oddziaływanie	UWAGI
Stanowiska chronionych gatunków roślin leśnych	Zniszczenie stanowisk przy prowadzeniu prac leśnych z zakresu cięć pielęgnacyjnych i zupełnych	Zalecenia wykonywania zabiegów pod koniec okresu wegetacyjnego lub całkowicie poza okresem wegetacyjnym, tj. zimą	Na terenie objętym opracowaniem nie wyróżniono chronionych gatunków roślin. Zalecane w UPUL terminy wykonywania zabiegów potencjalnie negatywnie wpływających na płaty roślinności zielnej wynikają z ogólnie przyjętych zasad hodowli lasu.
Gatunki ptaków leśnych, w szczególności gatunki rzadkie i chronione	Niszczenie miejsc bytowania i rozrodu ptaków w wyniku prowadzenia prac leśnych z zakresu cięć rębnych	Pozostawianie kęp starodrzewów i przestojów na zrębach, wykonywanie prac leśnych z zakresu cięć rębnych i trzebieży poza okresem lęgowym ptaków.	Na terenie objętych opracowaniem nie wyróżniono miejsc gniazdowania ptaków drapieżnych. Zalecane w upul terminy wykonywania zabiegów, potencjalnie negatywnie wpływających na miejsca bytowania i rozrodu dla ptaków, zgodne są z terminami wynikającymi z ogólnie przyjętych zasad hodowli lasu
Różnorodność biologiczna	Zmniejszenie różnorodności na poziomie genetycznym, gatunkowym, krajobrazowym	Pozostawianie drzew nietypowych (kształt, cechy wzrostowe), popieranie odnowienia naturalnego	Zalecenia w UPUL zgodne są z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, na której opierają się również zapisy UPUL
Powierzchnia ziemi	Zniekształcenie pokrywy gleby przy pracach z użyciem ciężkiego sprzętu	Pozyskiwanie drewna w okresie zimowym, wykorzystywanie szlaków zrywkowych	Zalecane terminy zawarte w Prognozie zgodne są z ogólnie przyjętymi zasadami pozyskania drewna
Krajobraz	Niewłaściwe kształtowanie środowiska leśnego prowadzące do zniekształcenia fizjonomii krajobrazu	Pozostawianie kęp starodrzewu na powierzchniach z planowanymi rębiami. Stosowanie rębni przerębowych i stopniowych.	Zalecenia w UPUL zgodne są z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej.

Obszar negatywnego wpływu	Potencjalne negatywne oddziaływanie realizacji zapisów UPUL	Zapisy Prognozy ograniczające potencjalne negatywne oddziaływanie	UWAGI
Zasoby naturalne	Zaplanowanie użytkowania które mogłoby w znaczący sposób naruszyć zasoby oraz ich trwałość	Określenie etatu użytkowania w sposób który zapewni nie przekroczenie użytkowania przyrostu bieżącego w lasach objętych opracowaniem	Przyjęty w UPUL etat cięć w drzewostanach rębnych wynika z potrzeb hodowlanych, natomiast przyjęty etat cięć przedrębnych jest zgodny z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzania lasu, uproszczonego planu urządzania lasu oraz inwentaryzacji lasu
Siedliska przyrodnicze	Nieodpowiedni skład gatunkowy upraw Prowadzenie użytkowania w sposób nieodpowiedni i na zbyt dużej powierzchni	Dostosowanie składu gatunkowego uprawy oraz TD do możliwości siedliska, w ramach siedlisk wymienionych z I Załączniku DS. projektowanie składu zgodnego z naturalnym składem gatunkowym na danym siedlisku.	Na terenach objętych opracowaniem UPUL przyjęty docelowy zestaw gatunków dla danego typu siedliskowego lasu stanowi kompromis pomiędzy składami optymalnymi ze środowiskowego punktu widzenia a potrzebami gospodarczymi Przyjęte w UPUL docelowe składy gatunkowe są zgodne z obowiązującymi Zasadami Hodowli Lasu (2012).
Korytarze ekologiczne	Niewłaściwe kształtowanie środowiska leśnego prowadzące do zaburzenia możliwości migracyjnych	Rozdrobnienie powierzchni oraz zróżnicowanie zabiegów na sąsiadujących powierzchniach a także rozkład w czasie niwelują wielkopowierzchniowe przekształcenie środowiska leśnego w formie wielkopowierzchniowej, która mogłaby zaburzyć przepustowość korytarzy ekologicznych.	Na terenie objętym opracowaniem zalecane w UPUL terminy wykonywania zabiegów oraz ich rodzaje wynikają z ogólnie przyjętych zasad hodowli lasu, są zgodne z zasadami dobrej praktyki leśnej.

4.8 Metody analizy skutków realizacji postanowień UPUL oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Analiza skutków realizacji postanowień projektu planu powinna być przeprowadzana w wyniku kompleksowej kontroli w cyklu 10-cio letnim, a jej wyniki przesłane do RDOŚ. Kontrola kompleksowa powinna dotyczyć prawidłowości wykonywania zapisów Planu, obejmować jak najszerszy zakres, między innymi:

- analizę wykonanych zadań gospodarczych, w tym na terenie obszaru Natura 2000, w wymiarze powierzchniowym,
- analizę składów gatunkowych zapisanych w UPUL w odniesieniu do gatunków drzew wprowadzanych w odnowieniach,
- kontrolę terminu zabiegów zapisanych w UPUL lub Prognozie w odniesieniu do wykonania ich w konkretnym drzewostanie,
- zmiany powierzchni lasów według pełnionych funkcji i kategorii użytkowania,
- zestawienia pozyskania drewna w wymiarze powierzchniowym według sposobu zagospodarowania,

Oprócz analizy działań z zakresu gospodarki leśnej, ocena powinna zawierać również informacje o ewaluacji środowiska przyrodniczego obszarów leśnych w szczególności dotyczącego gatunków chronionych w Obszarach OSO i SOO Natury 2000.

4.9 Rozwiązania alternatywne do zadań ujętych w UPUL

Już na etapie tworzenia UPUL analizuje się i wybiera warianty alternatywne tak, by w efekcie otrzymać zapisy, których realizacja zapewni wypełnienie złożonych celów z jednoczesną minimalizacją ich negatywnych skutków. Zadania zawarte w UPUL sprecyzowane zostały tak, aby oparta o nie wielofunkcyjna i trwale zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty. Działalność kształtująca i wykorzystująca lasy ma przebiegać w taki sposób i w takim tempie, by zachować ich bogactwo, różnorodność biologiczną, żywotność, potencjał regeneracyjny, wysoką produktywność, przy jednoczesnym wypełnianiu wszystkich funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomach: lokalnym, narodowym i globalnym.

Wariantowanie w sporządzaniu UPUL zaczyna się już na etapie definiowania wytycznych do wykonania prac urzędniowych. Sprowadza się to do wyboru dla ustalonych typów lasu: sposobu zagospodarowania, składu gatunkowego uprawy, gospodarczego typu drzewostanu. Następny etap to przebiegające w kilku częściach ustalanie rozmiaru cięć.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 ustawy o lasach projekt uproszczonego planu urządzenia lasu wyklada się na okres 60 dni do publicznego wglądu. Zainteresowani właściciele lasów mogą się z nim zapoznać oraz składać zastrzeżenia i wnioski. W przypadku, gdy starosta uzna złożone zastrzeżenia i wnioski, projekt planu podlega weryfikacji w tym zakresie. Następnie projekt UPUL jest opiniowany przez właściwego nadleśniczego.

Ostateczna wersja Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu ma uwzględnić w optymalny sposób wymogi różnych grup społecznych, jak również środowiska, gospodarczych funkcji lasu i celów UPUL.

Można zatem stwierdzić, iż zaprojektowane w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu zabiegi nie wpłyną znacząco negatywnie na stan zachowania środowiska i walorów przyrodniczych. Stosowane dotąd, oraz zalecane obecnie metody działań we właściwy sposób zabezpieczają ustanowione prawnie powierzchniowe formy ochrony przyrody, a różnorodność siedlisk i gatunków, w tym również gatunków chronionych na terenach leśnych pozostanie zachowana głównie dzięki prowadzeniu racjonalnej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w myśl zasad przyjętych w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu. Z powyższych względów, dla UPUL, który został poddany analizie i ocenie w Prognozie nie przewiduje się rozwiązań alternatywnych.

5 Spis tabel i wykresów

RYSUNKI

Rys. 1 Położenie opracowywanych Gmin w powiecie Siedleckim (www.osp.org.pl)	17
---	----

TABELE

Tabela 1 Regionalizacja przyrodniczo-leśna w poszczególnych gminach objętych opracowaniem	17
Tabela 2 Zestawienie powierzchni objętych opracowaniem w poszczególnych gminach	18
Tabela 3 Zastawienie uszkodzeń od wiatru na terenie analizowanych gmin	24
Tabela 4 Zastawienie uszkodzeń owadzych na terenie gminy Mordy	25
Tabela 5 Zastawienie uszkodzeń owadzych na terenie gminy Korczew	25
Tabela 6. Położenie użytków ekologicznych na analizowanych obrębach	30
Tabela 7. Zestawienie wszystkich pomników znajdujących się na opracowywanych obrębach	32
Tabela 8 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko	43
Tabela 9 Zastawienie powierzchni graniczącej z Rezerwatem przyrody Przekop	44
Tabela 10 Zastawienie powierzchni graniczącej z Rezerwatem przyrody Klimonty	45
Tabela 11 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach Parku Krajobrazowego w obrębach objętych dokumentacją w gminie Korczew	45
Tabela 12 Szczegółowe zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach otuliny Parku Krajobrazowego w obrębach objętych dokumentacją w gminie Korczew	46
Tabela 14 Zastawienie powierzchni zalewowych	46
Tabela 15 Zestawienie powierzchniowe pomników przyrody o zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach gminie Korczew obrębu ewidencyjnego Tokary 0015	49
Tabela 16 Gatunki chronione w Obszarze PLH140032 wg. Dokumentacji PZO	50
Tabela 17 Siedliska leśne chronione w Obszarze PLH140032 wg. SFD PZO	51
Tabela 3 Zastawienie powierzchni zalewowych	51
Tabela 19 Występowanie płatów siedlisk leśnych cennych dla wspólnoty na analizowanych wydzielinach w Gminie Mordy	52
Tabela 20 Ważne dla Europy gatunki zwierząt (z Zał. II Dyr. Siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadliwiecka	53
Tabela 21 Ważne dla Europy gatunki roślin (z Zał. II Dyr. Siedliskowej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadliwieckiej	54
Tabela 22 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w Natury 2000 w obrębach objętych dokumentacją w gminie Mordy	54

Tabela 23 Gatunki chronione w Obszarze PLH140011 wg. Dokumentacji SFD 2019	54
Tabela 24 Zestawienie powierzchniowe siedlisk 6510 oraz 6410 oraz zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach gminy Korczew	55
Tabela 25 Siedliska leśne chronione w Obszarze PLH140011 wg. SFD 2019.....	55
Tabela 26 Zestawienie powierzchniowe siedlisk 91E0, 91F0 oraz zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach gminy Korczew	56
Tabela 27 Ważne dla Europy gatunki zwierząt (z Zał. II Dyr. Siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańska	58
Tabela 28 Ważne dla Europy gatunki roślin (z Zał. II Dyr. Siedliskowej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańskiej.....	59
Tabela 29 Zestawienie powierzchniowe gatunków roślin (z Zał. II Dyr. Siedliskowej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańskiej oraz zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach gminy Korczew	60
Tabela 30 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w Natury 2000 w obrębach objętych dokumentacją w gminie Korczew.....	60
Tabela 31 Ważne dla Europy gatunki ptaków (z Zał. II Dyr. Siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu.....	61
Tabela 32 Stanowska gatunków ptaków występujących w analizowanych wydzieleniach w gminie Korczew	62
Tabela 33 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach Natura 2000w obrębach objętych dokumentacją w gminie Korczew	63
Tabela 34 Zastawienie powierzchni zalewowych w gminie Korczew.....	63
Tabela 35 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach Natura 2000 w obrębach objętych dokumentacją w gminie Mordy.....	63
Tabela 36 Szczegółowe zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w granicach Natura 2000 w obrębach objętych dokumentacją w mieście Mordy.....	63
Tabela 37 Ważne dla Europy gatunki ptaków (z Zał. II Dyr. Siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej), w tym gatunki priorytetowe, występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Dolina Liwca	63
Tabela 38 Gatunki ptaków występujące na terenie Obszaru Natura 2000 Dolina Liwca na anglizowanych wydzieleniach w gminie Mordy	64
Tabela 39 Charakterystyka siedlisk cennych w Obszarach Natury 2000 oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na siedliska będące celem ochrony	69
Tabela 40 Charakterystyka gatunków roślin, ssaków, ryb i skorupiaków, płazów i owadów cennych w Obszarach oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na gatunki w obszarach Natura 2000.....	75
Tabela 41 Charakterystyka ptaków cennych w Obszarach oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na gatunki ptaków w obszarach Natura 2000.....	80
Tabela 42 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na siedliska stanowiące przedmiot ochrony w obszarach Natury 2000	94
Tabela 43 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na zwierzęta i rośliny stanowiące przedmiot ochrony w obszarach ..	96

<i>Tabela 44 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na ptaki stanowiące przedmiot ochrony w obszarach</i>	<i>97</i>
<i>Tabela 45 Zestawienie propozycji minimalizacji wystąpienia negatywnych oddziaływań wynikających z zapisów Uproszczonego planu urządzenia lasu</i>	<i>101</i>

WYKRESY

<i>Wykres 1 Udział procentowy powierzchni gruntów leśnych w poszczególnych podklasach wieku dla drzewostanów objętych opracowaniem UPUL</i>	<i>19</i>
<i>Wykres 2 Udział typów siedliskowych lasów na obszarze analizowanych obrębów.....</i>	<i>20</i>
<i>Wykres 3 Udział procentowy gatunków drzew panujących w lasach objętych opracowaniem UPUL</i>	<i>20</i>
<i>Wykres 4 Powierzchnia drzewostanów wg bogactwa gatunkowego i wieku dla obszaru analizowanych gmin</i>	<i>21</i>
<i>Wykres 5 Zestawienie przewidywanego procentowego udziału powierzchniowego klas wieku na początku i pod koniec obowiązywania UPUL</i>	<i>41</i>
<i>Wykres 6 Powierzchnia drzewostanów wg bogactwa gatunkowego i wieku pod koniec okresu obowiązywania UPUL ...</i>	<i>42</i>

6 Literatura

- Biuletyn Monitoringu Przyrody; Monitoring Ptaków Polski w latach 2015 – 2016, IOŚ 2016
- Instrukcja Urządzania Lasu, 2012. CILP, Warszawa.
- Kondracki J., 2009. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa.
- Kondracki J., 1994. Geografia Polski, Mezoregiony fizyczno-geograficzne, PWN. Warszawa.
- Karta SDF dla PLB140002
- Karta SDF dla PLB140001
- Karta SDF dla PLH140032
- Karta SDF dla PLH140011
- Matuszkiewicz J. M. 2008. Zespoły leśne Polski. Wydawnictwo Naukowe. PWN. Warszawa.
- Matuszkiewicz J.M. (red), 2007. Geobotaniczne rozpoznanie tendencji rozwojowych zbiorowisk leśnych w wybranych regionach Polski. PAN IGiPZ, Warszawa.
- Matuszkiewicz W., 2007. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. PWN, Warszawa.
- Pawlaczyk P. (red.), 2009. Natura 2000 - Niezbędnik leśnika. Wydawnictwo Klubu Przyrodników. Świebodzin.
- Plany zadań Ochronnych dla Obszarów Natury 2000- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie – PLB140002, PLB140001, PLH140032, PLH140011
- Poradnik ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - podręcznik metodyczny T. 5. Ministerstwo Środowiska, Warszawa.
- Program ochrony środowiska dla Województwa Mazowieckiego do 2022 r.; Warszawa, listopad 2016 r.
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Siedleckiego na lata 2016-2019 z perspektywą na lata 2020-2023
- Raport o stanie środowiska w województwie mazowieckim w 2017 r.
- Rozporządzenia Wojewody podkarpackiego w sprawie ustanowienia planów ochrony dla Parków Krajobrazowych;
- Siedliskowe Podstawy Hodowli Lasu, 2004. Ośrodek Rozwojowo-Wdrożeniowy Lasów Państwowych w Bedoniu.
- Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do 2030 roku, Warszawa 2013 r.
- Zasady Hodowli Lasu, 2012. Ośrodek Rozwojowo-Wdrożeniowy Lasów Państwowych w Bedoniu.
- Krajowy Program Ochrony Orlika Krzykliwego *Aquila Pomarina* w Polsce Komitet Ochrony Orłów w ramach Projektu LIFE + Ochrona Orlika Krzykliwego Na wybranych Obszarach Natura 2000 Olsztyn, 2014
- Ochrona strefowa ptaków Romuald Mikusek Fundacja Wspierania Inicjatyw Ekologicznych 2012

Strony internetowe:

- <http://pzo.gdos.gov.pl/dokumenty/pzo>
- <http://www.encyklopedia.laspolskie.pl/>
- <http://natura2000.gdos.gov.pl/>
- <http://crfop.gdos.gov.pl/>
- <http://www.gios.gov.pl/pl/stan-srodowiska/monitoring-przyrody>
- <http://crfop.gdos.gov.pl>

Kierownik projektu: Maciej Lewandowski
Autor: Marta Sekrecka, Magda Wasilewska